வரிசை எண்.	பொருள்.	பக்க வெண்.

கூறல், தன்னிலை தலைவன் சாற்றல், பாங்கி உலகியல் உரைத்தல், தலைமகன் மறுத்தல், பாங்கி அஞ்சி அச்சுறுத்தல், தலைவன் கையுறை புகழ்தல், பாங்கி மறுத்தல், ஆற்ரு நெஞ்சினொடு அவன் புலத்தல், பாங்கி ஆற்றுவித்து அகறல், தலைவன் மடலே பொருளென மதித்தல், பாங்கிக்கு உலகின் மேல்வைத்து உரைத்தல், அதனைத் தன்மேல் வைத்துச் சாற்றல், தலைமகள் அவயவத்து அருமை சாற்றல், தலைமகன் தன்னைத்தானே புகழ்தல், பாங்கி அருளியல் கிளத்தல், பாங்கி கொண்டுநிலை கூறல், தலைவி இளமைத் தன்மை பாங்கி தலைமகற்கு உணர்த்தல், தலைவி வருத்திய வண்ணம் தலைவன் உரைத்தல், தலைவி செவ்வியருமை பாங்கி செப்பல், தலைவி செவ்வியெளிமை தலைவன் செப்பல், பாங்கி என்னை மறைப்பின் எளிதென நகுதல், அந்நகை பொருது அவன் புலம்பல், தலைவனைப் பாங்கி தேற்றல், பாங்கி கையுறை ஏற்றல், தலைவன் ஆற்றல், இறைவன் தனக்குக் குறைநேர் பாங்கி இறைவிக்கு அவன்குறை உணர்த்தல், இறைவி அறியாள் போன்று குறியாள் கூறல், பாங்கி இறையோற் கண்டமை இயம்பல், பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல், பாங்கி என்னை மறைப்பதென்னெனத் தழால், பாங்கி கையுறை புகழ்தல், தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல், பாங்கி மறுத்தற்கருமை காட்டல், தலைவன் குறிப்பு வேருக நெறிப் படக் கூறல், பாங்கி தலைவியை முனிதல், தலைவி பாங்கியை முனிதல், தலைவி கையுறை ஏற்றல், தலைவி கையுறை ஏற்றமை பாங்கி தலைவற் குணர்த்தல், பாங்கி குறியிடங் கூறல், குறியிடத்து இறைவியைக் கொண்டு சேறல், குறியிடத்து உய்த்து நீங்கல், தலைவன் இடத்து எதிர்ப்படுதல், புணர்ச்சியின் மகிழ்தல், புகழ்தல், தலைவன் தலைவியை ஆயத்துய்த்தல், எய்திப் பாங்கி கையுறை காட்டல், பாங்கி தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல், பாங்கி தலைவிக்கு ஓம்படை சாற்றல், விருந்து விலக்கல், விருந்து இறை விரும்பல்.

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம் பொழுது கண்டிரங்கல், பாங்கி புலம்பல், தலைவனிடம் தலைவி வருந்தல், தலைவியைப் பாங்கி கழறல், தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதல், பாங்கியொடு பகர்தல், பாங்கி அஞ்சி அச்சுறுத்தல், நீங்கற்கு அருமை தலைவி நினைந்து இரங்கல், தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கி சாற்றல், பாங்கி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பு அறிவுறுத்தல், தலைவிக்குத் தோழி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்து இற்செறிப்பு உணர்த்தல், பாங்கி தலைவன் முன்

திருமயிலைப் பிள்ளைத் தமிழ்

(திருமயிலைச் சிங்கார வேலர் பிள்ளைத் தமிழ்)

(தாண்டவராயப் புலவர் இயற்றியது)

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலைச் சிங்காரவேலர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கூத்தாடும் விநாயகர் வணக்கம்.

சீர்கொண்ட முத்தமிழ்சொல் நாவல ருளத்துநற்
செழுமறைகளின் சிரத்தும்
தெனமயிலை யூரகத் தயன்முதலி யோர்தொழுந்
திருக்கபா லீசரென்னப்
பேர்கொண்ட வேணிப்பி தாமருவு கோயிற்
பிறங்குகுண பாலிடத்தும்
பேரின்ப வீடுதவு கூத்தாடு மைங்கரப்
பிள்ளைசர ணந்துதிப்பாம்
தார்கொண்ட பன்னிரு புயத்தாறு முகவனைச்
சங்கரித ரும்புதல்வனைச்
சரவணனை முருகனைக் குகனையரி மருகனைச்
சாடாட்சரத் திருமந்த்ரனை
வேர்கொண்ட மாமுதற் சூரனைக் கிரவுஞ்ச
வெற்பினைக் கடலைவென்ற
வீரனைச் சிங்கார வேலனைப் பரவுமென்
மெய்ப்புகழ் தமிழ் தழைகவே.

காப்புப் பருவம்.

திருமால்.

முகில்வண்ணன் மரகத மெனும்பசிய மணிவண்ணன்
முதுக்குருங் கடலின் வண்ணன்
முகைவிண்டு தேன்சொரியு நறியபூ வைப்பூவின்
முழுநீல வண்ண னம்பொன்
துகில்வண்ணன் வித்துரும வாய்வண்ண னம்புயத்
துணைத்தாளின் வண்ணன் வண்டார்
துழாய்மவுலி வண்ணனென் றுழ்வார்கள் செந்தமிழைச்
சொலும் வண்ணனைப் பரவுவாம்
அகில்வண்ண மிலகிரு தனக்கோட்டு வள்ளிகட்
கஞ்சனமு மெழுதி நுதலின்
அழகொழுகு பொட்டிட்டு வெட்சிமலர் கூந்தலி
னணிந்தடிக ளன்ப டியன்மேல்

மிகில்வண்ண வேடன் கணைக்கினைவ னென்றுசரண்
மேவு மெனையாட் கொண்டருள்
வேடனைத் தென்மயிலை யூரனைச் சிங்கார
வேலனைக் காத்த ருளவே. (1)

கபாலீச்சுரர்.

(வேறு.)

அந்தண் டைம்பா னதிசூழ்நற் பிரதக்கண
ரஞ்சம் பேந்தா சறுவேளைப் பொடித்தவர்
அன்பர் தேர்ந்தோ தியபாடற் குறித்துவே
ளங்கம் பூம்பாவை யதாகப் படைத்தவர்
கந்தஞ் செம்பார் புன்னைகத தடத்தினர்
கண்கண் டண்டோர் மயில்பூசிக்க வுற்றவர்
கந்தந் தேங்கால் கபாலக் கரத்தினர்
கஞ்சம் போன்ற டியதாளைப் பழிச்சுதும்
எந்தந் தீங்கியா வையும்மோடத் துரத்திநல்
லின்பங் காண்கா ணெனமோனப் பொருட்சொலிஸ்
எங்குந் தாந்தா மெனுஞானக் குருக்களை
யென்றன் சேண்கோ புரவாயிற் றெருத்தலை
சந்தங் கோங்கார் நிறைகூடற் றலத்துயர்
தங்கந் தோன்ற தனமீதிற் செழித்திடும்
சங்கஞ் சேர்ந்தாய் தமிழ்நூலைத் தெரித்தரு
டங்குஞ் சோகோங்கா இயசேயைப் புரக்கவே. (2)

கற்பகவல்லி அம்மை.

(புய வகுப்பு.)

கனகரை யட்டவர் புதல்வர் தமக்கதி
கதியருள் பச்சைநன் மெய்யர்பிற் றேற்றிய
கவுரியை யொட்டலர் வளவர் துதித்திடு
கௌரியைப் பெற்றருள் செல்வியைத் தேக்குறு
கருமுகி லொத்திடு மலரள கத்தொளிர்
கருணை யுவட்டெழு கண்ணியைப் பூக்கொடு
கருதடி யர்க்கருள் கனிதரு மெய்க்கதி
கரிசற வுற்றருள் கன்னியைச் சீர்த்திகழ்
தினகரர் முற்பொலி யருண னிறத்தொளிர்
திகழ்வடி வத்தளிர் மெல்லியைப் பாக்கொடு
தினமும் வழுத்தினர் விழிமுன் னுதித்திடு
தெளிவுற கைக்கரு நெல்லியைக் காத்தருள்
திரள்கனி யைப்பொழி மலர்மது வைக்கடை
திரையமு தைப்பொருள் சொல்லியைச் சீர்செறி

திருமயி லைச்சிவன் மனைவியை யற்புத
சிலைமகள் கற்பக வல்லியைப் போற்றுதும்
மனகவ சத்திரன் முனிவ ரகத்தினை
வடவைய னற்சிறை யில்லைவிட் டாத்திடு
மகிமைமி குத்தொளிர சரவண நற்புனல்
வனசம லர்ச்சிறு பள்ளியிற் கார்த்திகை
வனமுலை தொட்டுணு மகவையி கற்பொரு
மறவவு ணர்க்குல வெயயனைத் தாழ்த்துயர்
மகபதி யைத்தரு வளர்கக னத்தினின்
மகிழவ மைத்திடு மையனைக் கூர்ததயில்
அனகனை வைப்புறு சமணர்ம தத்தினை
யழியநி னைத்தர சுய்யவுற் றேட்டினை
அனலிடை யுற்றபின் னவர்சப தப்படி
யலைநதி யிட்டெதிர் செல்லுமுற் காட்டிய
அதிசய சித்தனை யலகில்ப வுத்தரை
யசனிகொ லப்பணி சைவனைத் தீர்த்தர்கள்
அரியய னைப்பழ வடியரெனச் செய்த
வழகயில் கைக்கொளு மெய்யனைக் காக்கவே. (3)

திருமகள்.

(வேறு.)

சொற்கமல வானுலக மிவ்வுலகி லுண்டென்று
சுருதிதிரு மால்சதுமுகன்
சுக்கிரன் முதற்றேவர் தவமுனிவ ரெழுவருந்
துதிசெயுந் தென்மயிலைவாழ்
விற்கமல வெணடிங்கள் செஞ்சடையின் மேல்வைத்த
விமலக்க பாலீசர்தம்
மெய்ப்பாதி குடிகொண்ட கற்பகமின னுதவும்
வேலன்ற னைப்புரகக
பற்கமல முத்தமுமி தமிழ்க்குமுதிர் பவளமும்
பணைத்தோளி னுக்குவேயும்
பாட்டளிது தைந்தபைங் கூந்தற்கு முகிலுமிணை
பகர்தலரி தானவடிவப
பொற்கமல மீதுநற் செங்கோ னடாத்தவரு
பூவேந்தர் வண்புயத்தும்
புயல்வண்ணன் மருமத்து மகலாதி ருக்குநம்
பொன்மா தெனுஞ்செல்வியே. (4)

கலைமகள்.

பண்டிங்க ளப்பரிய தமிழ்பாடு மருணகிரி
பாமாலை கண்டுவேதப்

பயனையொரு பாட்டாக நக்கீரர் புகல்கின்ற
பாக்கண்டு மோர்காசெடைக்
கொண்டிங்க ளக்கரிடை யேகரைத் தாலென்ன
கூறுமென் புன்சொல்கொளும்
குருபரனை மயிலைவளர் சிங்கார வேலேந்து
குமரனைத் தனிப்புரக்க
பெண்டிங்கள் வளர்பக்க நவமியிற் பூசித்த
பேருளஞ் சேர்பாரதி
பேரந்த காரமடர் ஞானவா தித்தவொளி
பெருகவருள் பனுவலாட்டி
வெண்டிங்கள் மேனியொடு செவ்வாயு மன்மதனு
மிக்கவிழி யும்புருவமும்
மேவியா ழும்பொழியும் வெள்ளியிழையு மஞ்சதிரை
வேல்குழலு மிசைவாணியே. (5)

கூத்தாடும் விநாயகர்.

தண்கோட்டு வெண்மதியை வானதியை யெட்டலாற்
சடைபோல மடல்விரிதலால்
தனிமூன்று கண்களுள வாற்றென்ன மரமெலாந்
தாணுவென் னிறைமயிலைவாழ்
வெண்கோட் டெழுத்தாணி கொண்டொருவி யாதன்சொல்
வேதப்பொ ருட்பாரதம்
வெற்பகத் தெழுதவல கற்பகச் செஞ்சரண
மேன்மையுற வஞ்சலிப்பாம்
திண்கோட்டு மலையிமய மகண்முலைக் கோட்டுறு
தென்தமிழ்க் கடலையுண்டு
சிவசமய ரிடைமின்னி மறுசமயர் நெஞ்சந்
திடுக்கிடக் குமுறியார்த்து
விண்கோட்டி னரவுண்ட வங்கமொரு பெண்ணுக
மெய்யமுத மழை[கள்] பொழியும்
மேகமென முன்வந்த பாலனைச் சிங்கார
வேலனைக் காத்தருளவே. (6)

நான்முகன்.

உரையைப் படைத்தநால் வேதங்க ளும்படைத்
துபநிடத மும்படைத்தே
ஓதுமிதி காசமா றங்கம்பு ராணமீ
ரொன்பதினையும் படைத்துத்
தரையைப் படைத்தமர ருலகைப்ப டைத்துயிர்க
டம்மைப்ப டைத்ததன்றித்
தன்னைப்ப டைத்தமா றன்னைப் படைக்கவல
சதுமுகனை யஞ்சலிப்பாம்

பரையைப்ப டைத்தசிவ னுணரவரி தாமொரு
பதப்பொருளு ணர்த்துகுருவை
பாகீர திக்குமுமை மாதுக்கு நடுவுநிலே
பார்த்தொழுகு கின்றசுதனே
விரையைப் படைத்தநறு நீபமல ருடன்வெட்சி
வேண்டித் தரித்தபுயனே
மிக்கபுகழ் திருமயிலே மேவிவளர் சிங்கார
வேலனைக் காத்தருளவே. (7)

வடுகக் கடவுள்.

(வேறு.)

கொஞ்சு கிளிநான் மறையோதுங் குயிலி
னிசையாழ் போறகூவும்
குளிர்கா வினிற்பைந் தோகைநடங் குலவுஞ்
செந்நெல் கன்னலென
விஞ்சு வளஞ்சேர் தென்மயிலே விசாகப்
பெருமாள் குகப்பெருமாள
வெற்றிப் பெருமாள் சிங்கார வேலப்
பெருமா டனைக்காக்க
துஞ்ச லிலாதான் புவிகாக்குந் துத்திப்
பணியா னிடிக்குரலான்
சூலப் படையான் விரிசடையான் துகிலைப்
புனையா மருங்குடையான்
வஞ்சர் மனம்போற் கஞ்சுகியான் மறைத்தார்
பிரமன் சிரக்கரத்தான்
மதுரத் தமிழோர் கொண்டாடும் வடுவில்
வடுகப் பெருமானே. (8)

வென்றிவேல்.

(வேறு.)

மயன மனத்தி ருலமைத்த பசும்பொனுல கத்தோர்
மகிதலத்தோர் பாதலத்தோர் வணங்குமயி லையில்வாழ
குயவரியி னதளாடை யுடுத்தகபா லீசர்
குமரனென வந்தருள்செய் குருபரனைக் காக்க
அயனரியை யயனரிபோற் றுரந்தசிங்க முகவன்
அசமுகிதன் வயிற்றுதித்த வலகில்பெரும் படையால்
செயமிகுமச் சூரனுயி ரன்னமெனப் புசித்துத்
தென்கடனீ ராற்றுகந் தீர்ந்தகதிர் வேலே. (9)

கார்த்திகை மாதர்.

(வேறு.)

அகனகம் விளக்கியெழு சலதியும்வி ளக்கிவி
யகிலமும்வி ளக்கிநகர் தாழ்
அடவியும்வி ளக்கிமலர் குவளையும்வி ளக்கியல
ராம்பலவும் விளக்கி
ககனமும்வி ளக்குசடை யரவினைவி ளக்கியிருள்
கந்தரம்வி ளக்கியரனுர்
கண்ணெனவி ளங்குமதி தனமனைவி யெனவந்த
கார்த்திகைப தம்பணிருவாம்
மகனகம கிழ்ச்சியுறு சசிமகளெ னப்புவிசொன்
மடமயின டித்தபுயனை
மதுநுகர்ம லைக்குறவர் சிறுமிதன வெற்பணைய
மடல்கொளும யற்குமரனை
இகனகமெ னக்கடவு ளதிவதமி யற்றவுண
ணிகல்கொளநி னைத்தகுகனை
இமையவர்வ ழுத்தவள மிகுமயிலை யிற்குடிகொ
ளெழிலயில னைக்காககவே. (10)

காப்புப் பருவம் முற்றிற்று

---

2. செங்கீரைப் பருவம்.

மருமமிசை யிலகியப தக்கமுங் காதிலணி
மகரகுண் டலமுநுதலில
வச்சிரம முததுசிறு சுட்டியொடு கட்டியம
ணிபபட்ட மும்மகுடமும
பருமவச லத்திணைசொன் மொயம்பிலணி வலயமும்
பன்னிருக ரக்கடகமும
பைம்பொனரை வடமுமரை ஞாணுநூ புரமுமிரு
பங்கயத் தாளுமெனமைத்
தருமநிறை முநநாலு மிலகுமீ ராறுகட்
சண்முகமு மனபர்காணத்
தண்கபலின் மீதெழுமி ளம்பரிதி போலிந்த்ர
தனுவைநிகர் மஞ்ஞைமிசையே
திருமயிலை தனின்மருவு சிங்கார வேலனே
செங்கீரை யாடியிருளே
செங்கண்மாற் றிருமருக கங்கையா டருமுருக
செங்கீரை யாடியருளே. (1)

மின்னலிணை யாமிடையி னநலார் சந்த்ரசிலை
மேடையிடை நின்றுமதியை
* வெண்ணெயென வெண்ணியங் கண்மிமீ ளுங்கிளியை
மென்மழலை மொழிதிருத்திப்
மின்னல்செறி கூந்தற்கு மணமூட்டு புகையைமழை
பெய்யுமுகி லென்றுநாடிப்
பேடைமயி னடனமிட வண்டிசைகள் பாடும்பெ
ருந்தொண்டை வளநாட்டினில்
கன்னலசெறி யாலையிற சாறுறு போலவே
கமலத்த டாகமேவிக்
கதலிக்கும் வீதிநடு கமுகிற்கு மள்ளர்நடு
கழனிகட் கும்பாய்தலால்
செந்நெல்விளை மயிலைவளர் சிங்கார வேலனே
செஙகீரை யாடியருளே
செங்கண்மாற் றிருமருக கங்கையா டருமுருக
செங்கீரை யாடியருளே. (2)

பாற்கடலெ னப்பெருகு சிவசத்தி தீர்த்தமுறு
பங்கயங் குளிர்ந்துமலரப
பணைமருப் பெருமைகன் றுந்திமுட்டியதெனப்
பருமடிப் பால்பொழியவிண்
மாற்கம்வரு கதிரவன ரேர்பபுரவி யஞ்சியே
மனக்கதியின் மிகநடக்க
வானவர்ம டந்தையர்க ளிமையாத கண்கணர
மடந்தையர்கள் கண்களாகச்
சூற்கறிய முகிலுலவு பனசததின் முட்கனிச்
சுளைவிண்டுதே றலசொரியும்
சுரபுன்னை சண்பக மிலஞ்சிநிறை சாலையிற்
றுய்யபூ மாரிபொழியச்
சேற்களுகண மயிலைவளர் சிங்கார வேலனே
செங்கீரை யாடியருளே
செங்கண்மாற் றிருமருக கங்கையா டருமுருக
செங்கீரை யாடியருளே. (3)

சுக்கிலமெ னுஞ்சிறிய வித்துளே யுயிரெனுஞ்
சூக்மவுட லுடனடங்கிச்
சுரோணிதச் சேற்றிலு னனமய நீரிலுற்
றூலவடி வாயுதித்து
மிக்கபிர பஞ்சத்தின் யானெனதெ னும்பற்றின்
வேரூன்றி யைந்தவாவாம்
வெங்கிளைப னைத்துவெகு துன்பமே காய்த்தெழில்
விளைத்தச்ச ணுற்றறிபடும்

* எண்ணியுங் கண்ணி மீதுங்கிளி—(பாடம்)

இக்கனவை மெய்யென மயக்குமா யந்தவிர்ந்
    தேதிலார்க் கெளியனுகி
எதிர்வந்து முத்தியருள் சச்சிதா னந்தகும
    ரேசனே குருராசனே
திக்கினுயர் மயிலைவளர் சிங்கார வேலனே
    செங்கீரை யாடியருளே
செங்கணமாற் றிருமருக கங்கையா டருமுருக
    செங்கீரை யாடியருளே. (4)

முகமலரை மோந்துமுத் தாடியிரு விரலினுன
    முனகவுணெ றிதெயிறிலா
முறுவலகண டுளமகிழ்ந் தாறுபால பீறிடு
    முலைக்கணக யக்கியூட்டி
நகைமலர்வெ தும்பவெந் நீராட்டி நேய்முட
    னறுங்குங்கு மஙகளாட்டி
நற்றுகிலி னுலொற்றி நெற்றியிற் றிருநீறு
    நனி நிலப் பொட டுமிட்டே
அகல்கலத தயினிநீர் சுற்றியம் மாணீந்த
    வணிதொட்டின மேல்வளர்த் தி
ஐயனே யரையனே யாறுமுக னேயென்றெம்
    மமமைகொண டாடவந்த
சிகிரிதிகழ மயிலைவளர் சிங்கார வேலனே
    செங்கீரை யாடியருளே
செங்கணமாற் றிருமருக கஙகையா டருமுருக
    செங்கீரை யாடியருளே. (5)

மணிமக ரக்குழை முருகொடு மௌலியும்
    வளைசுட் டியுமாட
மார்பணி கண்டிகை நித்தில மாலைமுன்
    மலாவெட் சியுமாடத்
திணிபுய மிசைசெறி கேயூ ரத்தொடு
    சிறுகங் கணமாடச்
செய்யபொன் னரைஞா ணரைவட மாடத்
    திகழபரி புரமாடப்
பணிமொழி கற்பக வல்லிநின் னழகைப்
    பரிவொடு கொண்டாடப்
பையவெ ழுநதுத வழ்ந்துக டாட்ச
    பங்கய முகமாட
அணிமயி லைப்பதி யாணட மாடிட
    வாடுக செங்கீரை
யாருமை பெற்றரு ளாறுமு கச்சுத
    னுடுக செஙகீரை. (6)

கஞ்சம லர்க்கணை முயன்று பிசைந்துநின்
　　கைம்மலர் வாடாமே
கனிபவ ளத்துவர் வாயித ழூறிக்
　　கவினுடை நணையாமே
செஞ்சர ணத்தையு தைத்தழு திருகண
　　டிரண்முத் துதிராமே
சிறுபிறை வேணியர் மார்பிடை யாடித்
　　திருவடி காயாமே
குஞ்சர மென்னவ சைந்துத வழ்ந்துகு
　　றுங்கடை யேறுமே
குவவுத் திண்புய மீதொளி தாவுங்
　　குழைகள்கு லுங்காமே
அஞ்சம லர்ப்பொய்கை மயிலையி னரசே
　　யாடுக செங்கீரை
யாருமை பெற்றரு ளாறுமு கச்சுத
　　னுடுக செங்கீரை. (7)

குண்டலம் வெயிலிர விண்டல மென்விசை
　　கொண்டலம் வருகாதும்
குங்கும பரிமள சந்தன மிலகிய
　　கொங்கல ரணிமார்பும்
மண்டல மிசைமதி மண்டல மெனுமுக
　　மண்டல மோராறும்
மந்தர கிரிவட விந்தமு நிகரென
　　வன்றட மிகுதோளும்
தண்டமிழ் பொழிகள்ப யின்றிடு மழலைகள்
　　தங்கிய கனிவாயும்
சங்கர ரணிபிறை கண்டிகல் திருநுத
　　றனிலிடு திருநீறும்
அண்டர்க டொழுவரு மயிலையி னரசே
　　யாடுக செங்கீரை
யாருமை பெற்றரு ளாறுமு கச்சுத
　　னுடுக செங்கீரை. (8)

(வேறு.)

குவடுதோ றின்புறு கோவே செந்தே னுண்டாடும்
　　குறவர்ம கட்கும ணாளா சங்கே தந்தீரும்
தவமுனி வற்கருள் வாழ்வே செஞ்சேண் மஞ்சாரும்
　　சரவண நற்சுனை நண்பா விண்பா ரின்பேதப்
புவனம ளித்தவி தாதா வென்று யின்றோர்சொற்
　　பொருளை விரித்திலை மூகா வம்பா வென்றேதும்
சிவகும ரப்பெரு மானே செங்கோ செங்கீரை
　　திருமயி லைப்பதி வேலா செங்கோ செங்கீரை. (9)

கரிபொரு மற்பரி காலா டிண்டே ரின்சேனை
கனைபொரு விற்கணை யாலே கொன்றாய் கண்டோடி
விரிகடன் மத்தியின் மாவாய் நின்றோர் வன்சூரன்
மிகுதவ மற்செய்து மீளா முன்போய் வென்றேய்பொற்
றருவம ரர்க்கர சானே ணண்பார் பெண்பாகா
தமிழ்முனி சற்குரு நாதா நம்பா லன்பால்வன்
சிரமிசை வைத்திடு தாளா செங்கோ செங்கீரை
திருமயி லைப்பதி வேலா செங்கோ செங்கீரை. (10)

செங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று.

---

3. தாலப் பருவம்.

ஊனே சுமந்த மானிடரு முயர்பொன்
னுலகிற் புத்தேளும்
ஒளிநான் முகனு மெமதிடுக்கண் ணொழித்தா
ளெனவே முறையிடலால்
கானேர் துளவப புயக்கமலக் கண்ணன
மகர வடிவாகிக்
கடலுட் புகுந்தம் மறைதிருடுங் கள்வ
னுடலஞ் சிதைத்தெவர்க்கு
நானே தலைவ னெனத்தருக்கி நாம
நரகந் தனிற்கிடந்து
நையும் பிறவி தொலைவதற்கா நாடிப்
பரவிப் பூசித்த
மீனே சுரன்றந் தருள்கந்த வேளே
தாலோ தாலேலோ
வேதபுரிவாழ் சிங்கார வேலா
தாலோ தாலேலோ. (1)

நள்ளின் யாமத் தாலயத்து ணந்தா
விளக்கைத் தூண்டுகின்ற
நற்புணணியத்தா லிப்பிறவி நைந்திப்
புவியாண் மாவலியாம்
வள்ளி யோன்பான் மூவடிமண் மால்சென்
றிரக்கும் போதிசைந்த
வண்மை கண்டு தடுத்தகொடு மாபா
தகத்தான் மூவுலகும்
எள்ளி யேச வொருகணிழந் தெய்தா
நீசவடி வெய்தி
என்செய் வமென் றெணைத்தவமு மியற்றித்
தெளிந்து பூசித்த

வெள்ளீ சுரன்றந் தருளகநத வேளே
தாலோ தாலேலோ
வேத புரிவாழ் சிங்கார வேலா
தாலோ தாலேலோ. (2)

வையம் புகழுந் தசரதன முனமதலே
யாகித் தாடகையை
வதைத்து முனிவன் மகஙகாத்து வலியார்
சனகன் வில்லொடித்துச்
செய்யசீதை தனேமணந்து செமதக் கினிதன
சுதனே வென்று
சீரை புனேநது வனஞ்சென்று சிநது
வார மணேயடைத்துத
துய்ய வெள்ளி மலேயெடுத்தான் றுவள
வீழ்ததி மனேவிகொணடு
துங்க வயோத்தி நகர்மகுடஞ் சூடி
ராமன் வநதிறைஞ்சும்
மெய்ய கபாலீ சுரன்றந்த வேளே
தாலோ தாலேலோ
வேத புரிவாழ் சிங்கார வேலா
தாலோ தாலேலோ. (3)

ஒளிவிண் ணுலகத் திந்திரனுக் கொறறைக்
கவிகை நிழற்றுதல்போல்
ஓங்கும் பாரிசாத வலலிக் குதவுங
கொழுகொம பாய்வளர்ந்து
தளிர்பொன் னம்பொன் னலரான் மால்சதுரா
னனத்த னெனச்செழித்துத்
தழைக்குந் தேனு லரம்பையர்க டகுபைங
கூந்த றனேநனேத்துக்
குளிர்தண் மடுவிற் கஞசமஞ்சக் குலவித்
திளேக்குஞ் சினேபலவாய்க்
குவிமுத் தரும்பு தாரகையின் கூட்டம்
போல மிகவிளங்கி
மிளிர்புன ஞகத் தீசாதந்த வேளே
தாலோ தாலேலோ
வேத புரிவாழ் சிங்கார வேலா
தாலே தாலேலோ. (4)

அன்போர் வடிவாஞ் சிவனேய
ரருமைத் தவத்தாற் பெற்றெடுத்த
அரிவை யழகைக் கண்டுவக்கு
மளவில் கிளேஞர்க் கருளாடே

தென்பூ மியினிற் கெள்ணியர்கோன்
    செயலே வியந்தங் கவர்க்களிக்கச்
சிந்தித் திருகரும் போதரவாற்
    சிதைய வவண்மெய் யனலழற்றி
என்போர் குடத்தி லெடுத்தமைத்தன்
    றெதிர்ந்த சிறுவர் முனம்வைக்க
இனசொற் றமிழ்பத் தோதுதனு
    மெழுந்த மடமா தரையாட்கொள்
மின்பூம் பாவை யீசர்தந்த
    வேளே தாலோ தாலேலோ
வேத புரிவாழ் சிங்கார
    வேலா தாலோ தாலேலோ. (5)

(வேறு.)

இந்தீவ ரத்தினனே வண்டார்வ னப்பிளைஞ
    ரென்பார் வாழ்வாராம்
இந்த்ராணி பொற்பினுயர் பெண்கோடி யுற்றுலவு
    மேல்வீடே நீள்வான்
மந்தார மட்டனுகு சந்தர்வ ருக்கைபுனே
    மாவே மாகாவாம்
மந்தார வெட்சி நிறை நந்தாவ னத்தின்மிகு
    தேனே காலாறும்
செந்தான மிட்டபொழு தாம்பூத லத்திலுறு
    நீரோ பாலாறும்
தொந்தோமெ னச்சுரர்க ணினறுடு சுக்கிரபுரி
    யாள்கோ வேவேளே
தந்தாவ ளத்துரியர் கங்காளர் பெற்றசுத
    தாலோ தாலேலோ
சங்கிராம வெற்றிமிகு கங்காந திக்குமர
    தாலோ தாலேலோ. (6)

அம்போரு கச்சுனேயி னின்றேல மிட்டலறு
    போதே போதாதோர்
அம்போ கத்தின்முனம் வந்தாள்வ டத்தர்மரு
    மானே மானேவா
வும்பாணி யத்தர்மகி ழுஞ்சீரு ரைத்தகுரு
    நாதா நாதாவோர்
ஒனறுய்மு ளைத்தமுத லைந்தேப ரப்பிரம
    ரூபா ரூபாபூம்
கொம்பாமி டைக்குறமி னண்பாத ரித்திடும
    ணாளா தாளாறுய்
கொந்தாம லர்க்குண்மது நந்தாத சுக்ரபுரி
    யானே யானேயா

சம்பூர ணப்பரமர் கங்காளர் பெற்றசுத
தாலோ தாலேலோ
சங்கிராம வெற்றிமிகு கங்காந திக்குமர
தாலோ தாலேலோ. (7)

பைங்காய்ப மூத்தகமு கங்கார் முகிற்குமுயர்
மானுள் போலாநீ
பமபூவ குத்திடலும் வநதேய ருச்சனைசெய்
வேதா வேயாநீள்
கொங்கார்மு கைத்தளவம் வெங்காம மிக்கநகை
மானூர் தானுமால்
கொண்டாசை யுற்றவர்கை கண்டீர்வ தொப்பிதழி
மாகோ ழேதாரசேர்
செங்கேத கைக்குண்மடல் வெண்டாத டுத்தமுசு
நீசே வார்போலாம்
செஞ்சாலி முத்தமொளிர் சிங்கார சக்ரபுரி
நாடாள் கோமானே
சங்கார்தி ருக்குழையர் கங்காளர் பெற்றசுத
தாலோ தாலேலோ
சங்கிராம வெற்றிமிகு சங்காந திக்குமர
தாலோ தாலேலோ. (8)

(வேறு.)

பண்டைநான் மறைதே ருங்குரு பரனே
தாலோ தாலேலோ
பந்தவல் வினைதீ ரும்படி யருள்வாய்
தாலோ தாலேலோ
குண்டலி யிடைசூ ழும்பிர ணவமே
தாலோ தாலேலோ
கும்பக வெளிநா தந்தரு மொளியே
தாலோ தாலேலோ
தொண்டர்க ளுளமே வுஞ்சர வணனே
தாலோ தாலேலோ
தொம்பத மருள்பே ரின்பமெய் வடிவே
தாலோ தாலேலோ
தண்டமிழ் மயிலே சன்றரு சுதனே
தாலோ தாலேலோ
சங்கரி புதல்வா ஐங்கரர் துணைவா
தாலோ தாலேலோ. (9)

ஒண்பதி பசுபா சங்களை யொழிவாய்
தாலோ தாலேலோ
உண்சுவை யொளியூ றுந்தொலி மணமே
தாலோ தாலேலோ.

திண்புவி பொருண்மா தென்றமும மயமே
தாலோ தாலேலோ
தெண்கட லமுதே கண்கொளு மணியே
தாலோ தாலேலோ
பண்பக ரிசையே நண்பினர் நசையே
தாலோ தாலேலோ
பைந்தமி ழுரையே யிந்திரர் துரையே
தாலோ தாலேலோ
தண்பொழின் மயிலே சனறரு சுதனே
தாலோ தாலேலோ
சங்கரி புதல்வா வைங்கரர் துணைவா
தாலோ தாலேலோ. (10)

தாலப் பருவம் முற்றிற்று.

---

4. சப்பாணிப் பருவம்.

பனிவட்ட மதியுடன் பரிதிவட் டத்துருட்
பார்வட்ட விரத மேறிப
பங்கயவுள் வட்டப்பொ குட்டுநான் முகனுங்கு
பழமறைப புரவி தாண்டக்
குனிவட்ட வாயிரத் தெட்டுமுடி மேருவிற்
கொடுவட்ட வாசு கியினுன
கூராழி வட்டக்க ரத்தனொரு வாளியாய்க்
கொண்டண்ட வட்ட வுயிரை
முனிவட்ட முப்புரவ ரெதிர்வட்ட மிட்டைந்து
முகவட்ட மிலக முன்போர்
முயல்வுற்ற போதவர்கள் கரவட்ட மனதுன்னி
முகில்வட்ட விளமின் னல்போல்
தனிவட்ட மிட்டுநகை செய்தவன் றந்தசுத
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சண்முகவி சாகனே தென்மயிலை வேலனே
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (1)

முந்துவா னிமயத்தின் மேனைதவ மகிமையான்
முளரித்த டத்து தித்த
முதுமறைசொ லருணநிற வனிதையை விரும்பியே
முக்கணன் வேட்கு நாளில்
இந்தமா னிடருரகர் சித்தர்விஞ் சையர்முனிவ
ரிமையவர்க டொழுத லாலே
இவ்விடைய ணிந்தேற்றத் தக்கணத் திக்கணத்
தேகெனவி யந்து வந்து

விந்தமா கிரியையும் டக்கியவ் வாதரவின்
வில்வலன் றனைமு டுக்கி
மேதினியி லுளசிவத் தலமெலாந் தரிசித்து
மிக்கசெந் தமிழ்வி ளங்கும்
சந்தகு சலமுனிவ ணங்குகா ரணகுரவ
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சண்முகவி சாகனே தென்மயிலை வேலனே
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (2)

கானமிசை யுலவுவெங் கரடிபுலி யானையைக்
கணபணப் பெருமா சுணக்
கயிற்றிடைமி னுக்கரிய பொற்பணியெ னத்தமது
கந்தரத் திட்டு முனிவர்
ஊனமுத யின்றுநகர் புண்ணீர்கு டித்திரவி
யூர்தேரின் மோலி சூட்டி
ஒண்மதியி னைப்பிழிந் தொழுகுபன் னீரிலே
யும்பாகரு வினையு ரைத்து
பீனதன வாளெயிற் றரிவையர்க ளுடலிடைப்
பெய்துகுல கிரியே ழையும்
பிடுங்கியவர் கையிலிட் டாடுமம் மானையெனப்
பிலவாய்தி றந்து கூறும்
தானவர்க ளுயிருண்ட காலாயு தக்கடவுள்
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சண்முகவி சாகனே தென்மயிலை வேலனே
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (3)

வட்டமிடு மோராழி வையத்தி னிற்கட்டு
மரகதப் புரவி தம்மை
மனைக்குதிரை யாக்கிவிண் டவழுமுகி லேழையும்
வளைகின்ற சாட்டை யாக்கி
அட்டகுல வெற்புமுறை யிடமாக்கி வாருதிக
ளவையெட்டும் வாவி யாக்கி
யானையெட் டையுமுகைத் தூரத்தி யாக்கிதிறை
யளக்குமிட மளகை வாக்கிச்
சிட்டருறு பொழிலேழு மனந்தவன மாக்கியே
டிசையுண்ணு பூதங் களைச்
சேனைகளு மாக்கிமல ரயனரியொ டிந்திரன்
செங்கோலின் முறைந டக்கச்
சட்டமிடு நவவீரர் தமையனென வந்தவன்
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சண்முகவி சாகனே தென்மயிலை வேலனே
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (4)

மதுமுகந் துண்டுயிர்வ தைத்தமரர் முனிவரரை
  வாதிக்கு நிசிசர ரையும்
வஞ்சமும முக்காறு மிவறலுங் குடிகொண்ட
  மனிதர்ப சாசர் களையும்
விதுமுகங் கருகநற் சனர்கள் வறிஞராய்
  வீடுதோ றிரந்துண் ணவும்
வேறொருவர் காதறனை யுள்ளம்வைத் துணையன்றி
  வேறில்லை யெனுவ ரைவிலாப்
பொதுமுகம் பார்த்துழலும் வேசியர்கண் மயல்கொண்ட
  புருடரையு மேன மைத்தாய்
போதித்த மறைமுதற் பிரணவப் பொருளென்ன
  புகலடா வென்று சொல்லி
சதுமுகன்மு டித்தலைபு டைத்திடுக ரங்களாற்
  சப்பாணி கொட்டி யருளே
சண்முகவி சாகனே தென்மயிலை வேலனே
  சப்பாணி கொட்டி யருளே. (5)

(வேறு.)

விறன்மிகு முக்கிர பூதப் படைநல்
  வீரர்கள் புடைசூழ
விண்டொடு பொற்றேர் மிசைசென் றங்கொரு
  வெற்பி னிருந்தமர்செய்
மறவவு ணப்பெரு வாருதி யுண்டிட
  வடவைத் திருவுருவாம்
வடிவேல் தொட்டிகல் வென்றபின் மணம்விரி
  வாகைத் தொகைசூடி
நறவுமிழ் கற்பக நளிநீ ழற்குடி
  நண்ண வமைத்திடலால்
நாகம் பணிசெயு மாகண் டலனரு
  ளன்னுதன் மனநாணக்
குறமகண் முற்செல மயன்முதிர் கிழவன்
  கொட்டுக சப்பாணி
கொத்தலர் கற்பக வல்லித ருங்குக
  கொட்டுக சப்பாணி. (6)

தென்றற வழ்ந்துல வும்பொழின் மன்னிய
  செய்யப ரங்கிரியும்
திரையொலி முழவொலி வளையொலி செறியுந்
  சீரார் செந்தூரும்
என்றும்வ லந்திரி யென்றுட னிந்துவு
  மிமையவ ரும்பரவும்
ஏரக முந்திரு மாவொழு திருவா
  வினன்குடி யென்பதியும்

பன்றிய முயலக ரேந்திடு சாரற்
 பழமுதிர் சோலையினும்
பற்பல கோடிகு றிஞ்சிநி லத்தெழு
 பைம்பொற் கொடுமுடிசேர்
குன்றுதோ றாடலு மாடிய முருகன்
 கொட்டுக சப்பாணி
கொந்தலர் கற்பக வல்லித ருங்குக
 கொட்டுக சப்பாணி. (7)

மஞ்சரி மொய்த்த குழற்பிறை நுதலிணை
 வாள்விழி மதிமுகமும்
வள்ளைகள் செவிபவ ளம்மிதழ் முத்தொளிர்
 வாணகை செங்காந்தள்
அஞ்சரி யுற்றகை யசலமி ணைத்தன
 மாலிலை யகடுந்தி
ஆறுந் திச்சுழி கொடியிடை யரவல்கு
 லானைக் கைதொடைநல்
சஞ்சரி கச்சர ணன்னம் மயிலின்
 சாயற் குயிலினிசை
தத்தைசொன் மெய்த்தளிர் மேனித் தெய்வத்
 தன்மைவ னப்பினிளம்
குஞ்சரி யைப்புணர் குஞ்சரர் துணைவா
 கொட்டுக சப்பாணி
கொந்தலர் கற்பக வல்லித ருங்குக
 கொட்டுக சப்பாணி. (8)

சரவண பவவெனு மறிஞர் மனத்தி லிருப்போனே
தமிழ்கொடுன் னடியிணை துதிசெய்கு லத்தை வளர்ப்போனே
அரவணை யரியய னமரரி டுக்கண் ணொழித்தோனே
அலைகடல் சுவறிட வயிலையெ டுத்து விடுத்தோனே
விரகமெய் மயறரு குறமக ளச்ச முறத்தானே
விரைவொடு மதகரி முகனைவ னத்தி லழைத்தோனே
குரவர் திகழ்புய வறுமுக கொட்டுக சப்பாணி
குகமயி லையின்வளர் குருபர கொட்டுக சப்பாணி. (9)

பலகலை குறுமுனி யறியநொடிக்குள் ளுரைத்தோனே
பகையற வயலெனு முறைமத விர்த்த கருத்தோனே
அலகில் மெய்யடி யருணகி ரிக்கருள் வைத்தோனே
அவனவ ளதுவெனு மருவுரு வத்தை யமைத்தோனே
நலதவ முயல்பவ ரணுகிய முத்தி நிலத்தோனே
நதிமதி முடியினர் தொழுமௌ னத்தை விரித்தோனே
குலமயின் மிசைவரு சரவண கொட்டுக சப்பாணி
குகமயி லையின்வளர் குருபர கொட்டுக சப்பாணி. (10)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று.

---

5. முத்தப் பருவம்

பொழியுஞ் செந்தேன் மலர்பபொழில்கள்
பொதியு நீருண் புயலளககப்
பொற்கோட் டிமயப் பொருப் பரசன்
புதல்விக் கருணைத் தண்ணிலவின்
விழியு மன்பு முனதுமதி
விம்ப வதன மேலமைத்து
விம்மு௩் குடம்போற் றனஞ்சுரந்து
மேரு வரைவீ ழருவியென
வழியும் பாலே மணிச்செம்பொன்
வள்ளத் தேந்தி நின்கைதர
வாங்கி யயின்ற வவ்விடையே
மதுரத் தமிழாந் தேவாரம்
மொழியு மழலைத் திருவாயான்
முத்தந் தருக முத்தமே
முகிழ்றேய் புன்னைக் காமருவு
முருகா முத்தந் தருகவே. (1)

வானப் பொருளா கியசிந்தா
மணியு மானு மிருநிதியும்
மகைர்ப்பொன் மரமு மரம்பையர்கள்
வாய்செந் தேனுங் கடலமுதும்
தானப் பொருட்கிம் புரிக்கோட்டுத்
தவளக் கவளக் களிற்றின்மிசை
தங்கு மரசும் புவியரசுந்
தந்தோர் முத்தித் தடமேவும்
ஞானப் பொருளுந் தரவல்ல
நம்பன் பழிச்சி வணங்கிநின்று
நான்கு மறைக்கு முதற்பொருளே
நவிலா யென்முன ஞேமொழித்தின்
மோனப் பொருட்சொல் திருவாயான்
முத்தந் தருக முத்தமே
முகிழ்றேய் புன்னைக் காமருவு
முருகா முத்தந் தருகவே. (2)

சதிர்முத் தரையு மெண்ணுத
சங்கப் புலவோர் நின்றிறைஞ்சத்
தனிப்பொற் பலகை மீதிருந்து
தண்டா மோனந் தணந்திருந்து
கதிர்முத் திலகும் வெண்ணகையங்
கயற்கண் மாதர் கருத்துவக்கும்
கடம்பா டவியின் வாழ்சோலைக்
கடவுளுடனே தருக்கஞ் செய்து

எதிர்முத தககததா லவர்சொனன
வெல்லாப் பொருளு மகழ்நதன்பாய்
இறைய ஞாசொல் பொருள்பொருளென்
றீந்து கரம்பொன முடிதுளக்கி
முதிர்முத் தமிழைப புகழ்வாயான
முத்தந் தருக முததமே
முகிறேய புன்னைக காமருவு
முருகா முத்தந தருகவே. (3)

மறுவற் றெளிரும் மதிமுகமும்
வடிவேலமபும வாள்குந்தம்
வயஙகு நீல மானவணடு
வலைவா ருதிநே ரிருவிழியும
சிறுகச் சிறந்த தமருகம்போற்
றிகழ்நது நுடஙகு நுண்ணிடையும்
செமபொற் குடஞ்சூ ழிளநீர்திண
சிலையைப் பொருத கனதனமும்
உறுபுத் தமுதுரு சருககரைதே
னொத்த மொழியு மிகசெறிநத
உனறு யெனுஙகற் பகவலலி
யுளத்தா மரையை யலர்ததுநிலா
முறுவற் பொருந்துந திருவாயான
முததந தருக முத்தமே
முகிறேய் புன்னைக் காமருவு
முருகா முத்தந் தருகவே. (4)

நதத மிப்பி முறறுகாா நளின முத்தம பஙகமுறும
நத்தை முதத நலிபடுமவேய் நன்னெற கன்னன் முத்தினைரசல்
மத்தக் கசக்கோட் டேனததின வண்கோட டுளமுத் தறுத்தெடுப்பர்
வான்முத் தநதோ மினனினையு மச்ச முத்தமலே போதும்
கொத்தின பூக முத்துதிரி கொக்கின முததம புலானுறும்
குளிர்வெண் மதிய முததமறுக கோதாய் முததங் கோதானின்
முதத முறுவற் றிருவாயான முததந் தருக முததமே
முகிறேய புன்னைக காமருவு முருகா முததந தருகவே. (5)

(வேறு)

களமாரி நெறகதிர்க ளெழுதுவா லொணகிரிக
டுப்பவதி னேறு சஙகம
கதிர்மதிய னநதமென வெணணிலவு காலக்க
டிக்குவளை குமுத மலர

வளவர்செய் திருப்பணிசெய் முகப்பினவ மணிகளால்
வளைகின்ற சிகரி மகுடம்
வான்முகிலை யளவிடுங் கேதனங்க ரங்களால்
வானவரை வரவ ழைக்கும்
இளவையிலெ றிக்குமணி நெடுவீதி யாவணத்
திரையுமொலி கடல்க ளொக்கும்
இரதியூர் வசிமாதர் இவரென்று மாதர்குழ
லெழிலியென மயின டிக்கும்
அளவின்வள நிறைமயிலை யதிபனென வருமுருக
வமுதவாய் முத்த மருளே
அவுணர்கிளை களைவேல விமயமக டருபால
வமுதவாய் முத்த மருளே.

ஒளிர்சிறைவி ரித்துவளை யறுகாலை யூன்றியுட
லுட்கூனி மிர்ந்தெ முந்தே
ஓடியா டிப்பாடி நாடியூ டிப்பெடைக
ளுடன்மலர்க் காவி னேகித்
துளிமதுவ யின்றதுது வர்பபிதென விட்டுநறை
சொறியுமலர் வாவி யுற்றுச்
சுருண்முகைபு டைத்தவிழ்த் துந்திக்கு டைந்திகழ்
துதைந்தகத் தேனை யுண்டு
களிமிகுதி யான்மனம யிங்கியிசை முரலாது
காலோடு கால்கள் பின்னிக்
கதிரவன லர்த்துசெந் தாமரைப் பள்ளியிற்
கருமணிகள் போற்கண் டுயில்
அளிகள்பயின் மயிலைதனி லதிபனென வருமுருக
வமுதவாய் முத்த மருளே.
அவுணர்கிளை களைவேல விஷயமக டருபால
வமுதவாய் முத்த மருளே.

வண்ணமலர் வாவியிடை சென்றுசிறு மூலங்கள்
வாலமுத மென்ன வுண்டு
மதுநீர ருந்திநறு மணம்வீசு சந்தனமென்
மகரந்த முடறி மிர்ந்து
யன்னமுயர் குடையாக நெட்டிதழ்வி ரிந்ததண்
பங்கயத் தவிசின் மேவிப்
பலகலைக் கேள்விமுயல் வேந்தரென வேறுபல
பறவைமென் குரல்க ளோர்ந்து
தன்னினமெ னும்பெடையை யோர்சிறையி னுன்மெலத்
தழுவித்தி ளைத்து வீதி
தனில்வந்து நூபுரமி ரங்கியடி பேர்த்திடுந்
தையலார் நடைகள் கற்கும்

அன்னநிறை மயிலேதனி லெதிபனென வருமுருக
வமுதவாய் முத்த மருளே
அவுணர்கிளை களைவேல விமயமக டருபால
வமுதவாய் முத்த மருளே. (8)

வகிரு மதியை யிணைசொன் னுதலும்
வளைகள் செறியு மத்தமும்
வரிவை யடரு நெடிய விழியும்
வலிய வரையை யொத்திடும்
நகில வினையு மொளியின் னிடையு
நகையின் றுகிரின் முத்தமும்
நளின மலரின் முகமு மினிய
நறிய மொழியு மற்புத
எகின நடையை யிகழு நடையு
மிருளோ டிகலு மைக்குழல்
எழிலு மருண நிறமு மிலகு
மிமய வரசி புத்திர
முகிலை யனைய கருணை வடிவின்
முதல்வ தருக முத்தமே.
முதிய மறைகள் பரவு மயிலை
முதல்வ தருக முத்தமே. (9)

அருவு முருவு மகில தலமு
மணுவு மலையு மற்றுள
அளவில் பொருளு நொடியி னளவி
னமையை நினையு நிற்குண
ஒருவ னிதய மகிழ வொருசொல்
லுணர வுரைசெய் விற்பன
உதய வருணர் வருண நளின
வுபய சரண சிற்பர
மருவின் மணமும் வெளியின் வளியு
மதுவில் ரசமு மொப்பவன்
மனதி னிறையு நிமல வருளின்
வடிவ வகர வக்கர
முருக மரையின் மலரின் வளரு
முருக தருக முத்தமே
முதிய மறைகள் பரவு மயிலை
முதல்வ தருக முத்தமே. (10)

முத்தப் பருவம் முற்றிற்று.

---

6. வருகைப் பருவம்.

செஞ்சரணின விரலிருமு ழநதாட்க ளீராறு
 செங்கைகள் சிவப்ப வூனறிச்
செஞ்சதங்கை கள்கொஞ்சநூபுர மொலித்திடச்
 சிவன்மார் பினிடை தவழ்ந்து .
சஞ்சரிகண் வெண்டலையை வேணிநடு மடுவினிற்
 றங்குநீ ரால லம்பித்
தண்கொன்றை மாலைகளி னூறுதே னேந்திவான்
 றருவுமா னுக்க ருத்திப .
பஞ்சரமி சைத்தசிறு வண்டைப்பி டித்துநெளி
 பாம்பின்வா யிற்ப டுத்திப
பனிமதியை வாங்கியுமை நுதலிணைய தாமெனப்
 பார்த்துவிளை யாடு குமரர்
மஞ்சரிய ளித்தபிடி யானைமண வாளகுற
 வளளிநா யகன்வ ருகவே
மஞ்சண்முதி ரிஞ்சிகொளும் விஞ்சிவிரி கஞ்சநிறை
 மயிலை நாயகன வருகவே. (1)

சிலைநுதலி லணிசுட்டி பளபளென வொளிவிடச்
 செய்யபொற் பட்ட மின்னச்
செவிமகர குண்டலம் பனனிரண் டாதித்தா
 செறிவதென வெயிலெ றிபபக்
கலைமதிமு கத்தமிழ்த யொழுகுகனி வாயினிற்
 கதிர்முறுவ னிலவ றிப க்
கணடசர மொளிர்தவள முத்துமா லிகைத்திரள்
 கனவுடுப் போல்வி ளங்க
விலையிலா மாணிக்க மரகதம முத்திகதிர்
 வில்வாகு வலய மொளிர
வெற்றிவீ ரக்கழல் சதங்கைகிண கிணிமணிகொள்
 வீரநூ புரமு ழங்க
மலைமகட வத்தின்வரு செலவநா யகனீப
 மாலைநா யகனவ ருகவே
மஞ்சண்முதி ரிஞ்சிகொளும் விஞ்சிவிரி கஞ்சநிறை
 மயிலை நாயகன் வருகவே. (2)

செங்கயல்வி ழிசசெவிலி யொக்கலையின் வைததுனைத
 திண்சிலைக் கோடு காட்டிச்
சீதமுலை காட்டிநட மாடுமயில் காட்டிவளர்
 திங்கள்வரு வழிகாட் டிநினை
சங்கரிக ரத்தேந்தி நறியநீ ராட்டியிரு
 தனகிரிப பாலூட டியோர்
தங்கநவ ரத்தினத் தோட்டினமிசை யாட்டிநற்
 றுராட்டி முத்தாட் டிட

இங்கிவர்க ளிவ்வாறு சீராட்டல் கண்டுவா
னிமையவர்கள் பாராட டலும்
ஈரேழு பதினுலு புவனமுமோ ரணடமெனு
மெண்ணரிய கோடி யண்ட
மங்களகல் யாணமிக வளருநா யகநீப
மாலைநா யகனவ ருகவே
மஞ்சண்முதி ரிஞ்சிகொளும் விஞசிவிரி கஞசநிறை
மயிலை நாயகன வருகவே. (3)

கங்கையக முகமலர்ந் தெதிாவநது வாவென்று
கைகொட்டி நின்ற மைகக
கண்டுதலை யைககவிழ்ந திருதாளு தைந்துமத
களிறெனப பிளிறி யார்த்துச்
செங்கைமல ராற்பிசைந தீராறு நயனமுஞ
சேப்பக் கலுழ்நது பொஙகித்
தேங்கித்தி கைததுசசி னத்துப பிணீக்கந
திளைத்திருத லுற்று நோககிக்
கொங்கைபிதிர் விட்டோடு பாலுட னணைபபக
குடஙகையா லேந்தி மெலலக
கொஞ்சிககு லாவியிஃ தியாதைய னேயென்று
கொண்டாடு மைய வெற்பின
மங்கைவத னும்புயம பாாததுநகை யாடியுள
மகிழுநா யகனவ ருகவே
மஞ்சண்முதி ரிஞ்சிகொளும விஞசிவிரி கஞ்சநிறை
மயிலை நாயகன் வருகவே. (4)

பொற்பளிங் காற்செய்த தூண்டோறு முன்னிழல்
பொலிந்திலங குதலை நோக்கிப
பூதநா யகன்மதலை யாதலா லிவனுமெப்
பொருள்களினு நிறைவ னெனறே .
பற்பல கணங்கள்வந் தங்கங கிறைஞ்சிப்
பரிந்தெடுக் கவுநண ணிமெய்ப்
பரிசித்து வெட்கமணி மண்டபத திடையிட்ட
பஞ்சணையின மேற்ற வழ்ந்து
கற்பரசி யாமிமய மாதுசெங காந்தளங
கைவிரல்கள் பற்றி நினறு
காதிலிரு குண்டலஞ சுழலநுத லணிசுடிகை
கதிராறு போற்று லங்க
மற்புயமீ ராறுங்கு லுங்கநட மிடுசுப்ர
மணியநா யகனவ ருகவே
மஞ்சண்முதி ரிஞ்சிகொளும் விஞ்சி
மயிலை நாயகன வருகவே

(வேறு.)

காதி னுனது மதலைமொழிக்
கருதிக் கேட்டோ ரிசைகேளார்
கண்ணா லுனது திருவழகைக்
கண்டோர் பிறவித் துயர்காணார்
தீதி லுருவந் தீண்டினவர்
செழிக்கு மடவார் முலைதீண்டார்
சீத முறுவ றனைப்பார்த்தோர
திகழு நிலவு தனைப்பாரார்
ஓதி னரிய வாய்முத்த
முண்மை யாகப் பெற்றோர்கள்
ஒன்று மிரண்டு மூன்றெனனு
முயர்ந்த முத்தி நனிவேண்டார்
ஆதி முதலே யாறுமுக
வமுதே வருக வருகவே
அங்க மொருபெண் ணுமயிலை
யரைசே வருக வருகவே. (6)

வீறு நிறைமெய் யுயிர்காம
விழைவே முத்தி யெனுமதமும்
விலையூன் மண்ணுக் கொக்குமென
மிசையு மாசீ வகர்மதமும்
நீறு புனைதல் பாவமென
நீந்தித் திடுசா ரணர்மதமும்
நீடுங் கரும முத்தியென
நிகழ்த்து மீமாஞ் சையர்மதமும்
தேறும் பிரமஞ் செகத்தெனவே
செப்பும் வேதாந் தம்மிரணடும்
திறஞ்சேர் முத்தி யெனும்பேதச்
செருக்கு மகற்றி யுட்சமயம்
ஆறு முரைசெய் யாறுமுக
வமுதே வருக வருகவே
அங்க மொருபெண ணுமயிலை
யரைசே வருக வருகவே. (7)

பொறியோ ரைந்துந் தகளியதாய்ப்
பூத மைந்து மதன்றெண்டாய்ப்
பொருந்து மவாவா லுண்டாகும்
புலன்க ளைந்து மணிவிளக்காய்ச்
செறியூ னுடம்பே யாலயமாய்த்
திரநீள் சுழினைக் கம்பமதாய்த்
தெளிநீர்க் கங்கை யாரமுதாய்ச்
செம்பொற் சிகரி சேகரமாய்

நெறிசேர் வாயிற் றிருவாயாய்
　　நிருத்த மடவார் சுவாசமதாய்
நிவேத முளனு யமைத்தெண்ணி
　　நிகழ்த்து மொழிகள வாச்சியமாய்
அறிவோ ருளஞ்சே ராறுமுக
　　வமுதே வருக வருகவே
அங்க மொருபெண் ணுமயிலே
　　யரைசே வருக வருகவே. (8)

(வேறு.)

முடவர் நுகர நெடிய மலையின்
　　முடியி னறவு நணுகல்போல
முதிய மறையு மறிய வரிய
　　முதல்வ னுனது வடிவையே
அடரு மமரர் முனிவர் மனித
　　ரசுர ரனைவ ரறியவே
அமல வானு மிமய மயினு
　　மருளு மழகு முதல்வனே
உடலு மவுண ரிருளை முடுகு
　　முதய ரவியி னயிலனே
உரக படமு முடலு நெறிய
　　வுலக மிலகு மயிலனே
மடலின் வனச நயன வதன
　　நிமல வருக வருகவே
மகர சலதி முரசின மயிலை
　　வரதன் வருக வருகவே. (9)

பிரமர் கவுணி யர்குல திலக
　　பிரபலன் வருக வருகவே
பெருக நிதிய வசிய ருதவு
　　பெரியன் வருக வருகவே
பரமர் பரவு கமல சரண
　　பகவன் வருக வருகவே
பழைய வடிய ரிதைய மருவு
　　பனவன் வருக வருகவே
குரவ னபணி யிமய சயிலி
　　குழகன வருக வருகவே
குணக ணபண பணியி னணியர்
　　குமரன் வருக வருகவே
மரக தநிற முகினமெய் வளையன்
　　மருகன வருக வருகவே
மகர சலதி முரசின மயிலை
　　வரதன் வருக வருகவே. (10)

வருகைப் பருவம் முற்றிற்று.

---

7. அம்புலிப் பருவம்.

சித்தசன் கவிகையா னெனவும்பர் புகலமா
செகமெங்கு மொலிபரவலாற்
செய்யபொன் னூரமொரு திரணமென நினையவே
செய்யவல் லவனுதலால்
புத்தமுத மென்னவே நகையினில வொழுகலாற்
பூரணக் கலையாட்சியால்
பொங்குமலை வாருதியி னேர்பிறவி யுறுதலாற்
பூமிதனை வலம்வருதலால்
முத்தமருள் வாயினால் வாரணக் கரனென்று
முன்னா லெடுத்தோதலால்
முத்தமிழ்ச் சம்பந்த ராசனிவ னுதலான்
முற்றுநினை யொப்பன்கண்டாய்
அத்தனரு டிருமதலை யாதலா னிவனுட
னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லைப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
னம்புலீ யாடவாராய். (1)

காசிபன் வரத்துதைய னுதலா லாசையுறு
கட்டிளமை யுடன்மேவலால்
ககனவழி யேகியக் கல்லோல மோலமிடு
கடல்வாயி னிற்றங்கலால்
மாசில் கருத்தனிவ னுதலா னூடோறு
மனமகிழ்நல் லின்பமுறலால்
மத்தமறு துணையாகி யுத்திதனை மெலிவித்த
மாபுகழின் வாக்குமிகலால்
தேசிக னெனப்பெயர் சொல்லிலாரி னுங்காண
சீயத்த நாதனெனலால்
செம்பாதி யீசனம் பிறையாக வோட்டலாற்
சீர்தூக்கி னின்னையொப்பான்
ஆசிடை நுடங்குகற் பகவல்லி சேயனுட
னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லைப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
னம்புலீ யாட வாராய். (2)

கற்கடக மிதுனமுறு செங்கையுற் றும்பலர்க்
காலிற்சி லம்புவந்தாய்
கவினூர மாலையக் கந்தரஞ் சூழக்
கணங்களுட னேதிரிகுவாய்
சிற்சொருப மாகிக்கு ழந்தையென வுலகெலாந்
தெரிசிக்க வேவளருவாய்
சிவன்சடா முடிமீதுஞ் சிவவடிய ரகமீதுஞ்
செழித்துமிக வேதிகழுவாய்

ஏறகதிர வற்குமுன் கலைகளிர கிக்கவே
யீகுவாய் புந்தியருள்வாய்
இத்தொழில்க ளிவனுக்கு மாறு திருக்கையா
லிவனின்னை யொப்பதறிவாய்
அற்புத கபாலீசர் சிங்கார வேலனுட
னம்புலீ யாட வாராய்
ஆதிமயி லையப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
னம்புலீ யாடவாராய். (3)

தேரினுரு ளாகியே நீசுழலு வாயிவன்
றேரேறு சிவன்மைந்தனும்
தென்னிலிங் கையினேக வஞ்சுவா யிவனுனைச்
செல்வித்த ராமன்மருகன்
வாரிதிக ழிப்பிமுத் தொளியையொத் தாயிவன
மாணிக்க வொளியாயினோன்
வருகுணக் கன்றியுத் தரமறிசி லாயிவன்
வளைசமுத் திரமுவறிவோன்
கூரிரவி ன்றுளொன்ற கற்றிடவ லாயிவன்
கொடுவினையி னிருளோட்டுவோன்
கூறினின் றனிலுமொரு கோடிகுண மதிகமாங்
கூடவினை யாடநின்போல்
ஆருமிலை யென்றுநினை யாமலெம் மையனுட
னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லைப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
னம்புலீ யாடவாராய். (4)

வீரனொரு வன்றுனி னுதைகள்பட் டாயிவன்
வீரர்க்கு முதல்வனானோன்
வெய்யவன் முகங்கண்டு நாணிமறை வாயிவன்
வேல்கண்டு கதிர்கனண்ணும்
கோரமுட னின்குருச் சாபமுற் றுயிவன்
குருசாமியாய் முன்னின்றோன்
குக்கிடக் குரல்காணி னஞ்சுவா யிவன்கொற்றக்
கொடிக்குரலென் றுமகிழ்வோன்
நேரம்வர வேமுன்னி நீநடப் பாயிவன்
நேரம்வர வேநினைகிலோன்
நிந்தைக்கு மாளாவை யிவனெய்து நெறிகண்டு
நீடுலகு ளோர்வாழ்த்துவார்
ஆரணம் பரவவரு சிங்கார வேலனுட
னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லைப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
னம்புலீ யாடவாராய். (5)

எவ்வுயிர் தனக்குநீ யிருபட்ச ருதியிவ
னெந்நாளு மொருபட்சனும்
இடமிடம தன்றியிடம் வேறில்லை யுன்றனக்
கெண்டிசையு மிவனெய்துவோன்
ஒவ்வொரு கலைக்குலகை வலம்வந்து பெறுவையிவ
னேதுமெண் ணெண்கலையுளோன்
ஓயாத லைந்தலந் தேதேய்கு வாயிவ
னோதலத் துற்றுய்குவோன்
நவ்விவிழி யாருனைக் கண்டேசு வார்களிவ
னயனவீக் கணம்வேண்டுவார்
நல்லவர் சதுர்த்திதனி லுன்முகம் பாரார்க
ளுன்சொல்வ தனறுகண்டாய்
அவ்வவர் கருத்தறிந் தருள்செய்முரு கேசனுட
னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லைப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
னம்புலீ யாடவாராய். (6)

விண்ணுறு தலைவைத்த பரமற்கு மெய்ஞ்ஞான
விதியைமுறை யாயுரைத்தான்
மீனவன் கூன்வெபபு நீங்கவம ணர்கணெஞ்சம்
வீடவெண் ணீறளித்தான்
உண்ணுடி யூனற்ற வங்கமொரு பெண்ணுக
வொருநொடியி னிற்சமைத்தான்
ஊமையொரு பிள்ளைவாய் விண்டுநா லுரைத்திடவு
மொருமொழியின் வாக்களித்தான்
எண்ணுத பலவெண்ணி யென்மறுத தீர்க்குமிட
மெத்தல மெனத்திகைத்தாய்
இமையவர்க டொழுகபா லீசுரத் தெய்திடி
லிட்டகா மியமெய்துவாய்
அண்ணுவி னமிழ்தொத்த சிங்கார வேலனுட
னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லைப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
னம்புலீ யாட வாராய். (7)

மனந்தனி னினைந்தவுட னக்கீரன் முன்வந்து
வனகற்கி முகியைவென்றன்
வாசவன் முதற்றே வரைந்தருவி னீழல்குடி
வைகமிக வாழ்வளித்தான்
கனந்தரு தமிழ்ச்சங்க மதுரைநகர் மூழ்கவரு
கடலைவே லாணிவிஞன்
கடியயண ணுமலையி னருணகிரி முன்றெழுது
காணுமா வோடிவந்தான்
தனந்தனியி ருந்தேங்கு நீயென்ற பூரண
சமாதியை யியற்றவேண்டா

சகலவடி வாய்நின்ற தெய்வமென் றெண்ணிநீ
 தாள்பற்றி முத்திபெறுவாய
அனந்தகுண கல்யாண சிங்கார வேலனுட
 னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லேப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
 னம்புலீ யாடவாராய். (8)

வெம்மையவு ணர்கள்வாரி வெற்பஞ்ச வேவிடட
 வேலொன் றிருபபதறிவாய்
வேதன் முடித்தலேக ளொன்றெடொன் றடிபட்டு
 விண்ணெென்று புண்ணீர்வரச்
செம்மைவிரல் காய்பபமுன் குட்டியது மறிவாயிச்
 செம்மல்முனம் வநதயானே
சீறிடமுன் னவமதிப் புண்டுநீ பட்டதுயர்
 செப்புவதென் யாருமறிவார்
மும்மையு மளிக்கவல ஞெருமதலே யாகிமணி
 முன்றிலிடை நினறுகஞ்ச
முகலமர்ந் துன்னேயவன் வாவென்ற ழைத்ததுவு
 முன்செய்த புண்ணியங்காண்
அம்மைமுன் நீவநத தேனென றுரைத்திடா
 னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லேப்பதியின மேவுமயி லத்தனுட
 னம்புலீ யாடவாராய். (9)

சின்னம் படைத்தசம ணெண்ணு யிரம்பேர்க
 டென்மதுரை வையைக்கரைத
திட்டதனி னட்டகழு வேறவுஞ் செய்துபின்
 றிரும்பிவரு போதுவழியில்
கன்னங்க றுத்தவுட லுளமுடைய பாதகக்
 கண்பனேக் காடென்னவே
காணுமுகம் விண்ணிடியை யேவித்து ரத்தசிறு
 காளேயுனே வரவழைத்தான்
பொன்னம் புயத்தடம் நணணுமட வார்களணி
 பூணின்மணி யாலுமீசர்
பொற்கோயில் கட்டுமணி வச்சிரத் தாலுமலர்
 பூத்தவிசு போல்விளங்க
அன்னங்க ளொத்தினமும் வாழ்தொண்டை நாடனுட
 னம்புலீ யாடவாராய்
ஆதிமயி லேப்பதியின் மேவுமயி லத்தனுட
 னம்புலீ யாடவாராய். (10)

அம்புலிப் பருவம் முற்றிற்று.

---

8. சிற்றிற் பருவம்.

வைய மளந்த நின்மாமன்
மார்பி னடக்கக் கௌத்துவமா
மணிசற் றழுந்தப் பெருவிரலின்
வருந்தி மயங்கி மெலிவதுகண்
டைய னேயென் றனைத்துமெல்ல
வாற்றித் தேற்றி யகமகிழ
அழகு பொழிபொற் றுகில்சாத்தி
யாழி சங்க யகங்கையினில்
பைய வைத்துப் பாற்புகட்டும்
பவள வாயின் முறுவலுறும்
படிசெய் துமையாள் கைகொடுக்கப்
பரிந்து வாங்கிக் கண்ணொற்றும்
செய்ய கமலப் பொற்றாளாற்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (1)

துட்ட நமனை மார்புதைத்துத்
துங்க மதனை வீழ்த்தெரித்துத்
துய்ய வெள்ளி வெற்பெடுத்த
தொலையா வரக்கன றேணெரித்துக்
குட்ட வெள்ளைக் கடலுதித்த
கொடிய விடத்தை மிடற்றடக்கிக்
குலைசெய் குனர்வாழ் முப்புரத்தைக்
குறிய நகையாற் பொடிபடுத்தி
வட்ட மதியி னுடற்றேய்த்து
வலிய தக்கன் சிரஞ்சிதைத்து
வணங்கும் புலிபாம் பெலியெறும்பு
மற்று மறுபத் துடனமூன்று
சிட்டர்க் கருள்செய் சிவன்புதல்வா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (2)

கருவார் பிறவிக் கடல் கடத்திக்
கதிவீ டருளு மென்றெண்ணிக்
கண்டு தொழுது புதியநறுங்
கடப்ப மலரா லருச்சிக்க
மருவார் தமக்குங் கிட்டாத
மலர்த்தாள் வருந்த மறுகின்வந்து
மதலை முடித்த பி[த்]தர்தந்த
மதலை யென்ப தறிவித்தாய்

பொருவா ரணத்தின் முகனைவென்ற
புழைக்கை யானை முகனெனநீ
போதிவா ளாவென வெம்மைப்
புடைத்தாய் நினக்கு முறையென்றுற்
றிருவார் மார்பன் றிருமருகா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (3)

உந்தை வேட னுணெச்சி
லுண்டா னெனயா மிகழ்ந்தோமோ
உனது மாம னெய்திருடி
யுரலிற் கட்டுண் டடியுண்ட
நிந்தை சிறிது முரைத்தோமோ
நின்முன் னவன்றன் பெருவயிற்று
நீல னெனயாம் பகர்ந்தோமோ
நின்னைக் கடம்ப னெனஷேமோ
விந்தைக் குறத்தி தருந்தினைமா
விசைந்த தொருவர்க் கிசைந்தோமோ
விளையாட யரோமணற் சோற்றை
வேட்டால விருந்தென் றறியோமோ
சிந்தை மகிழ்கற் பகவல்லி
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (4)

மீண்டுமடித் தாயாங்கள் வண்டல்
விளையாட் டிடமோ பகையெந்தாய்
விண்ணு மண்ணுக்க வல்ல
விரைப்பூங் கமலஞ் சிரமன்று
பண்டு நிருத பலர்மேவும்
பாரா வாரா வரியன்று
பஞ்சா னனத்தின் முக்குடையோன்
பாழிப் புயத்தா ருகனன்று
ஞெண்டு கொழுத்தால் வளைகிடவா
நீதி போலாஞ் சூரனன்று
நெடிய கொடிய மயல்விளைக்கு
நீலக் கிரவுஞ் சமுமன்றுற்
செண்டு பிடித்துச் சீர்காத்தாய்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (5)

வண்டார் மலர்க்குஞ் சியைமுடித்து
மணிபொற் சுடிகைத் தனைத்திருத்தி
வள்ளக் குமுத வாய்முறுவல்
வழங்கு நிலவி னமுதுண்டு
தண்டா மரைநன் முகவேர்வை
தன்னைத் துடைத்து முத்தமுண்டு
தயங்கு நடைகண் டுளமகிழ்ந்து
தாயார் விடுத்த திதற்கோதான்
தொண்டா யுங்கள் பணியியற்றுந்
தொழும்ப ரெம்மை வீதிதொறுந்
துரத்திப் பேதைப் பெண்கணெஞ்சந்
துடிக்கச் செய்தா யிதுநீதி[தகை]யோ
திண்டார் புனைபன னிருதோளா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (6)

மதியி னிலவு கானற்குள்
வளையின் பெரிய பாண்டத்துள்
வயலின் செந்நெற் கதிரினுதிர்
வண்முத் தரிசி கொழித்திட்டுப்
புதிய நதியின் பால்வார்த்துப்
பெருமுத் திப்பி யான்மூடிப்
புனைசந் தனச்சூட் டடுப்பேற்றிப்
பூங்குங் குமத்தா லுமிதூவி
முதிய பவளப் பொறிவைத்து
மூட்டி முளரித் தாள்மாட்டி
முயனறு சமைத்த சிறுசோற்றை
முன்ன முனக்கிட் டுண்ணேமோ
திதிய மருமான் மருகோனே
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (7)

ஆதி மறையு மயன்மாலு
மறியாப் பரமன் றிருத்தோளின்
னகன்மார் பிடையிற் றவழ்ந்தேறி
யணிந்த தவளத் தூளிதமாய்
பூதி யதனி லேபடிந்து
புழுதி யாட்டன் றயர்ந்ததுவும்
புரிமென் கூந்த ரிமயமயிற்
புளகத் தனத்திற் றிமிசுண்ணத்
தாதி நனைந்து விளையாடுந்
தகவு நினக்கு சகசமலாத்

தமியேங் குறித்த மணிவிதுன்பாற்
    றுள்கண் முந்தி யுறுத்தாதே
தீதில் குணத்தார்க் கருள்புரியுஞ்
    சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
    சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (8)

ஆறு தலையான் தவத்துதித்த
    ஆறு தலையான் நான்மறையுள்
ளாறு தலையா மங்காத்து
    ளாறு தலையே சொலுமெளியேங்
கூறு தலைச்சொ லுட்கொள்ளாய்
    கொதித்தாய் சீறிக் கோபித்தாய்
குனித்தாய் நடித்த யிசைபடித்தாய்
    கோல மறுத்த தனிடந்தாய்
வேறு தலைவ ருன்குறும்பை
    விலக்க வலவ லங்குளரோ
மேலா மைந்து தொழிலுனக்கு
    விளையாட் டன்றி யிதுதொழிலோ
தேறு தலைச்சங் கத்தமிழ்சொல்
    சேயே சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
    சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (9)

மாவேந் தியபைந் துணர்ப்புன்னை
    வனத்தின் மலரைப் பறித்தோமோ
மறைதோய் கபாலி தீர்த்தத்தின்
    வந்து புனலைக் குடைந்தோமோ
மூவேந் தர்கள்செய் நின்கோயில்
    முகப்பிற் சிறுசோ றமைத்தோமோ
மூங்கிற் சிறிய முச்சில்கொண்டு
    முன்றிற் றரளங் கொணர்ந்தோமோ
பாவேந் தர்கணின் னருணகிரிப்
    பாடுந் தமிழைப் பழித்தோமோ
பலகால் நாங்க ளாடிடத்திற்
    பகைமை கருதி வருவதென்னே
தேவேந் திரனுர் திருமருகா
    சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சீலா மயிலைப் பதிவேலா
    சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (10)

சிற்றிற் பருவம் முற்றிற்று.

---

9. சிறுபறைப் பருவம்.

அசமுகிதன் னன்னைபெறு நிருதர்சது ரங்கங்க
ளகிதலத்தி னண்ணி டமிலா
தடுக்கிட்ட பாண்டமென வொன்றின்மே லொன்றுற்ற
வத்தனையு மூள்க னலின்வீழ்
மசகதிர ளொப்பவிடு முனதுவடி வேலினுன்
மடித்தபினு மப்ப டிவர
வாருணமு தித்தகதிர் முன்னிருளெ னக்கருவி
மறநிருத ரைக்கூ ளிகள்
முசலமுத லானடித் தம்மிளை கென்னவே
முதுநிலத் திட்ட ரைத்து
முன்னின்ற போர்த்தலைவர் கந்தரந் திருகிமணி
முடியைவிட் டாடச் செய்தே
திசைபுகழ வெற்றிபுரி சேனாபதித் தலைவ
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செகதலம் புகழவரு மயிலையம் பதிமுருக
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (1)

எண்டிசைக ளுஞ்செக்கர் நிறமாக வங்கங்கி
ரத்தங்கள் சிந்த வானத்
தெண்ணில்பிறை யகல்பகலி லுற்றதென வேதோற்ற
வெண்கிரிகள் பொடிய தாகக்
கொண்டலிடி யுக்கவெனப் பேழ்வாய்தி றந்தலறு
குரலண்ட கூட முட்டக்
கோதிலவர் வீசுவது நிலைநின்ற மின்னெனக்
குவலயத் திருளை யோட்ட
மண்டிகிரி பம்பரஞ் சூறைவளி போலவே
மண்ணும்விண் ணுஞ்சு ழன்று
மாயைபல செய்துபுத் தேள்பூத வீரர்கண்
மயங்கித்தி யங்கி முடுகும்
திண்டித்த சூளாளி பிளந்திடு குபோரியே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செகதலம் பரவவரு மயிலையம் பதிமுருக
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (2)

கடலேழு நிறையோரி மைப்பொழுதி னுண்டிடுங்
கதிரின்வடி வேலெ டுத்துக்
கரியநிசி சரர்பிசித வுடலினிறை கறையக்க
ரைபுரள வேய கத்துக்
குடன்மூளை நிணமெலாம் வீரகா ளிப்பசிகு
றைத்திடவ ளத்து மற்றைக்
குறைத்தலைக ளெப்பறந் தலையினின் றுடிடுங்
கூற்றுமவ ருயிருண் பனும்

நடனவில ரம்பையர்வி மானமெதிர் கொளவேறி
நாகலோ கத்தெய் தலும்
நரிகழுகு கழுதுகால் கைசிரம் பங்கிட்டு
நல்விருந் தேயர்த் துணைத்
திடமழிவில் சிங்கமுக வனைவென்ற சரபமே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செகதலம் பரவவரு மயிலையம் பதிமுருக
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (3)

புங்கவர்த மக்கிடர்வி ளைத்தவர்க் கரசொரு
பொறிக்குயில தாக வோட
புலோமிசை கரந்தவளைப் பற்றுமச முகிகையைப்
பொருகாள ஞர்து ணிக்க
அங்கவைந டந்ததென றேயறிந் தச்சூர
னமரரைச் சிறையில் வைக்க
அலகில்பல பூதகண மிரதமயில வாள்கணைவில்
லரனுனக் கீந்த னுப்பத்
துங்கமுட னலவாயின் வைகியுன் றம்பியைத்
தூதனுப் பியுமவ ணங்காத்
துட்டவவு ணக்கடலை யோரம்பின் வடவையாற்
றூளிபட வென்று ஞானச்
சிங்கமென வாகைபுனை பன்னிரு புயத்தனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செகதலம் பரவவரு மயிலையம் பதிமுருக
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (4)

கோலவா ரணநான்கு கோட்டுலக் கைகள்கொடு
கொடுநிருதர் பற்கு வைகளைக்
கோதின்மகு டத்துரலி னிடையிட் டிடித்துக்
கொழித்துவெண் மாவ தாக்கி
பாலலோ சனநீவி சனனதிநி வேதனம்
பண்ணியொரு கூன்கு றட்பேய்
பரிவாகி யேதின்ன வெண்ணிவரு பொழுதைந்து
பட்டினிப் பேய்ப்ப றித்துச்
சாலவொரு பிடியள்ளி வாயினிட மிடறினிற்
றக்கிவிக் கிக்க டநிணத்
தண்ணீர் குடித்திளைப் பாறிமகிழ் வாகிநின்
சார்திருப் புகழ்கள் பாடும்
சீவசிவ பூதகண நாதசே னைத்தலைவ
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செகதலம் பரவவரு மயிலையம் பதிமுருக
சிறுபறை முழக்கி யருளே, (5)

(வேறு.)

களமிசை யாலம டக்கிய முக்கணர்
கைத்துடி யிசையென்ன
ககனத் திடைசொரி யாயிர வதன
கங்கைமு ழக்கென்னத்
துளவணி நெடுமால் கொட்டிய முழவத்
துழனியி னார்ப்பென்னச்
சுரர்முனி வரர்தொகு மவையின்வி ளங்குஞ்
சுருதித் தொனியென்னக்
குளமது நிகரென வுனதுதி ருப்புகழ்
கூறுக லிப்பென்னக்
குணில்கொடு குறவர்கு றிஞ்சிநி லப்பறை
கொட்டும திப்பென்ன
முளரிய வனறலை குட்டொலி யென்ன
முழக்குக சிறுபறையே
முத்தமிழ் மயிலையி னருளுரு முருக
முழக்குக சிறுபறையே. (6)

புடவிக் குரமென வேதன மைத்தபொ
ருப்பும்வி திர்ப்படையப்
பொற்றிரு வானவர் நற்றின மென்பு
கழ்நதும கிழ்ச்சி பெறத்
தடவிக் ரமசமர் நிருதர்தி யங்கிச்
சிந்தைக லக்கமுறச்
சேணுறும் விஞ்சையர் வீணைகள் விட்டுச்
செவிநிறை யமுதுண்ணக்
கடமிக் குளதிசை யானைக ளொட்டலை
காதுகள் செவிடுபடக்
கட்செவி யெட்டுநெ ளிந்துப யந்தெறி
கனலுமிழ் கண்மூட
முடவுப் படவர வமளியென் மருக
முழக்குக சிறுபறையே
முதுதமிழ் மயிலையி னருளுரு முருக
முழக்குக சிறுபறையே. (7)

நாகநி ழற்றரு வானவ ரெனவே
நற்பூ மாரிபெய
நளினத் திருமக ளுடற விர்ந்தரு
ணாரணன் மார்பணையக்
கோகில முதலா கியசில பறவைகள்
குழைமர முழைநுழையக்
குஞ்சர மொடுசீ யம்பகை யின்றியோர்
குகையின டங்கியிட

வாகன மாகிய நின்மயின் மகிழ்வாய்
மகிதல நின்றுட
வஞ்சனை செயுநிரு தத்திர ளேழெனும்
வாரியை விட்டோட
மோகினி யாகிய மாறிரு மருக
முழக்குக சிறுபறையே
முதுதமிழ் மயிலையி னருளுரு முருக
முழக்குக சிறுபறையே. (8)

சிலைநுதன் மைக்குழல் வனச மலர்க்கொடி
பணிசரணுள்
திரையமு தைப்பொரு கருணை நிறைத்திடு
கயல்விழியாள்
கலைமதி யொட்பதோர் திருவத னத்தினள்
பிடியிடையாள்
கனகம யக்கிரி கடைபடு செப்பினை
யிகழ்முலையாள்
முலைமுகை முத்தென முறுவல் விளைத்திடு
சிறுநகையாள்
முதிர்கத லிக்கனி நறியச ருக்கரை
யெனுமொழியாள்
மலைமகள் பெற்றருள் முருக முழக்குக
சிறுபறையே
மயிலை நகர்க்கிறை புதல்வ முழக்குக
சிறுபறையே. (9)

படியி னிடத்தெனைக் கருவி னுதித்திடும்
பகைதடிவோய்
பலகலை கற்றவர் சொலும்வழி நிற்பவ
ரறிபொருளே
துடியிடை நற்குற மடமயி லைப்புணர்
சுகமயமே
சுரர்முனி வர்க்கருள் செயவரு தற்பர
சுயசொரூபா
அடிகளு றத்தவர் மனதிரு ளைப்பொரு
மிளரவியே
அமலர்செ விக்குண மெனுமொரு சொற்பொரு
ளருள்குருவே
வடிவழ கைபபொரு முருக முழக்குக
சிறுபறையே
மயிலைந கர்க்கிறை புதல்வ முழக்குக
சிறுபறையே. (10)

சிறுபறைப் பருவம் முற்றிற்று.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்.

பையவந் துதயகிரி மீதேறி யிரவிருட்
படலமொடு சீத மிக்கப்
பனித்தலைய கற்றிவெண் மதிமுக மழுங்கவும்
பண்ணிவா னத்து மீன்கள்
வெய்யதண் கிரணவொளி யுள்ளடங் கச்செய்து
மேதியினில் வாழு முயிர்கள்
விழிகட்கு முதவிமிகு பற்பலகு ணங்களைவி
ளக்கிவை கறையெ ழுந்த
துய்யதமிழ் மறைச்சைவர் செங்கையி னருக்கியத்
துணையினிற் றன்வ லியினுற்
துட்டநிசி சரர்பகையை நீக்கியவ் வுணவினுற்
சுரர்மகிழ வனச மலரச்
செய்யும்வெங் கதிரவன் றோநாண மாயூர
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (1)

பாராள வந்தவத ரித்துக்க பாலீசர்
பாதம்ப ணிந்து பெயக்குநாட்
பத்திசெய் தரக்கர்தமை வெல்லும்வரம் வாங்கியப்
பத்துமுக ராவ ணனையும்
பேரான கும்பகரு ணன்றனையு மற்றுளப்
பிள்ளைகளை யும்ப டையையும்
பிலத்தினி லிருந்துவரு மாமூல பலமுடன்
பெறுவரங் களையும் வென்று
தாரான வாகையு மணிந்தயோத் தியின்வந்து
தனதுசெங் கோல்ந டத்தித்
தருமிறைக டிரைகளைக் கொண்டுங்க ளாலையந்
தாள்கட்டி வைத்த நேயச்
சீராமர் செய்தேரு வந்தவடி வேலவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிக்கிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (2)

கலையார வேகற்ற கும்பமுனி சொல்லிலக்
கணமுடன காவியத்துக்
கனிமதுர நவரசமு மசலமுரு கப்பாடு
காந்தாரத் திசையீ ரமும்
மலையாரு மகில்குங்கு மத்தினுள வாசமுடன்
மற்றுமுள காவின் மணமும்
வளர்தொண்டை நாடதனில் விளைசெந்நெல் வயலூடு
மள்ளர்களை களையு மாதர்
தலையார மேலிந்த னக்கோட்டின் மீதணிவ்
வாதுகற் பூர கானத்

தருமணமும் வருவிருந தூட்டமனை தொறுமட்ட
சட்டாச மணமு முண்டே
சிலையார் வேளிர்தம் வகும்வீதி தனினமுருக
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிக்கிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (3)

கங்குவளை தின்றிக்க ருந்துமா னின்மனைக்
கன்றுனனி நினறு முலையின்
கணடிறந் தூற்றுபா லாற்செநநெல் விளையுமுயர்
கமுகுகனி நெறியுச் சியினில்
தங்குவளை வயிறுளைந தீன்றமுத் தினிற்பெருகு
தண்ணிலவி ளுலவா வியினில்
தாமரையின் மலாகுவியு மாம்பனமலர் விரியுமித்
தண்பணைத் தொண்டை நாட்டில்
பொங்குவளை கடல்சூழ்நத பூவுலகி னினனருட்
புதுமையறி விக்க வேண்டி
பொற்புறுதி ருத்தணிகை வெறபிறெரு தினமொரு
பொய்கைதனி லுண்டாக் கியவிச்
செங்குவளை மாலையணி சிங்கார வேலவ
சிறுதே ருருடடி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிககிறைவ
சிறுதே ருருடடி யருளே. (4)

வார்பெறுத னததிருக் காமாட்சி தவமறிய
வந்தயே காம்ப ரேசர்
மதகரி சிலந்தியா வுடனமபி வேடனும
வணங்குகா ளத்தி யீசர்
நீர்பெறுச டாடவிகு லுங்கவொரு பதினெட்டு
நித்தியிடு தியாக ராசர்
நித்தருத் தங்கமுகு வந்துபூ சிககவரு
நிகழ்வேத கிரியீ சுரர்
தார்பெறுசி ரத்தின்வரு மாசிலா மணியீசர்
தண்டிருப பாசூ ரீசனுர்
தங்குதிரு விற்கோல நாதர்திரு வான்மீசர்
தாமர்திரு வல்லி தாயார்
சீர்பெறுதி ருக்கபா லீசரருள் வேலவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிக்கிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (5)

உனமயம் தாமென்ற பொறிபுலன் கரணங்க
ளொன்றையொன் றறிய மாடடா

துன்னுயிரு மறிவிக்க வறியுமது வன்றியே
யுனதெனதெ னத்தி யங்கும்
பொன்மயமு நிலமயமு மனையாட்டி மயமுமெய்ப்
பொருதவத் தையினி லுண்டோ
பொய்யுணர்வி தனைவிட்டு மெய்யுணர்வை நாட்டியே
புவுனபோ கங்க ளெல்லாம்
மென்மயம தாகவே நீநினைகு வாயென்ற
னிதயத்தி லேவி ளங்கி
யெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெப்பொழுது மகலாத
வின்பவடி வாகி நிறைநத
சின்மயநி ராமயகு ழுந்தைவடி வேலவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிக்கிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (6)

பத்தியுட னுதையத்தெ ழுந்துபுனன் மூழ்கியே
பரிந்துவெண் ணீற ணிந்து
பகர்பூத சுத்திமுத லைந்தையு மியற்றியே
பதுமா சனத்தி லிருந்து
புத்தியொரு மிக்கமுக் குணமைந்து புலனையும்
புறம்விடா துள்ள டக்கிப்
போக்குவர வானயிடை பிங்கலையின் வாயுவைப்
பூரித்து ளேநி றுத்தி
நித்தியம தாமிதைய புண்டரிக மலருளே
நீடுசின கரம மைத்து
நிமலவடி வுள்ளுறப் பாவித்து விதிமுறை
நினைந்துசிவ பூசை செய்து
சித்திபெறு வாயிலார்க் கருள்கபா லீசர்சுத
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிக்கிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (7)

ஆசில்விரை வாசுகவி யரியசந் தத்தமிழ்க்
கருணகிரி நாதர் தன்னால்
ஐந்திலக் கணமுமுரை யதிமதுர கவிதைதனை
யன்புமிகு நற்கீ ரனால்
பேசுசித் திராதிகவி பிரமபுர வேதியன்
பிள்ளையெனு நின்வாக் கினால்
பெருகுவித் தாரகவி பாரகா வியமுதற்
பிரபந்த மற்று மெல்லாம்
மாசில்வர முறுகச்சி யப்பனற் செந்தூரின்
மருவுபகழிக்கூத் தனால்
வளர்குமர குருபரத் தம்பிரா னல்வழியில்
வருபொய்யா மொழிய வவையால்

தேசுபெறு முலகறிய வறிவித்த தேசிக
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிக்கிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (8)

முந்துதொகை யெண்பெயர் முறைபிறப் புருவளவு
முதலந்த மிடைபோ லிகள்
மொழிபுணரப் புறத்தெழுந் தியல்புதனி மைத்தோர்
மொழியைந்து பாலி ருதிணை
யுந்தனையு மூன்றிடத் தும்வழக் குச்செய்யு
ளோர்குறிப் பால்வெளி யிதனால்
ஓதுதல் சொலதுவிற் குசாற்றறி சொல்பெயர்
வினைகளுட னிடையுரிசொ ஞன்காம்
ஐந்திணை யகம்புறமு திரைகோட லாதியா
மகவைபொ ருளலங் காரமு
மணியிரண் டாறுருப் பாயிரண் டாகுமயற்
பவ்வைந் திலக்க ணமெனுஞ்
செந்தமிழ்க் குறுமுனி வணங்குகுரு தேசிக
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிக்கிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (9)

புயலைநிகர் செங்கையினர் பூம்பாவை யூரவர்நின்
புகழ்மருவு பிள்ளைத் தமிழால்
புகலெனத் தம்மமுத வாக்கினு லொருசீர்
புகன்றதுன் வாக்க தாக
நயமதுர கவிபொழியு நிபுணதாண் டவராய
நாவல னிசைந்து பாடி
நான்மறைசொல் வாணர்தமிழ் வாணர்நிறை தொண்டைவள
நன்னுட்டு ளோர்கள் மெச்ச
இயல்பறுச காத்தமோ ராயிரத் தாறுநூற்
றெழுபத் திடனெட் டாண்டினில்
வெய்துபவ வருடமா வணியுத்தி ரட்டாதி
யிலின்பு டனரங் கேற்றிடுஞ்
செயமிலகு தமிழ்கொண்ட சிங்கார வேலவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திரைவாரி முத்தருறை மயிலாபு ரிக்கிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (10)

சிறுதேர்ப் பருவம் முற்றிற்று.

திருமயிலைப் பிள்ளைத் தமிழ் முற்றும்.

திருமயிலைக் கோவை

(திருமயிலைச் சிங்காரவேலர் கோவை)

(அம்பலவாணக் கவிராயரால் இயற்றப்பெற்றது.)

வேலு மயிலுந் துணை.

திருமயிலைக் கோவை

விநாயகர் வணக்கம்

பெருகா ரணம்புகழ் சிங்கார வேலர் பெருமைசொல்ல
வருகாதல் சேரும் பலன்மேவி வண்டு மலர்ப்பசுந்தேன்
பருகாவி சூழு மயிலைநற் கோவை படர்வதற்கு
முருகா ரொருகொம்பிற் கூத்தாடும் பேரத்தி முன்னிற்குமே. (1)

அவையடக்கம்

வியலா ரொளிர்மணிக் கோவையுங் கானின் மிகப்படருஞ்
செயலாருங் கோவையுங் கோவையென் றேபுவி செப்புதல்போல்
மயலான் தின்றிப் பலநூலுங் கற்றவர் வாய்மொழியால்
இயல்கோவை தானுமென் கோவையுங் கோவை யெனத்தகுமே.
(2)

நூல்

1. களவியல்.

கைக்கிளை

காட்சி

நீர்கொண்ட கொண்டல் செழுந்தா மரைகுமிழ் நீலமலர்
ஏர்கொண்ட கோங்குசெவ் வாம்பல்பைங் காந்த ளிவைமலர்ந்து
சீர்கொண்ட சுந்தர சிங்கார வேலர் திருமயிலைக்
கார்கொண்ட காவி லொருகாம வல்லியென் கண்ணுற்றதே. (1)

ஐயம்

காணிட மாமயிற் சிங்கார வேலன் கவின்மயிலைத்
தேனிட மாமல ரோபுன லோபணி சேரிடமோ
வானிட மோமலர் மாலிகை யோமன் மதனிடமோ
மானிட மோவல்லி யோவென்ன நின்றவிம் மானிடமே. (2)

துணிவு

வாரணி கொங்கை மதவா ரணங்குற வள்ளிபங்கன்
பூரணி மாமகன் சிங்கார வேலன் புகழ்மயிலை
ஏரணி பூவடி செங்காவி மைக்கண் ணியம்புதல்போல்
தாரணி மானெனுங் காரணி வார்குழற் றாரணியே. (3)

குறிப்பறிதல்

அனையும் பிதாவு மனையாள் மயிலை யருட்குமரன்
புனையும் கடம்பணி சிங்கார வேலன் பொலன்கிரிவாய்
எனையும் பராகச் சிவனுக வையுற வின்றிப்பலகால்
நினையும் படிசெயு மம்மாதர் நீல நிகர்விழியே. (4)

இதுவும் அது

வார்க்கட லுக முகத்தான் கிரவுஞ்ச வஞ்சனஞ்சப்
போர்க்கட னுடும படையான் மயிலைப் புனிதனருட்
சீர்க்கட லாகிய சிங்கார வேலன் சிலம்பின்மினனுள்
கார்க்கட லானகண் பாற்கட லாம்வகை காட்டியதே. (5)

கைக்கிளை முற்றிற்று.

தலைவிப் புணர்ச்சி.

இரந்து பின்னிற்றற்கு எண்ணல்

நீர்தந்த சேறறினை,நீரே கழுவுமந நீர்மையைப்போல்
நீர்தநத காமக் கனலைத தவிர்ப்பவர் நீரெனவே
வார்தந்த பூண்முலைக் கோதநெஞ சேசெலவ மாமயிலைத்
தார்தந்த மார்பினர் சிங்கார வேலர் தடங்கிரிக்கே. (6)

இரந்து பின்னிற்றல்

கான்மயி லாகி யுமைபூசை செய்த கவினமயிலைத்
தேனமுகை விண்டவர் சிங்கார வேலன் சிலம்பினெளி
யேன்மிசை யம்பிரண் டேவ யிரங்கு மியன்மறந்தைம்
பான்முடி சாய்த்துப் பதம்பார்த்து நிற்பதென் பைந்தொடியே. (7)

முன்னிலை யாக்கல்

பாரும்விண் ணும்புகழ் சிங்கார வேலன் பயினமயிலை
சூருமின பாவை யுறுபண்ணை நீமறந் தாசுமின்றிச்
சேரும் வித்தார மதுரமும் பேசிலைச் சித்திரமே
நேருமென னுநின்ற சித்திர மேதும் நிகழ்த்துகவே. (8)

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்

மருவார் குவளையன் சிங்கார வேலன மயிலையன்னுன்
நெடுவார் குழலுறை வண்டீர்கண டீரிடை நேர்மையெண்ணீர்
படுகுழை யாகிய வண்டர்கள் சாலப் பழகிடினும்
நடுவே பொல்லாங்கு செயுந்திறங் கண்டனென் நானிலத்தே. (9)

மெய்தொட்டுப் பயிறல்

மெய்த்தே வரும்பணி சிங்கார வேலன் விரவுசெந்நெல்
செய்ததேன் பெருகு மயிலையி னுனமுனஞ் செய்தவத்தால்
நெய்த்தேன் குழலு மிடுபணி யாரமும் நேர்திருத்தி
வைத்தே மனவிர தம்நிறை வேற்றினன் வாணுதலே. (10)

பொய் பாராட்டல்

மணிவாய்த்த திணைபுயன சிங்கார வேலன் மயிலைமின்னே
அணிவாய்த்த நினமுகச் செவ்விகண் டேங்கி யகம்வருந்திப்
பணிவாய்க கிடந்து தவமுயன் மாமதி பாரறியத்
தணிவாய்ச் சுழன்றிர வெய்திமெய் தேய்ந்து தளர்கின்றதே. (11)

இடம்பெற்றுத் தழால்

முதியா ரறிவி னுறைஞான வாரிதி மூவிரண்டு
மதியாகு மானனன் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பில்
விதியாக முற்றிய தானமும் வாய்த்து மேவுமின்னாள்
கதியாகு நல்லமு தந்தரு சொர்க்கநங் கைவசமே. (12)

வழிபாடு மறுத்தல்

துடியேற்ற செங்கைக் கபாலீசர் மைந்தன சுரன ரவிண்ணில்
குடியேற்றி வைத்தவன் சிங்கார வேலன் குறத்தியெனும்
வடியேற்ற கண்ணி மணாளன மயிலை மயிலைமணிக்
கொடியேற்ற மாகுந் திருநாண மருவக குறித்தருளே. (13)

இடையூறு கிளத்தல்

அபபுற்ற வாவி புடைசூழ் மயிலை யனபவளம்
ஒப்புற்ற மேனியன் சிஙகார வேல னுயர்வரையில்
செபபுத் தனத்தைப் புதையாய்ப புதைத்தனை சேலைமுற்றும்
இப்பெற்றி செய்குவ தென்னுகு மங்கைக் கியம்புகவே. (14)

நீடு நினைந்து இரங்கல்

மருமொய்த்த வெட்சியன் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பில்
உருவத் தொடுமத் திரநா ணெனக்காலு முறுவ திந்தப்
பருவத் தருவிற் படாகாம வல்லியின் பாங்கெய்தலான்
நிருமித்த வண்ணத்தி னிலலாம லேக நெகிழ்ந்ததுவே. (15)

மறுத்தெதிர் கோடல்

சாலி சொரிந்த தரள நிலாவு தடமயிலை
மோலி புனைந்தருள் சிங்கார வேலனை முன்னலர்போல்
வேலி பிரிநத பயிர்போ லுயிரு மெலிந்திடவென்
பாலி னிருந்த பெருநா ணுருகிப் படர்கின்றதே. (16)

வறிது நகைதோற்றல்

சித்தம் பலவழி செலலாம லாகமச் செம்பொருளை
நித்தம் பகர்ந்தருள் சிங்கார வேலவர் நீண்மயிலைச்
சத்தம் பயிலளி சூழ்தோகை யார்முகந் தாமரைவாய்
முத்தம் பவளமென் றெண்ணவெண் மூரல் முளைத்ததுவே. (17)

முறுவற் குறிப்பு உணர்த்தல்

பொய்ச்சங்கந் தீர்த்தருள் சிங்கார வேலன் புனைமயிலோன்
செய்ச்சங்கம் பான்மதி போல வுலாவுந் திருமயிலைக்
கைச்சங்க மின்னிடை மானுள வதன கமலமிசை
மெய்ச்சங்க மிங்குற முத்த நிலாவிது மேவியதே. (18)

முயங்குதல் உறுத்தல்

கொங்கார் மலர்த்தண் டலைசூழ் மயிலைக் குமரகனெனிர்
சிங்கார வேலன் மகவான் பணிபவன் சேரிமையக்
கங்கா நதியைப் பயோததி வந்து கலந்ததொக்கும்
செங்காவி யங்கண் மடமானை நானின்று சேர்ந்ததுவே. (19)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

தாய்க்கே யிணைநல்ல தம்பிக்குத் தம்பி தருமநிதி
ஆய்த்தேர் குமர குருநாத பூபதி யன்புபுரி
சேய்த்தே மயிலையிற் சிங்கார வேலன் சிலம்புமின்னாள்
வாய்த்தேனை யுண்டுளம் வாய்த்தேனை யாரொப்பர் மாநிலத்தே.
(20)

புகழ்தல்

வேரித் திருமலர்ச் சிங்கார வேலர் வியன்மயிலை
மாரித் தடமுகில் சூழ்நந்தி மால்வரை மான்முலைபோல்
பாரித் திறுகிப் புளகித் திளகிப் பணைத்தெழுந்து
பூரித் தலுமுனக் குண்டோ வமுதப் புதுக்குடமே. (21)

ஏற்புற வணிதல்

மேடையுஞ் சோலையுஞ் சூழ்மா மயிலையன் மெய்யமுதும்
மாடையு மன்னவன் சிங்கார வேலன் வரையணங்கே
ஓடையும் பூவுங்கல் லாரமுத் தோடு மொலிசெய்வண்டும்
ஆடையு மெய்யணி யாவு முன்போல வணிந்தனமே. (22)

தலைவிப் புணர்ச்சி முற்றிற்று.

வன்புறை.

அணிந்துழி நாணியது அறிந்து தெளிவித்தல்

மாலன்ன வாகனன் போற்றும் மயிலையன் வள்ளியம்மை
சேலன்ன கண்மகிழ் சிங்கார வேலன் சிலம்பினிலெம்
பாலன்ன மேயிட்ட பொற்கலங் காணினுன் பாங்கமைநீ
மேலன் னவரு மிசைவா ருளமஞ்சி வெள்கலையே. (23)

இதுவும் அது

சேந்தன் மயிலையிற் சிங்கார வேலன செழுங்கிரியில்
கானதனின் வணடுமிடைப பாலதெய் யாடையுங் கார்ப்புயன்மேல்
ஏந்திய தாரையுஞ் செப்பார் பணியு மியைந்த வண்ணம்
போந்துகண் டாரைய மெய்தார்வெள் கேனுளம் பொற்கொடியே. (24)

பெருநயப்பு உரைத்தல்

மாகத்தர் போற்றிய சிங்கார வேலன மயிலுகந்தோன்
ஆகத் துயிருக் கிறையோன மயிலையின ளுள்முகம்போல்
பூகத்து மீதம் புயம்பூத் தமுதம் பொருந்தி யன்பால்
தாகத்தைத் தீர்ப்பதும் வணடேயுண் டேகணட தன்மைசொல்லே. (25)

தெய்வத்திறம் பேசல்

பொய்த்தெய்வ மாகிய வானோர்க் கடிமை புகாமலருள்
வைத்தென்னை யாண்டவன சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பில்
மெய்த்தெய்வந தந்த புணர்பபினை யாவர் விலக்குகிற்பார்
எய்த்துள்ளம் வாடி வருநதலென னேமல ரேந்திழையே. (26)

பிரியேன் என்றல்

வள்ளிக் கொடிபடர்ந் தோங்கிய தாரு மயிலையுள்ளோர்
கொள்ளச் சிறபபருள் சிங்கார வேலன் குலவரைமேல்
அள்ளற் கமைநத வழகணங் கேயென் னருந்துணையே
உள்ளத் தயர்வு கொள்ளேல பிரியேனுனை யுணமையிதே. (27)

இதுவும் அது

பசிக்கா ரமுத முயிர்க்குச்சஞ சீவினி பாரமயில
நிசிக்கா தவம்வறு மைக்கோர் நிதியெனு நின்னையென்றும்
சசிக்கோ முகத்தி வருநதேல பிரிகிலன் றணமயிலைச்
சுசிக்கா தவனருள் சிங்கார வேலன் சுடர்வரைக்கே. (28)

பிரிந்து வருகென்றல்

வானினுஞ் சீரருள் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பில்
தேனினும் பாலினும் யாழினும் வாய்மொழித் தேமளித்த
மானினு நீள்விழி யாய்விளை யாடுதி வல்விரைந்தே
நானினி யம்மலைச் சாரலசென றிங்ஙன் நண்ணுவனே. (29)

இடம் அணித்து என்றல்

என்னே மயங்கி மனநதளா வெய்த லிரவியன்ன
பொன்னேமி யான்பணி சிங்கார வேலர் புகழ்மயிலை
மின்னே நுஞ்சார லராமணிச் சோதி விரவியெம்மூர்
மன்னேர் படிக மணிமாட மாமணி மாடங்களே. (30)

இதுவும் அது

கருங்காவி யங்கண் கலங்கினே யேலுள்ளங் கர்ண்மயிலைத்
தருங்காத லல்கிய சிங்கார வேலா சயிலநும்மூ
மருங்கார் கொடிக்கறி மேவிப படர்தர வாய்த்ததெம்மூர்
பெருங்காய மஞ்சள் பழம்புளி மாவினம் பெண்ணமுதே. (31)

வன்புறை முற்றிற்று.

தெளிதல்

சோதி மயிலையிற் சிங்கார வேலன் சுனைவரைமேல்
மாதித யங்கலங் கேலென்று தேற்றிய வாசகத்தை
நீதி யுடன்தெளிந் தேனைப பிரிகிலர் நேரிழைக்காய்ப்
பாதி பசந்தவர் போலன்பர் யாரென்ற பார்த்திபரே. (32)

இதுவும் அது

பொன்மயி லாபுரிச் சிங்கார வேலர் பொலன்கிரிமேல்
என்மனந தன்னை மிகத்தேற்றி யாற்றி யெனக்குறுதி
நன்மையிங் கோதி யகன்றிடு மெய்யன்பா நான்வருந்த
வன்மைகொண் டங்குறை யார்வரு வார்சொன்ன வாய்மை
[கொண்டே. (33)

பிரிந்துழி மகிழ்தல்.

செல்லுங் கிழத்தி செலவுகண் டுளத்தொடு சொல்லல்

போராகும பூஞ்சிலைச் சிங்கார வேலர் புகழ்மயிலை
வாராருந் தாமரை சேதாம்ப லும்பல் வள்ளைமலர்
ஓராவி போலுமென் னீராவி மாத ருருமருவிச்
சீராகச் செல்லுத னேக்குனெஞ் சேகண் சிறந்திடவே. (34)

பாகனொடு சொல்லல்

மற்புயன் சிங்கார வேலன் மயிலையின் மன்னியயாம்
முற்புறஞ் செய்த தவத்திடை யீடு முதியதவம்
பிற்புறஞ் செய்ததுந் தோன்ற நடந்துதன் பிற்புறம்பார்த்
துற்பல நோக்கி செலல்காண் வலவ வுவந்துநின்றே. (35)

பிரிந்துழி மகிழ்தல் முற்றிற்று.

பிரிந்துழிக் கலங்கல்

ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டு அது மாயமோ என்றல்

சிந்தித்த தெய்வம் விழியெதிர் தோன்றத்தன் சீரடியார்
வந்தித்தல் போலெண்ணில் மாதரித் தோகையை வந்தித்தலால்
சந்தித்தல் பொய்மை யதோமெய்மை யோவளஞ் சார்மயிலைப்
புந்தித் தயாநிதி சிங்கார வேலர் பொருப்பிடத்தே. (36)

வாயில் பெற்றுய்தல்

கருமைப புயலன்ன வெஞ்சூர னஞ்சக் கறுவிவென்ற
பெருமைப் புயாசலன் சிங்கார வேலன் பெருங்கிரிவாய்
இருசொற் கொருபொருள் போலே தனக்கு மிவட்குமுயிர்
ஒருமைத் தெனச்சொலு மிம்மாதர் பாங்கை யுறவுதந்தே. (37)

பண்பு பாராட்டல்

மோகந் தவிர்த்தருள் சிங்கார வேலர் முதிர்ந்தசிவ
போகந் தழைமயி லாபுரி மாதிவ ளொண்ணிறம்போல
சோகந் தவிரத் தளிராது சோகஞ் சுடர்முகம்போல்
தாகந் தவிர வுதியாது பூரண சந்திரனே. (38)

பயந்தோர் பழிச்சல்

அன்பா லெனக்கருள் சிங்கார வேல ரணிமயிலை
இன்பா ரமுதை மடவா ராசியை யீன்றெடுத்தோர்
மன்பாா புரந்து வளர்செல்வ மும்பெரு வாழ்வுமெய்தி
நன்பா லுகம்பல மன்னுக பூவி னலம்பெறவே. (39)

கண்படை பெறாது கங்குல் நோதல்

சீற்றா பிறைநுதல் கூடிப பிரிந்தவச் சேண்மை கண்டோர்
நோற்றார் மயிலையிற் சிங்கார வேலனை நோக்கி நின்று
போற்றார்க ளினப மெனவே யனந்தலும் போனதந்த
மாற்றார்க ளின்ன லெனநீண் டிருண்டது வான்கங்குலே. (40)

பிரிந்துழிக் கலங்கல் முற்றிற்று.

இடந்தலைப்பாடு.

தந்த தெய்வம் தருமெனச் சேறல்

ஊழிற் பெருவலி யாவுள வென்னுமுன் னோருரையைச்
சூழிற் றருந்தெய்வ நெஞ்சே வருந்தலச் சூழலசெல்வாம்
காழிக் கவுணிய ரங்கம்பெண் ணாக்குங் கவின்மயிலைக்
கோழிக் கொடியினன சிங்கார வேலன் குலவரைக்கே. (41)

முந்துறக் காணல்

கண்ணுக் கொளியு முயிருக் கறிவுங் கவிக்கிசையும்
விண்ணுக் கிரண்டு சுடரும் பிரிந்துபின் மேவுதல் போல
எண்ணிற் பெரும்புகழ் சிங்கார வேல ரெயின்மயிலைப்
பெண்ணுக் கரசி பிரிந்துமுன் போல்வரப் பெற்றனமே. (42)

முயங்கல்.

பந்தக் கரும மலமாயை தீர்த்துப பரிமயினமேல
வந்தக் கதியருள் சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பில்
சந்தக் களப முலைமலை மாதரார் தந்தநலம்
சிந்தைக்கு ணின்று தெவிட்டாம னித்தியந் தித்திக்குமே. (43)

புகழ்தல்

தருசொற் குயில்பயில் செந்தளிர் மாம்பொழிற் றண்மயிலைக்
குருசொற் பிரணவச் சிங்கார வேலன் குலகிரிமேல்
வருசொற் சசிமுகம் வேர்ப்ப வரம்பை வணங்கவிவள்
இருசொற்கம் போல வொருசொற்கம் பேரின்ப மீவதின்றே. (44)

உடன்புணர் ஆயத்து உய்த்தல்

கலைமுறை கற்ற பெரிய பராசரன் காதலர்க்கு
நிலையுப தேசஞ்செய் சிங்கார வேலர் நிதிமயிலை
தலைமுத லங்க முறுமுடற் கோருயிர் சார்வதுபோல்
முலைமட மங்கைய ராயத்து நீசென்று மன்னுகவே. (45)

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கற் கூட்டம்.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்

சீரானை வேந்தனைச் சிங்கார வேலனைச் சேர்மயிலை
ஊரானை மாமயி லூர்வானை வாழ்த்துமென் னுள்ளமயல்
பாரானை நண்புறு பார்ப்பானைச் சார்ந்திப் பரிசுரைத்தால்
வாரானை வந்தவன் சேனைத் தலைவியை மன்னுவனே. (46)

பாங்கன் தலைவனை உற்று வினவுதல்

தேராது நண்புகொண் டோர்செயுஞ் செய்கை திறம்பினையோ
சோரா தடைக்கலஞ் சேர்மன்னர் நாடுறச் சூழ்ந்தனையோ
சீரார் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் சிலம்பண்ணலே
போராரு நின்புய வாட்டமென் காட்டப் புகுந்ததுவே. (47)

இதுவும் அது

மன்பார் புரக்குஞ் செயற்கிடை யூறிங்ஙன் வந்ததுண்டோ
என்பா னினது குறிப்பின்றி நிற்ற லிசைந்ததுண்டோ
இன்பாகு மேனியன் சிங்கார வேல னெழின்மயிலை
அன்பான வண்ணனின் றேள்வண்ண மிவ்வண்ண மான
[தென்னே. (48)

தலைவன் உற்றது உரைத்தல்

ஆவிக் கருள்புரி சிங்கார வேல னருகிருக்கும்
தேவிக் கினியவன் பொன்னூர் மயிலைச் சிலம்பினண்பா
வாவிக் கயலை வலைவளைந் தாங்கென் மனத்தை மின்னூள்
காவிக் கருங்கண்ணி சூழ்ந்தே கவரக் கலங்கினனே. (49)

பாங்கன் கழறல்

போதைச் சொரியும் பொழில்சூழ் மயிலைப் புனிதன்மலர்க்
கோதைப புயாசலன் சிங்கார வேலன் குலகிரிமேல்
காமதைப் பொருதும் விதிமாது நோக்கிற் கலங்கினையால்
பேதைப் பொருட்டிழப் பாரோ வறிவு பெரியரே. (50)

தலைவன் கழற்றெதிர் மறுத்தல்

அருந்தமி ழாகரர் சிங்கார வேல ரணிமயிலைப்
பொருந்துநண் பாவெனைத் தேற்றவென் னூகும் புயன்சிறக்க
வருந்திருக் காஞ்சி நடுவெளி மேலுற வைத்தகுடப்
பெருந்தனங் கண்டவர் யார்மயங் காரிப் பெருநிலத்தே. (51)

பாங்கன் தலைவனைப் பழித்தல்

மல்லிக்கு வேள்பணி சிங்கார வேலர் மயிலைநண்பா
வில்லுக்கு நேர்நுத லாள்பொருட் டாக மெலிவதுதான்
கல்லுக்கு வாய்மடங் காத பெரிய கணிச்சிபசும்
புல்லுக்கு நேரிய தன்வாய் மடங்குதல் போன்றதுவே. (52)

தலைவன் வேட்கை தாங்கற் கருமை சாற்றல்

மேழி வளர்கொடிக் காராளர் வாழும் வியன்மயிலை
வாழி திருவருட் சிங்கார வேலர் வரையினண்பா
ஊழி பெயரினும் பேராவென் சார்பெனு மோங்குகரை
வீழி யிதழி மயல்வெள்ள மோத மெலிந்ததுவே. (53)

பாங்கன் தன்மனத் தழுங்கல்

விரியா யிரங்கதிர் வெய்யோற்கு மின்மினி மிககவொளி
பிரியா தளிப்பது போலவந் தோறங்கள பார்த்திபர்க்கு
திரியா வறிவினை யானோ திருத்துவன் சீர்மயிலைப்
புரியாறு மாமுகன் சிங்கார வேலன் பொலங்கிரிக்கே. (54)

பாங்கன் தலைவனோ டழுங்கல்

சேவைப் பணக்கொடி தேவாதி தேவன் திருமகன்பூம்
பாவைச் சினகர சிங்கார வேலன் பயின்மயிலை
மாவைப் புணரு மணிமார்ப நீதி மணம்பொருந்தாப்
பூவைக்கு மாலை மருவுதல் யான்முன் புரிதவமே. (55)

பாங்கன் எவ்விடத் தெவ்வியற்று என்றல்

தண்ணேர் கடம்பணி சிங்கார வேலன் தடமலர்த்தேன்
பண்ணேரா மயிலையன் மேருவெற் பாமுன் படியளந்தோன்
கண்ணே நெடுங்கண் வளரிட மோவவன் கைக்குடையோ
விண்ணே பயிலிட மேதிய லேதந்த மெல்லியற்கே. (56)

பாங்கன் இவ்விடத் திவ்வியற்று என்றல்

சோதிகண் மேவிய சிங்கார வேலன் சுராதிபனசீர்
வீதியின் மும்முர சார்க்கு மயிலை விசாகன்வெற்பில்
ஓதிய வங்க மெவையு முவமைக் குவமையதா
மாதியன் மேவு மிடமணம் வீசு மலர்ப்பொழிலே. (57)

பாங்கன் தலைவனைத் தேற்றல்

கானுறை வள்ளி கனிவாய்ச்செந் தேன்சுவை கண்டுமகிழ்
வானுயர் கீர்த்தியன் சிங்கார வேலன் மயிலைநண்பா
தேனுகர் வண்டுக் கலர்மேவு தென்றற் றெரிபபதுபோல்
நானுன தாவி யனையா ணிலைகண்டு நண்ணுவனே. (58)

பாங்கன் குறிவழிச் சேறல்

பயிலும் பெருவிறற் சிங்கார வேலன பதிமயிலை
மயிலும் பிணையு மெகினமுஞ சக்கர வாகமுமாம்
குயிலும் கிளியு மினமென்று மேவநங் கொற்றவனா
அயிலும் சுவையமு தன்னுள் மருவுங்கொ லாய்பொழிற்கே. (59)

பாங்கன் இறைவியைக் காண்டல்

மண்ணுடர் போற்றிய சிங்கார வேலன மயிலைநண்பன்
உண்ணூடு மன்புறு மின்னு ளியலை யுரைத்திடுங்கால்
கண்ணு லறிவரி தென்றே செவிப்புலன கண்டவநதப்
பெண்ணு ரமுத மெதிர்நின்ற வாறென்ன பெற்றிமையே. (60)

பாங்கன் இகழ்ந்ததற் கிரங்கல்

உடுமணி மாலையன் சிங்கார வேல னுயர்மயிலை
நெடுநக ரன்னவிந் நேரிழை யாளெதிர் நின்றுமைக்கண
கடுவுறழ் வேல்பொரக காமவெந் தீச்சுடக் கண்டபுண்மேல்
அடுபுதுக் கார மெனவிகழ்ந் தோதி னேனண்ணலே. (61)

தலைவனை வியத்தல்

நிறைவா ருதியெழிற் சிங்கார வேலர் நெடுந்திரைசூழ்
பொறைவாணர் போற்று மயிலைத் தடத்தம் புயமலர்மேல்
உறைவாள் வருத்த மெலிகாய மின்றி யுரத்தின்வந்த
மறைவாணர் வேந்தன் பெருமையை யார்சொல்ல வல்லவரே. (62)

தலைவியை வியத்தல்

மந்தா இனிமைந்தன் சிங்கார வேலன் மயிலையன்னுள்
கொந்தாரும் வெட்சித் தொடையுடை யான்வரைக் கொற்றவர்க்குச்
சந்தாபந் தீர்க்குந் தருணசந்தி ரோதையந் தண்ணளியால்
அந்தாகந் தீர்க்கு மமுதாவி நல்கு மணங்கிவளே. (63)

தலைவன் தனக்குத் தலைவிநிலை கூறல்

வைச்சமெய்க் கீர்த்தியன் சிங்கார வேலன மயிலையன்னுள் (64)
அச்சமு நாணும் பயிர்ப்பு மடமையு மனபுறுகண
மச்சமுஞ் சோலைக் கெழில்செய் யுருவு மருவியிரு
பச்சிளநீர் கொண்டுநின் னருள்கண்டே னெங்கள் பார்த்திபனே.

தலைவன் சேறல்

கரும்புங் கமுகமும் வாழையு மேவிய காமயிலைப் (65)
பெரும்புண்ணி யப்பொருள் சிங்கார வேலன் பிறங்கலின்வாய்
அரும்புந் தளிரு மலருஞ்செந் தேனு மளியுங்கொண்டு
விரும்பும் பசுங்கற் பகக்கொம்பர் காணிலென் மெய்த்தெய்வமே.

தலைவியைக் காண்டல்

மதிநுதல் வேர்ப்பப புடைநோக்கி நோக்கம் வரமெவதிரக் (66)
கதிர்முலை விம்ம விருப்போங்க நின்றதோர் காமவல்லி
துதிமயி லாபுரிச் சிங்கார வேலவன் சூரனுளத்
ததிபயங் கொள்ளச் சிலைவாங்கு சேந்த னணிவரைக்கே.

கலவியின் மகிழ்தல்

மன்மந் திரமுரை சிங்கார வேலன் மயிலையின்சேர் (67)
பன்மந்தி ரப்பொருள் செவ்வேள் புகழன்ன பாற்கடலில்
தன்மந்தரமை யரைவா யமுதுண்ணத் தந்ததிவள்
தன்மந் தரம்பத் தரைவா யமுதுணத் தந்ததுவே.

தலைவியைப் புகழ்தல்

மெய்வா ரணத்துசன் சிங்கார வேலன் விசாகனன்பர் (68)
பொய்வா ரணநதவிர்த் தாள்வோன் மயிலைப் பொலங்கொடிக்கு
மொய்வா ரணமன்னு மைவா ரணமுலை மோகனமால்
கைவா ரணங்கனங் கார்மேவு வாரணங் கண்ணிணையே.

தலைவியைப் பாங்கியொடு வருகெனப் பகர்தல்

கயிலைப் பொருப்பர் தருந்திருப் பாலகன் கற்றவர்வாழ் (69)
மயிலைப் பதிவளர் சிங்கார வேலன் மணிவரைமேல்
பயிரைப் புரக்க மழைமின் னெடுவரு பான்மையினென்
உயிரைப் புரக்க வரினுயிர்ப் பாங்கியோ டுற்றருளே.

தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்

தடத்துக்குத் தாமரை தாமரைக் காமலர் தண்மலர்க்கு
மடற்பெற்ற தேனந்தத் தேனுக்குத் தீஞ்சுவை வாய்த்தெனக்குக்
குடக்கொற்ற நீள்கொடிச் சிங்கார வேலன் குணமயிலை
இடத்துற்ற பூம்பொழி லாயத்துப் பாங்கியோ டெய்துகவே. (70)

பாங்கற் கூட்டம் முற்றிற்று.

மதியுடம்பாடு.

நாற்ற முதலிய ஏழானும் ஐயமுற்று ஓர்தல்

சுருங்கிய வுண்டி தனிவைகல் தெய்வந் தொழாமைசெயல்
ஒருங்கு மறைத்தன முலைத்தோள் பணைத்தன்மை யோதிமணம்
திருந்து நடையிவை வேறுய வாறெவன் சீர்மயிலை
அரும்பு நகையருட் சிங்கார வேலன்வெற் பார்மகட்கே. (71)

அவ்வகை தன்னால் ஐயந் தீர்தல்

உணர்ந்தார் மயிலையிற் சிங்கார வேல னுமைபுதல்வன்
புணர்ந்தா ரிருமங்கை யர்பாகன் வெற்பிற் பொருந்தியகம்
கணந்தா திவர்மலர்க் கைசேர்மின் னுட்கொரு காவலரால்
மணந்தா துண்டெண்ப துரைத்தது கோதை மலர்மணமே. (72)

தனைவியந் துரைத்தல்

மாவரந் தந்தருள் சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பில்
தாவர மங்கையர் போலு மடந்தைநின் கண்மலரிந்
தீவர மேற்குளம் வேர்பபவு மாறு திருத்தவுமெய்
மேவரச் செய்யவுந் தக்கது வோவவ் வியன்சுனையே. (73)

நடுங்க நாட்டம்

வேதங்கள பஞ்சரத் தஞ்சுகங் கூறும் வியன்மயிலை
நீதங்கள் செபபிய சிங்கார வேல னெடுங்கிரிமேல்
மாதங்கஞ் சீறி மருமத்துத் தாக்கலு மாற்றியந்த
ஆதங்கந் தீர வடர்த்தான்கை வேல்கொண்டவ் வண்ணலுமே. (74)

பெட்ட வாயில் பெற்றுச் சேறல்

பணையோர் மயிலையன் சிங்கார வேலன் பருவரைவாழ்
பிணையே றனைய வுயிரா ரமுதம் பிறங்கியபுந்
துணையோ விரவி தருங்காமக் கோடைத் தனிவழிக்குத்
துணையே யெனவந்த தோழிக்கெ லாஞ்சென்று சொல்லுவனே.
(75)

இரவு வலியுறுத்தல்

அரவுக் கிகன்மயி லேறிய வீரிய ஞானமயிலைக்
குரவுக் கிசைபுயச் சிங்கார வேலர் குலகிரிமேல்
இரவுக் கினிய திருமுகத் தாளென் றியம்பியபேர்
வரவுக் கிசைய வுரைபபே னிணங்கியென் மாங்குயிற்கே. (76)

ஊர் வினுதல்

கார்காட்டுஞ் சோலை மயிலா புரிவளர் கந்தனவெட்சித்
தார்காட்டு மார்பினன் சிங்கார வேலன் றடஞ்சிலம்பில்
ஊர்காட்டுந் திங்க ளதனேடு நீரு முதித்தலினும்
ஊர்காட்டுங் காட்டு முரையால் விரைமல ரோதியரே. (77)

பேர் வினுதல்

பாரூர் விசும்பும் படர்சீர்த்தி யென்றும் பயின்மயிலைச்
சீரூர் விளங்கிய சிங்கார வேலர் சிலம்பிடைநீர்
ஆரூர் வினவிலண் ணுமலை யோசொல்ல வல்லரெனில்
ஏரூர் நுமது பெயரேது சொல்லு மெனக்கிசைந்தே. (78)

வேழம் வினுதல்

சவளச் செயக்கொடி வேளாளர் போற்றுந் தனமயிலை
குவளைத் தொடைபுனை சிங்கார வேலன் குவடனையீர்
தவளப் பிறைநிகா முத்தான கோட்டுமுத் தானமுமிழ்
கவளக் களிறொன்று வந்ததுண டோவிந்தக் கார்முகத்தே. (79)

மரை வினுதல்

உருமரை வாய்க்கிண் கிணியணி பரத னுயர்மயிலை
தருமரைச் செந்துகிற் சிங்கார வேலன் றடங்கிரிமேல்
திருமரை போலு முகத்தீ ரெனவாளி சினக்கவஞ்சி
வருமரை போந்தது கண்டதுண் டோநும் வனத்திடையே. (80)

பன்றி வினுதல்

உறிப்பன்றி வெண்டயி ருண்டருள் மான்மரு கோன்மயிலை
நெறிப்பன் னிருபுயச் சிங்கார வேல னெடுவரைமேல்
மறிப்பின்றி வானுரு மேறென வார்த்தையில் வாளிதைத்த
குறிப்பின்றி வநதுள தோசொல்லு மென்றன் குறிப்பறிந்தே. (81)

மானேடு மனம் வினுதல்

வாராகி தந்தவர் சிங்கார வேலர் மகிழ்மயிலைத்
தீராகி யொன்று பொருமுலை யீரித் தினைப்புனத்தென்
சாராகி கொணடொரு மான்வநத தோவதைத் தான்தொடர்ந்து
போரா கியமனம் வந்ததுண டோவிடை போலினைநதே. (82)

வழி வினாதல்

வேயினு முன்பதி னுரு யிரம்விடை மெல்லியலார்
வாயினும் வாய்வைத்த மாலணை யல்குல் மடநடையீர்
தாயினும் நல்லவன் சிங்கார வேலன் றடமயிலை
சேயின தாமலைச் சீறூர் புகும்வழி செப்புகவே (83)

மொழியாமை வினாதல்

கவின்முத் தருண கிரிமுலை சேருங் கமலையன்னீர்
அவிமுத்த நீர்திறந் தாவெனத் தம்பல மாகுமன்றே
செவிமுத் திரைமொழி செப்புக வீறென்றுஞ் சீர்மயிலை
புவிமுத்தர் போற்றிய சிங்கார வேலர் பொருப்பிடத்தே. (84)

இடை வினாதல்

அனம்படைத் தாண்புகழ் நெல்வேலி சூழு மணிமயிலைச்
சனம்டைத் தாண்டருள் சிங்கார வேலனைச் சாரிலர்போல்
தனம்படைத் தார்க்கு நடுவிலை யேலத் தனநிற்குமோ
சினம்படைத் தாலும் விழியீர் நடுவெது செப்புமினே. (85)

யாரே இவர் மனத்தெண்ணம் யாது ? எனத் தேர்தல்

சீலத்தர் போற்றிய சிங்கார வேலர் திருமயிலை
ஞாலத் துயர்ந்த மலைமீதுவேட்ட நயந்தவர்போல்
ஆலத்தி னுடியஞ் சாமரை தேடின ரப்புறமாக்
கோலத்தை நேடினர் யாரோவென் றேவிவர் கொள்கையதே. (86)

எண்ணந் தெளிதல்

பாதங்கள் பத்தர்க் கருளு மயிலையன் பங்கயச்செம்
போதங்க மாயவன் சிங்கார வேலனைப் போற்றலர்போல்
சேதங்கள் கூறி யிவர்வேட்டை யாடிய சேவகர்போல்
மாதங்க நாடி வருவாரென் மாதங்க வாஞ்சையரே. (87)

இருவரும் உள்வழி ஒருமையிற் போதல்

பொருவன்மை மிகக செயவீர வாகுவென் புண்ணியன்முன்
வருவள்ளி நாயகன சிங்கார வேலன் மயிலையன்னூர்
உருவுந்தன் னீழலு மேவுதல் போலிவ ணுற்றனரிப்
பருவந் தனிசென்று நங்காத லோதும் பருவமதே. (88)

கையுறை யேந்தி நின்று அவ்வகை வினாதல்

அன்னந் தருநடை பாலுஞ்செந் தேனு மருளுமொழி
முன்னந் தருஞ்செவ் விளநீர் முலையாம் முறைபடைத்தும்
மனனன் பெருந்திருச் சிங்கார வேலன் மயிலையன்னீர்
என்னுந் துடியிடை தானிளைப் பாக விருக்கின்றதே. (89)

பாங்கி எதிர் ஏதின்மொழி கொடுத்தல்

துதிமான மகள்விண் ணவர்பெரு மான்மக யேதன
நிதிமான் மயிலையிற் சிங்கார வேல னெடுங்கிரியில்
கதிமான் பலபல நீரெய்த தாமென்ற காயமுறு
மதிமானு நீரெய்தன மானு மினிமதி மானெனவரே. (90)

இறைவனை நகுதல்

காவினில் வாழைக் கனிதேன் சொரியுங் கவின்மயிலை
மேவிய வாகையன் சிங்கார வேலவன் வெற்பிவர்தாம்
ஏவினில் மான்மரை யானையெய் தோமென் றியம்புவர்கை
மாவிலை யேந்திலர் சேவகஞ் செய்தது மாவிலையே. (91)

மதியினில் அவரவர் மனக்கருத் துணர்தல்

துள்ளுங் கயல்வயல் சூழு மயிலையன் சோதிமணி
கொள்ளுங் குழைச்செவி சிங்கார வேலன் குவட்டிவர்கள்
உள்ளங் கலந்த வுறவும் பகரு முரைமுழுதும்
கள்ளங் கலந்ததுங் காட்டிடு மீட்டுங் கண்ணிணையே. (92)

பாங்கி மதியுடம்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கியிற் கூட்டம்.

தலைவன் உட்கோள் சாற்றல்

ஒளியோப்பு கோமலர் கொய்கோபெய் கோவளை கேசமொய்க்கும்
அளியோப்பு கோபத நீவிநிற் கோவிரு ளாணவந்தீர்த்
தொளிகாட்டு பார்வையன் சிங்கார வேல னுயர்மயிலை
வெளிகாட்டு சிற்றிடை யீரேவு மேவல் விரைந்தெனக்கே. (93)

இதுவும் அது

செந்தேன் மலர்கொய்து தான்றரு கோவரைத் தேன்றருகோ
அந்தேன் சுவைபடு பாற்கடன் மீன்வலை யாற்றருகோ
பிந்தே னுமது பணியிற் பணிசெயப் பெய்வளையீர்
வந்தேன மயிலையிற் சிங்கார வேலன் வரையிடத்தே. (94)

பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்

நனைக்கற் பகக்கொடி வாணிதன கேள்வனை நான்முகப்போ
தனைக்கைக் கொடுகுட்டுஞ் சிங்கார வேலன நடமயிலை
பனைக்கைக் களிற்றுச் சேகரர்ச் சேகர பார்த்திபனீ
தினைக்கைக் குறவர் குடிவரு மானெங்கள் சேயிழையே. (95)

தலைவன் தலைவி தன்னை உயர்த்தல்

சொல்லிற் பிறந்த பொருள்போன் மயிலையிற் சோதிசெங்கண்
எல்லிற் பிறந்தருள் சிங்கார வேலர்வெற் பேந்திழையே
கல்லிற் பிறந்த கதிர்மணி போன்மறக் கானவர்தம்
இல்லிற் பிறந்த திருவையிவ் வாறே னியம்புவதே. (96)

பாங்கி அறியாள் போன்று வினுதல்

நித்தன் மயிலையிற் சிங்கார வேல நெடுங்கிரிமேல்
முத்தங் கொழித்து மணிவண்ட லாடி முருகுயிர்த்துச்
சித்தங் களிக்கு மடவார் பலருளுன் சிந்தனையை
வைத்தங் கிருக்கு மடவா ளெவள்சொல்லு மன்னவனே. (97)

இறையோன் இறைவி தன்மை இயம்பல்

சாந்தணி மார்பினன் சிங்கார வேலவன் சண்முகவன்
பூந்தரு வாரு மயிலைப் பொழில்வளர் பொற்கொடிக்கு
மாந்தளிர் மேனி மதிமுக மான்விழி மாலளகம்
காந்தளஞ் செங்கை யிலவிதழ் கோங்கங் கனதனமே. (98)

பாங்கி தலைவி அருமை சாற்றல்

கருத்தை நயனந் திருத்தவற் றேபுவி காவலவுன்
அருத்தி விரகந் தவிர்க்கெனப் பூமக ளன்னவளைத்
திருத்தி மொழிபவ ளியானேசொ லாய்விண்ணிற் றேவர்குடி
இருக்கு மயிலையிற் சிங்கார வேல னிருங்கிரியே. (99)

தலைவன் இன்றியமையாமை இயம்பல்

தேவின்முன் னுனவன் சிங்கார வேலன் றிருமயிலை
நாவின்மின் னுளன்றி யின்றும் படைப்பந்த நான்முகற்குப்
பூவின்மின் னுளன்றி யின்றும் புரத்தலப் பூவைவண்ணர்க்
கோவிலும் மாரரு ளின்றேலின் றமென னுடலுயிரே. (100)

நின்குறை நீயே சென்றுரை யென்றல்

கூந்தற் பிடிக்கு மதயானை வேழங் கொடுத்தருவிப்
பூந்தட் புனன்முகந் தூட்டும் பொருப்ப புகழ்மயிலைக்
காநதட் சிகையினன் சிங்கார வேலன் கனங்கிரியில்
சாந்தத் தனத்திக்கு நீயேசென் றுன்குறை சாற்றுகவே. (101)

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்

தீதைத் தவிர்த்தருள் சிங்கார வேலன் றிருமயிலைச்
சூதைப் பொருமுலை யாட்கென் குறைசொலுஞ் சூழ்ச்சிமிக்க
மேதைப் பெரியனென் றெண்ணியிந் நாளுன்னை வேண்டுதலால்
பேதைப் பெயரின் றெனக்குமுண் டாயது பெய்வளையே. (102)

பாங்கி பேதைமை ஊட்டல்.

யானைப் பருமருப பாலவேலி கோலி யலங்குதினைக்
கானைப் புரக்குங குறமானின ளேயைக் கவிநதுசுகத்
தேனைத் தரவல் லவளோ மயிலையிற் சேந்தனம்பொன
வானைப் பணிகொள்ளுஞ் சிங்கார வேலன வரையண்ணலே. (103)

காதலன் முதறிவுடைமை மொழிதல்

வாடும பயிர்க்கு மழைபோ லன்னுண் வருத்தமெல்லாம்
வீடும் படிக்கரு ளேக்களித் தாண்முனனர் மெல்லியலாள்
தேடும் பொருளபுகழ் பூசனை வாய்த்த திருமயிலை
கூடும் பெருகருட் சிங்கார வேலர் குலவரைக்கே. (104)

முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக் கூறல்

வாருதி மீது வருநதி சேருமம மாநதியைச்
சேருதி யென்றுபின செபபவா வேணடுங்கொ றண்சிலம்பா
பாருதி செலவியை முன்போ லணைந்தருள் பான்மயிலைத்
தாருதி யாகஞ்செய் சிங்கார வேலா் தடங்கிரிகளே (105)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்

அளிப்பெடை பண்பயில் சோலை மயிலை யவர்க்குநிதிக்
களிப்பருள் வாஞ்சையன சிங்கார வேலன் கருணைமின்னே
குளிபபினு மோடி யொளிபபினுங் காயுங் கொழுங்கனலாம்
வெளிப்படுங் காமத்துக் குன்னரு ணீரன்றி வேறிலையே. (106)

பாங்கி உலகியல் உரைத்தல்

பாட்டா லுயர்தமிழ் நக்கீர ராற்றுப் படைக்குவந்து
தாட்டா மரைதரு சிங்கார வேலவர் தண்மயிலை
நாட்டா ரறியநன ளுள்பெற வீன்றவர் நலகமின்னை
வேட்டா லணைத லிருவோர் குடிக்கும் விழுமியதே. (107)

தலைமகன் மறுத்தல்

இடுகுண டலகன்னன் சிங்கார வேல னெழின்மயிலைத்
தொடுகுங் குமமுலை மானுளைச் சேர்வனின் சொற்படியே
கடுகும் பசியொடு வந்தார்க்குச் சோறு கழனிகொண்டு
முடுகும் படிசமைத துண்மினென் றேசொலல் மொய்குழலே.
(108)

பாங்கி அஞ்சி அச்சுறுத்தல்

கல்லார மார்பினன் சிங்கார வேலன் கவின்மயிலை
வில்லாரு மையுரு வெய்யசொல் லாவரும் வேளையிதால்
எலலாரு மேற்றிசை சென்றனர் யாமு மிவணகல்வோம்
ஒல்லாது நிற்பது மன்னுசெல் கங்கு லுறுமுனமே. (109)

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்

இதமுற்று நல்கிய சிங்கார வேல ரெழின்மயிலை
முதலவர்க்கு முன்னருட் சத்திக்குத் தாண்டு முன்னும்விந்துப்
பதமுற்ற வந்த முறுமணி மூவொன பதின்மர்மின்னுர்
மதமற்ற வேவல் செயத்தக்க தாகு மகிமைமின்னே. (110)

பாங்கி மறுத்தல்

ஒண்சங்க நித்திலந் தாரகை போல வொளிர்மயிலை
வண்சங்கம் போற்றிய சிங்கார வேலா வரையண்ணலே
வெணசங்க முத்தணி நீதரின் மான்முலை மேலணிந்தால்
பெண்சங்க மாண்சங்க நல்குமுத் தோவென்ப பேசுவரே. (111)

ஆற்று நெஞ்சினேடு அவன் புலத்தல்

செய்யுறை சங்க மதிபோ னிலாவு திருமயிலை
வையுறை நீளிலைச் சிங்கார வேலவர் மால்வரைமேல்
கையுறை யேற்றிவள் வாயுறை யின்சொலுங் காட்டிலணம்
மெய்யுறை வேதனை தீர்வதெவ் வாறென் வெளிநெஞ்சமே. (112)

பாங்கி ஆற்றுவித்து அகறல்

பேரிகை முனறி ரெறுமார்க்கும் வீதிப் பெருமயிலை
ஆரியை பாலகன் சிங்கார வேல னணிவரைமேல்
காரிகை பானுன கலித்துறை யோதிக் கருத்தறிந்தால
சீரியல் பாமணி மாலைகொள் வேன்வந்து தேர்மன்னனே. (113)

தலைவன் மடலே பொருளென மதித்தல்

இந்திர செல்வம் புவிமீ தருள்பவ னோர்மயிலைத்
தந்திர வேதியன் சிங்கார வேலன் றுணிவேயாப்
புந்தியின மேவிய காமவெம் பேயினைப் போக்குதற்கு
மந்திர வாதி தருமே டல்லாது மருந்தில்லையே. (114)

பாங்கிக்கு உலகின்மேல் வைத்து உரைத்தல்

வழிபடர் மாந்த ரிளைப்பாறத் தேன்கனி வாய்த்திடுமாம்
பொழின்மயி லாபுரி சிங்கார வேலர் பொருப்புமினனே
ஒழிவறு காமமுற் றோர்நீ றெருக்கு முடலணிந்து
இழிபெற வோலையை வாசித் தவரெனக் கிட்டுவரே. (115)

அதனைத் தன்மேல் வைத்துச் சாற்றல்

தடமாரு நீலத்து வண்டோ லிடுந்தண் டலைமயிலை
இடமாரு மெய்யெழிற் சிங்கார வேலர்வெற் பேந்திழையே
படமார நின்றிரு மாறு ளுருவம் பரிந்தெழுதி
மடமாவி னேறிநுஞ் சீறூரி ளூடே வருகுவனே. (116)

தலைமகன் அவயவத்து அருமை சாற்றல்

கோமான மயிலையிற சிங்கார வேலன குவட்டணணலே
பூமாதை நானமுக ராயிர மாமணிப் பொற்படமேல
தாமா யமைததுங் குரூபம தானதத தனமைகணடும
பூமாதை யோாபடத் தெவ்வாறு வாய்ககப பொறிபபதுவே. (117)

தலைமகன் தன்னைத்தானே புகழ்தல்

திருவார் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் சிலம்பிறைபபுப்
பொருவாத வனனங குணங்கொடுத தாலப் பொருவில்குணத்
துருவா ரழகு முருவு மெழுதுவ ளொணணுதலாள்
அருவா மிடையொனறு நானெழு தாம லமைநதிடுமே. (118)

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்

செபபனை யொததருள சிங்கார வேலர் திருவருளே
ஒபபனை செயயு மயிலைப் பதியை யுறுதவர்போல
தபபனை யினறி யடைககலப பிளளைக டாய்வருந்த
அப்பனை மாய்த்து மருமானைச சேர்த லருளல்லவே. (119)

பாங்கி கொண்டுநிலை கூறல்

கருமனனு நோய்தவிாத தெனறலை மேலிரு கால்பதித்த
குருமன்ன னனவன சிங்கார வேலன் குலமயிலை
வருமனன வாநின குறைநா ணியம்ப மனமகிழ்ச்சி
தருமனன நோவ திலையேற பிணமாவைச சமைததருளே. (120)

தலைவி இளமைத் தன்மை பாங்கி தலைமகற்கு உணர்த்தல்

சிலையோர் புயததண்ணல் சிஙகார வேலா திருமயிலைக்
கலையோா பெரிய தனமவர விலலைநற காவியங்கண
நிலையோர் படியனறி யோதி முடிக்கு நெறியறியா
மலையோர் மகளிளம் பேதைக்கென ஞேசொலும் வாசகமே. (121)

தலைவி வருந்திய வண்ணம் தலைவன் உரைத்தல்

குளமத ராசன படைவீ டெனத்திகழ் கோலமிக்க
வளமயி லாபுரிச் சிங்கார வேலர் மணிவரைமேல்
இளமது வேனும் வெறிபெரி தாமவ் விளம்பிடியால்
உளமதுவ றடு மயலபெரி தாம்பிறை யொண்ணுதலே. (122)

தலைவி செவ்வி யருமை பாங்கி செப்பல்

முன்றிற் புறத்து மணிவண்ட லாட முதுகுரவர்
மனறற குழலியைச் செலல விடாருன மயலுரைக்க
எனறைகருஞ் செவ்வி யெளிதன றரிய தெழினமயிலே
வெனறிக குருபரன சிங்கார வேலவன் வெற்பணணலே. (123)

தலைவி செவ்வி யெளிமை தலைவன் செப்பல்

நந்தா விளக்கனை யாட்கென் குறைசொல்ல நாடிநின்றல்
சாந்தா டவித்தெனறல வீசத் தளிர்க்குந் தளிர்க்குலம்போல்
சிந்தா குலத்தைத் தவிர்ததோகை கூருந திருமயிலை
வந்தாண டருளிய சிங்கார வேலர் வரைமயிலே. (124)

பாங்கி என்னை மறைப்பின் எளிதென நகுதல்

குடைகொண்டு வையம் புரக்கின்ற மீனவர் கோனமயிலைக்
தொடைகொணட வெட்சியன் சிங்கார வேலன் சினைவரைக்கட்
கடைசென்ற பூங்குழை யாட்கு முனக்குங் கருததிணங்க
இடைநினற வென்னை மறைத்தாற் றலைவரு மெணணியதே. (125)

அந்நகை பொறுது அவன் புலம்பல்

மணங்காண் மயிலையிற் சிங்கார வேலனை வாழ்த்து
[விண்ணோர்க்
இணங்கார் புரம்வெய்ய தாய்ச்செய்த தீச னிளநகைதான்
அணங்கா திணங்கு மெளியேன் புரம்வெய்ய தாக்குகின்ற
குணங்காண வந்தது சாலநன் றமுன குறுநகையே. (126)

தலைவனைப் பாங்கி தேற்றல்

எணணூறு மொன்று மிசைநா வலர்தமி ழென்றும்வளர்
தண்ணூர் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் தடங்கிரிமேல
கண்ணு னவள்கண் மணியா மிருவா கருத்துமொன்றல்
உண்ணுடு முன்செயல வாய்கரும்பொய் யாதைய வோர்நதருளே.
(127)

பாங்கி கையுறை ஏற்றல்

கமரிட்ட மாவடு வுணடருள் வோனமகன் கணமயிலை
நமரிட்ட மானவன் சிங்கார வேல னளிவெற்பனே
அமரிட்ட வேற்க ணிமித்தம்பன் னுள்வர லாலுங்கண்டோர்
தமரிட்ட முத்தென மாலுங்கொள் வாங்கை தருமணியே. (128)

தலைவன் ஆற்றல்

எண்முத் தலம்புகழ் மாமயி லாபுரி யென்குமரன்
வணமுத்தர் போற்றிய சிங்கார வேலன் மயிலுவந்தோன்
தண்முத்து மால்வரை மானுள்கை நலகியிதத் தையல்கொண்ட
வெண்முத்தஞ் செம்முத்த மாகும்பன் முத்தொளி மேலிடுமே.
(129)

இறைவன் தனக்குக் குறைநேர் பாங்கி இறைவிக்கு அவன்குறை உணர்த்தல்

பொருளொன் றிழந்தவர் போனேடி வாடிப் புனத்தொருவர்
மருளொன்றி நிற்ப ரகலுவர் மீளுவர் வார்த்தைசொல்லார்
இருளொன்று கூந்தலென் னேவவ ரெண்ணிய தேர்மயிலே
அருளொன்று மேனியன் சிங்கார வேல னணிவரைக்கே. (130)

இறைவி அறியாள் போன்று குறியாள் கூறல்

மகளுசேர் மயிலேயிற் சிங்கார வேலர் வரத்திரு
முகம்போன் மலர்ந்திதழ்ச் செவ்வியிற் றண்ணளி முற்றிநல்வா
சகஞ்சேர்ந் தினியகண் மேவிய வாசம்பொன் றுதுபயில
அகஞ்சேர்ந்து தோன்றுதல் காணணங் கேதடத் தம்புயமே. (131)

பாங்கி இறையோற் கண்டமை இயம்பல்

சிலேமான் வரசு ரேந்திரர் போர்க்கெதிர் சென்றடாத்து
நிலேமான மேவிய சிங்கார வேலர் நெடுங்கிரிமேல்
மலேமானும் பூண்முலே நாம்விளே யாடும் வனத்திடையோர்
கலேமானே வேட்டஞ்செய் தார்போல்வந் தார்தமைக் கண்டனமே. (132)

பாங்கியைத் தலேவி மறைத்தல்

பெற்றுரின் மிக்க பெருங்காதல் கொள்ளவென் பெற்றியறி
துற்று யதற்குத் தகவுரைத் தாயல்லே யொண்பொருணூல்
கற்றுர்க் குதவுந் திருவாளர் வாழுங் கவின்மயிலேப்
பொற்றுர மார்பினன் சிங்கார வேலன் பொருப்பணங்கே. (133)

பாங்கி என்னே மறைப்ப தென்னெனத் தழால்

ஐம்பொறி யன்றி மனத்தான் விடய மறிவதுண்டோ
எம்பெரு மாட்டி யெனேயன்றி நீயெண்ணு மெண்ணமுண்டோ
உம்பரை வாழ்வித்த சிங்கார வேல னுவந்திருந்த
இம்பரின் மிக்க மயிலேக் குயிலி னிசைத்தருளே. (134)

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்

நீடிய தண்டலே வானள வோங்கு நிதிமயிலே
நாடிய கீர்த்திமெய்ச் சிங்கார வேலனே நம்புமன்னன்
தேடியென் கையிற் றருமுத்த மாலேயிற் சேர்முத்தினோர்
கோடியுங் கோடி நிதிபெறுங் கோடி குணக்கொடியே. (135)

தோழி, கிழவோன் துயர்நிலே கிளத்தல்

ஆடுஞ் சரணக் கபாலீசர் மைந்த னணிமயிலேத்
தேடும் பெரும்பொருட் சிங்கார வேலன் சிலம்பிலங்கை
வாடுந் தனையென மெய்வாடி யேங்கி வளர்த்தெருவர்
கூடுந் திகைப்பொடு நிற்பர் நினேப்புன் கொடியிடையே. (136)

பாங்கி மறுத்தற் கருமை காட்டல்

மதுவொன்று மாதாசொல இன்னரா வாஞ்சிக்கு மாமயிலை
விதுவொன்று மன்னன சிஙகார வேலவன வெறபணங்கே
பதுமந திகழ்பொயகை யோதிமம பேடையைப் பாற்சிறகால்
கதுமென றணைததலகண் டேஙகிநின றுளெரு காவலனே. (137)

தலைவன் குறிப்பு வேருக நெறிப்படக் கூறல்

பொனமாாபு மாமனை மாமனைத் தநதையைப் போநதளிதத
நனமா மயிலையிற் சிங்கார வேலனை நாடலர்போல
தனமாாபு கஙகையுந தாளிணை யனறிலுந தாஙகுபடம்
நின்மாமை மேனியு மாமபடி யுளள நினைந்தனரே. (138)

பாங்கி தலைவியை முனிதல்

எயிலகாண் வரையுரந் தாருகன மார்பக மீடழித்த
வெயிலகாலு மாதவன் சிஙகார வேலன வியனமயிலைப்
பயில்கா தலருயிாப் பாஙகியர்க் குணமை பகர்தனன்றல
மயிலே யெனது பணிமொழி கேட்பது மாண்பலலவே. (139)

தலைவி பாங்கியை முனிதல்

கண்ணுங் கருத்துங் கவாநதெனை யுன்றன் கருத்தின்வழி
நண்ணும படிசெயு நீபிறா போல நவிலவதெலலாம்
ஒண்ணும படியல்ல வீணே வெகுளவதே ஞெண்மயிலை
எண்ணுங் குருபரன் சிஙகார வேலனவெற் பேநதிழையே. (140)

தலைவி கையுறை ஏற்றல்

கனங்கமழ பூஙகுழற காாத்திகை மூவிரு காரிகையாா
தனஙகளின பாலுண்ட சிங்கார வேலவர் சார்மயிலைத்
தினஙகனி வாயமுதத மெனபாற்கொண டாயின்று சேயிழையுன்
மனஙகனி வாய்முத்த நீதரின யானென மறுப்பதுவே. (141)

தலைவி கையுறை ஏற்றமை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்

திடமுற்ற மால்பணி சிஙகார வேலர் திருமயிலைத்
தடமொதத தோளணண னீதநத முத்தவ டன்கையுறக்
கடலிற் பயினறுதன் றுயினை மேவிக் கனகமலை
இடனிற பொருந்தி நிறைமதி நோக்கி யிருக்கினறதே. (142)

பாங்கி குறியிடங் கூறல்

மதனகனி ருர்ந்தவன் றேர்பரி காகளம வாாசிலைகாண்
விதமபெற மேவிக் குடைபோல வயிர மிளிர்ந்துலகோா
பதம்பயி லாத மலர்ச்சோலை வேலைப பதிமயிலை
நிதங்குடி கொண்டருள் சிங்கார வேலர் நெடுங்கிரிகசே. (143

குறியிடத்து இறைவியைக் கொண்டு சேறல்

சேயிழை நினகந் தரம்வென்ற பூகந் திறையளித்த
பாயின முதத மரகதஞ் செய்ய பவளமெல்லாம்
நீயினி நோக்க வருதிதண் சோலையி னீண்மயிலை
யாயினை யொத்தவன் சிங்கார வேல னணிவரைக்கே. (144)

குறியிடத்து உய்த்து நீங்கல்

பெரிதா முலைக்குஞ் சிறிதா மிடைக்கும் பெருங்களிறும்
அரிமானு மஞ்சிநின ருர்க்கினு மார்க்கநின் னம்புயத்தான்
புரிசாரல் வன்மை பெருதுநின மான்மலர் போய்க்கொணர்வேன்
பிரியா மயிலையிற் சிங்கார வேலர் பெருங்கிரிக்கே. (145)

தலைவன் இடத்து எதிர்ப்படுதல்

தாகந் தவிர்க்க விளநீரசந் தாபந் தனக்குமதி
சோகந் தவிர்க்க வுயிருக் கமுதஞ் சுமந்துவந்தென்
ஆகம் பொருநதுயிாச் சிங்கார வேல னணிமயிலை
ஏகன் குமர னருளபோலு நீயிங் கெதிர்ப்பட்டதே. (146)

இதுவும் அது

கோலத்தை மேவு மயிலையன் றேவர் குலம்விளங்கும்
காலததைக் காட்டிய சிங்கார வேலன கனங்கிரியில்
ஞாலத்தைக் காத்தவ னுனெற்குக் கஞ்ச நயந்தபிறைப்
பாலத்தை யார்மக டானமேவ வந்ததென் பாக்கியமே. (147)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

வாரக் கருணையன் சிஙகார வேலன் மயிலையன்னுள்
ஆரத் தழுவிய தோளுந் துணைமுலை யாரமெல்லாம்
சேரக் கருவிய நோக்குமின் சொல்லுந் திளைந்திளைந்து
பாரப் பருப்பது பார்ததே மகிழுமென பார்வைகளே. (148)

புகழ்தல்

கண்ணுக்குச் சித்திர மேனிக்குச் சந்தனங் காதினுக்கு
வண்ணப்பன யாழொலி நாசிக்கு மல்லிகை வாய்க்கமுதம்
தண்ணுற்ற போலம் பொறிக்குமின் பாயின டண்மயிலை
அண்ணற் சரவணச் சிங்கார வேலன்வெற் பாரணங்கே. (149)

தலைவன் தலைவியை ஆயத் துய்த்தல்

எழுதிய சித்திரம பற்பல வாறறி வெய்தவுயிர்
தழுவிய வாறென மாதே நின் ஞயத்தைச் சாரநதருள்வாய்
உழுதொழி யாத வளஞ்சூழ் மயிலைய னேங்கிளைம்
முழுதுறை மேனியன் சிங்கார வேலன முதுகிரிக்கே. (150)

ஏய்திப் பாங்கி கையுறை காட்டல்

நினைப்போர்தம் முள்ளத் திருபபோன் மயிலை நிருமலன்சூர்
முனைப்போர் பலவென்ற சிங்கார வேலனை முனைலர்போல்
நனைபபோது கொய்து வருந்தேல் சுரும்புறை நல்லமணச்
சுனைப்போது செந்தளிர் கொண்டுவந் தேன்குழல் சூட்டுதற்கே. (151)

பாங்கி தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்

எல்லாப் பொருளும் படைத்தருள் புண்ணிய மின்பமிகு
வல்லார் மயிலையிற் சிங்கார வேலன வரைமயிலே
ஒல்லாது நிற்ற லிவணவிட் டளிபல வோதிவலல
நல்லர் ரினததினை நண்ணுவ நாளும் நலமபெறவே. (152)

பாங்கி தலைவற்கு ஓம்படை சாற்றல்

வழிகுழி யாக நடந்திளைத் தெய்த்தவன் வார்கழற்கால
பொழிமது வம்புயப போதாக் கியவெனைப் புந்திகொள்ளா
தொழியினு நன்றிவள் வாடாமற் காத்தரு ளொண்மயிலை
விழியினை யாற்றுசு சிங்கார வேலவன் வெற்பண்ணலே. (153)

விருந்து விலக்கல்

தெள்ளிக் கொழித்த தினைமாவுந் தேனுந் திருந்தநுகர்ந்
தள்ளத் தருமிருள செல்லா தமர்நதிங கரசவெற்பர்
உள்ளக் களிப்பிற் குரவைகண் டேசெ லுயர்மயிலைப
பிளளைப் பெருமையின் சிங்கார வேலன் பெருவரைககே. (154)

விருந்து இறை விரும்பல்

நனமனத் தோகை வெளிப்பட்ட வாறெனை நங்கைநல்லாய்
இன்முக மின்மொழி செய்தரு ணீநன் இயற்றுவதும்
என்மனம் வேண்டத் தருமே கழனி யியன்மயிலைப்
பொன்மலிக் கச்சினன் சிங்கார வேலன் பொலன்கிரிக்கே. (155)

பாங்கியிற் கூட்டம் முற்றிற்று.

பகற்குறி.

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கல்

அன்பா மெனக்கு மவர்க்கும் பிரிவிடை யானதுபோல்
வன்பா நிசிக்கும் பகற்கு மிடைவநத மாலையினுல
என்பா லுயிரதவிக் குஞசக்கர வாக மெனுமயிலை
தன்பா லுவந்துறை சிங்கார வேலர் தடங்கிரிக்கே. (156)

பாங்கி புலம்பல்

வெம்போது செல்லக் கரும்போது மேலவர வின்முளைதத
செம்போது நநதிரு மாமாது மேனியிற் செவவிபெற்று
வம்போட வின்று வகுததுமென் ருமினி வாழ்மயிலைக்
கும்போ தையன்குரு சிங்கார வேலன் குலவரைக்கே. (157)

தலைவனிடம் தலைவி வருந்தல்

புணர்வும் பிரிவும் பொருத்திய தாகம் பொருவிழிகள்
உணரும் பிழைசெய்த தின்றே துயில்கொண் டொளித்தவர்க்
[கென்
வணருந துயரு மனமேசென் றேதுதி மாமயிலைத்
துணைதுன் றியபுயச் சிங்கார வேலன் சுனைவரைக்கே. (158)

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்

களவிற் பெருநிதி வாரங்க ணேராத காரணத்தால்
அளவிற் பிரிந்ததுண் டேபிறர் தூற்ற வழுஙகுவரோ
உளமெச்ச நாடி வருங்கால் வரும்பெரி யோன்மயிலை
வளமைத் திருப்புகழ்ச் சிங்கார வேலர் வரைமயிலே. (159)

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதல்

கரைசாய முன்னுள்ள கல்லணை சாயக் கடுகிவரும்
வரைசாய் நதிக்கு மலரணை போலென் மனத்துயர்நீர்க்
குரைசா ரணைதடை யோவுரைப் பார்க ளுணர்குவரோ
பரைசார் மயிலையிற சிங்கார வேலர் பரங்கிரிக்கே. (160)

பாங்கியொடு பகர்தல்

கைம்மா றுருமுகில் பெய்மாரி பொய்த்தெனக் காதலரும்
உய்ம்மாறு செய்வது பொய்த்தா லுரைப்பதெ னொண்டொடியார்
மைம்மான விழத்துமி னீத்தெழு காற்கேள் வரைவணக்கம்
செய்ம்மா மயிலையிற் சிங்கார வேலர் சிலம்பணங்கே. (161)

பாங்கி அஞ்சி அச்சுறுத்தல்

ஞான வரோதையர் சிங்கார வேலர் நலமயிலை
மானவா காதலி னல்கிளி யோப்பல் மறந்தனையால்
ஏனலை யேனலை வாய்ச்சுகங கொண்டதெங் சேகினையென்
றீனமி லன்னை சினததே மனையி லிருத்திடுமே. (162)

நீங்கற்கு அருமை தலைவி நினைந்து இரங்கல்

தென்பால புரக்கு முகுந்தன் மாமணச் சேவைசெய்ய
இன்பா ரருளபுரி சிங்கார வேல ரியணமயிலை
அன்பாளர் தம்மைப் பிரிந்துயிர் வாழு மதனின்மிக்க
துன்பா ரழலி னிருப்பது சாலச் சுகமுடைத்தே. (163)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்

நாமணி மாமணி நாண்விட நானுற நாமணியின்
பூமணி யோசை செவியுறு மனபர் புனைநெடுந்தேர்
ஆமணித் தாயது கண்செவி போன்மகிழ் வாமயிலைத்
தேமணி மார்பினன் சிங்கார வேலன் சிலம்பணங்கே. (164)

பாங்கி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பு அறிவுறுத்தல்

எண்ணும் பிரம முதலைந்து வேள்விசெய் யில்லறம்வாழ்
வண்ண மயிலையிற் சிங்கார வேலா் வரைப்புனத்தே
கண்ணு மியலு முரையு முவமையைக் காண்பதின்றி
நண்ணு முருவக மாம்போலு நாளுநறு நன்னுதலே. (165)

தலைவிக்குத் தோழி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்து இற்செறிப்பு உணர்த்தல்

அழைக்குங் கரங்கொண் டவாபோற் கொடிமதி வார்மயிலை
தழைக்குங் கருணையன் சிங்கார வேலன் தடங்கிரிமேல்
குழைக்குஞ் சிலையன்பர் தாமறந் தாலுங் குலமயில்காள்
மழைக்குந் தளமின்னை நீர்மற வாது மதித்திருமே. (166)

பாங்கி தலைவன்முன் நின்று இற்செறிப்பு உணர்த்தல்

முதிர்கின்ற கல்வி யறிவாளர் நன்மை மொழிமயிலை
அதிர்கின்ற கிண்கிணிச் சிங்கார வேலர்வெற் பார்தினைதான
கதிர்கண்ட போது பகலென்று யாமினிக் காவல்விட்டேம்
எதிர்கண்ட வூரிது வெம்மூர் பொனமாலை யிறையவனே. (167)

பாங்கி ஓம்படை சாற்றல்

சோர்ந்தா லிடையடை கைக்குப சாரங்கள் சொல்வதுண்டோ
வார்ந்தார் குழலியைக் காவெனச் சொல்வதென் மன்னுபுகழ்
சார்ந்தான் குமர குருநாத பார்த்திபன நன்மனத்தில்
சேர்ந்தான் மயிலையிற் சிங்கார வேலன் சிலம்பண்ணலே. (168)

தலைவன் தஞ்சம் பெறுது நெஞ்சொடு கிளத்தல்

போதினை மான மலர்மகள் வாழ்வு பொலிமயிலை
யாதினை யாதருள் சிங்கார வேல ரருவிவெற்பில்
கோதினை மேற்கொண் டெனதுளம் வாடக் குறவர்செய்த
மாதினை வாயக்குர லோதின வோசெல்ல மாதுனையே. (169)

பகற்குறி முற்றிற்று.

பகற்குறி இடையீடு.

பாங்கி இறைவனைக் குறிவரல் விலக்கல்

கனவேங்கை யர்க்கருள் சிங்கார வேலர் கவினமயிலைப்
புனவேங்கை யீருரி யாடையன் பெற்ற புதல்வர்வெற்பில்
வனவேங்கை வாய்விட்ட போதச்சஞ் செய்தது மானிமையாம்
சினவேங்கை வில்லார் தடிவார் தினைமனைச் செல்லுவமே. (170)

பாங்கி இறைவியைக் குறிவரல் விலக்கல்

மெய்காட்டும் வாட்டமு நாட்டமுந் தேட்டமு மெய்ப்பசப்பும்
கைகாட்டுங் கோல்வளைச் சோர்வுங்கண் டன்னை கவன்றுயிர்த்தாள்
மைகாட்டுங் கண்ணி பயிலிட மன்றிது மாமயிலை
மொய்காட்டும் வாகையன் சிங்கார வேலன் முகில்வரைக்கே. (171)

இறைவி ஆடிடம் நோக்கி அழிதல்

குருவிற் சிறந்த குருமயி லாபுரிக் கொற்றவன்சீர்
தருவிற் பனனெங்கள் சிங்கார வேலன் றமிழ்க்கிரிமேல்
மருவிப் பிரியினு மாய்ந்து பிரியெனும் வாய்மையறிந்
தருவித் தினைநம் பிரிவெண்ணி மாய்வ ததிசயமே. (172)

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக்கொண்டு அகறல்

மன்னும் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் வரைமடமான்
பன்னு முளத்தினை நின்காதல் கொண்டு படரவுன்பால்
பொன்னன்ன மேனியை நாண்கொண்டு சென்றிட
[போயினளென்
றுன்னு மணிமயில் காளன்பர் மேவி னுரைத்திடுமே. (173)

பின்றால், நெடுந்தகை குறிவழி நீடுசென்று ஏங்கல்

அளிசெய்க் குவளையும் வேயுஞ் செழித்தென வாவியன்னுள்
வெளியு மகழுங் கலந்தே விழியெதிர் மேல்வரலால்
ஒளிசெய் மனையிடைச் சென்றன ரோமொழி யோங்குசெந்தேன்
துளிசெய் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் சுடர்வரைக்கே. (174)

வறுங்களம் நாடி மறுகல்

ஆத்தன் மயிலையிற் சிங்கார வேல னருளிலர்போல்
காத்தலி னத்தினை மாய்ப்பது பார்க்கக் கருத்திலராய்
நீத்தன ரேலவ ரென்னுயிர்க் கென்சொல்வி நேரிழையார்
மாத்தம தூர்நடந் தார்சொல்லு நல்ல மயிலினமே. (175)

தலைவி வாழும் ஊர்நோக்கி வருந்தல்

சிலையேறு மஞ்ஞையும் யானையும் நாரதன் செய்மகத்தின்
தலையேறு மேறிய சிங்கார வேலன் றடமயிலைக்
கலையேறு சிற்றிடை வாழ்மலை யீதினிக் காண்பதென்னே
மலையேறி னுற்றெய்வ மங்கேள்வி யுண்டோயின் வந்தவர்க்கே.
(176)

பகற்குறி இடையீடு முற்றிற்று.

இரவுக்குறி

இறையோன் இரவுக்குறி வேண்டல்

இனமை பிறப்பில் வருந்தாமன் ஞான மெனக்கருள்வோன்
வன்னந தருபுயச் சிங்கார வேலன் மயிலேயனை
அன்னந் தனந்தரப் பெறளு லிரவி லகல்வதினறே
பொன்னம் புயத்திரு வேநான் விருந்துங்கள பொலிவரைக்கே.
(177)

பாங்கி நெறியினது அருமை கூறல்

தோட்டுத் தொடைய றுயல்வரு மார்பினன் சூழ்மயிலை
நாட்டுக் குவந்தவன சிங்கார வேல னளிர்வரைமேல்
கோட்டுக் களிறுங் கொடுவரி வேங்கையுங் கோளவினையை
வேட்டுத் திரிகங்குற் காட்டுச் சுரத்திடை மேவரிதே. (178)

தலைவன் நெறியினது எளிமை கூறல்

சுரும்புண்ட தேனறெடைச் சிங்கார வேலர் துறைமயிலைக்
கரும்பெனற மங்கை மணங்காட்ட லன்றிக கனவரைமேல்
வரும்புண்ட ரீகமு மாமபலு நீலமு வாதிக்குமோ
விருமபந்த மாமதி வெய்யோ னெனுமெனறன் மேனிகண்டே.
(179)

பாங்கி அவன்நாட் டணியியல் வினுதல்

கூடிய வள்ளி மணவாளன் தேவர் குலப்பயிரை
வாடியிற் காததவன சிங்கார வேலன மயிலைவெற்பா
ஆடிய காவெவை சூடிய போதெவை யாரமெவை
பாடிய பாவெவை நின்னுட் டவர்கள் பகர்ந்தருளே. (180)

தலைவன் அவள்நாட் டணியியல் வினுதல்

பொன்னுர் திகிரித் திருமால புதல்வனைப பொறபின்வென்ற
தென்னுர் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் செழுங்கிரிவாழ்
மினனுர் பயிலு மிடம்புனை நீண்மலர் மெய்மணக்க
என்னுளும் பூசங்க ராக மிரக்கும னேநதிழையே. (181)

பாங்கி தன்நாட் டணியியல் சாற்றல்

கோடலுஞ் செச்சையும் பூண்டோன மயிலைக் குமரன்விண்ணோர்
தேடலுங் கொணடருள சிங்கார வேலன் சிலம்பணணலே
ஆடலுங் காமரம பாடலுங் காமர மார்குழன்மேல்
சூடலுங் காமரம் காலிசைந் தார்வரைத் தோகையர்க்கே. (182)

இறைவிக்கு இறையோன் குறி அறிவுறுத்தல்

விழைவார் மயிலையிற சிங்கார வேலர் வியனசிலமபா
மழைவாய் பிலிற்றுக கருமுகில் சூழ்வரை மாலிருள்வாய்
புழைவாய் நெடுங்கை மதம்பதம் பார்த்துப புலிஇடக்கும்
நுழைவா யதரிடைச் செல்வான் விரும்பினர் நுண்ணிடையே. (183)

நேராது இறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல்

மணியுந் தருவு மனையான மயிலையின் மான்மதச்சாந்-
தணியும் புயாசலன் சிங்கார வேலனைவெற் பண்ணலைநாம்
பணியுங் களிறும் புலியும் வலிசெய் படரிருட்கான
துணியுந தரயல்ல வேநெஞ்ச மேவரச் சொல்லுதற்கே. (184)

நேரிழை பாங்கியொடு நேர்ந்துரைத்தல்

பாமேல் விரும்பிய சிங்கார வேலா பரிந்துறையும்
பூமே லுயாந்த மயிலா புரிமன்னர் புததியெல்லாம்
தாமே யறிபவர் காணி லிராவிற் றனிததுவரல
ஆமே யெனிலினி நாமேது சொல்லுவ தாயிழையே. (185)

நேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக் குரைத்தல்

வனனக் கரும்பு விரும்பிய சாலி வளாமயிலை
என்னப்ப னுகிய சிங்கார வேலனை யேத்துமன்னு
முனனிப் புகன்ற படிசெய்க யாமத்து முந்திமட
அனனத்தை யானிரந் தேனகளை தீர வளிககவென்றே. (186)

பாங்கி தலைவனைக் குறியிடம் நிறீஇத் தாய்துயி லறிதல்

கொண்டலை யூரிந திரபோக மனபர் கொளக்கடல்சூழ்
மண்டலை மேனல்கு சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பில
வணடலை தணடலை வண்டலை யூசலை மாலகளிறு
கண்டலை வாக்கு மணங்கே செறிநதவிக கங்குலிலே. (187)

இறைவிக்கு இறையோன் வரவறிவுறுத்தல்

நாலா ரணம்புகழ் சிங்கார வேலவர் நானமுகனும்
மாலா னவனும் பணிமயி லாபுரி மாம்பொழில்வாய்க்
காலா லுகாதுசெங் கையாற் கனிகள் கயததிலுக
மேலான வோசை செவிப்படு மாலென விளங்கிழையே. (188)

குறியிடத்து இறைவியைக் கொண்டு சேறல்

தோமேழ் பிறவி தொடக்கறு மாதவத தொண்டருள்ளப்
பூமே லினிதுறை சிங்கார வேலவா பொனமயிலை
நாமே வமுத மதிமுதத முச்சியி னும்வளர்த்த
காமே லுறைவது காணச்செல் வாமதிக் கார்மயிலே. (189)

குறியிடத்து உய்த்தல்

செய்க்கும் பொழிற்குந் திருமகன் வாளி செறிமயிலை
மெய்க்குஞ் சரமிவர் சிங்கார வேலர் வியனகிரிமேல்
கைக்குங் கருங்க ணிணைக்கு நகைக்குங் கருதுவமை
வைக்குஞ செழுமலா போய்க்கொணர் வேனில்லு வானுதலே.
(190)

தலைவன் குறியிடத்து எதிர்ப்படுதல்

சக்லோகம் போற்றிய சிங்கார வேலர் தமிழ்மயிலை
பகலோன கரக்கு முனமே வெளியிற் படர்ந்தனையோ
நகலோங் கலரிக்குந் தாமரைப் பூவிற்கு நணபிலையோ
புகலோங் கிரவிற் றனிவந்த வாறென்ன பூந்திருவே. (191)

தலைவி நெறியின்து அருமை நினைந்து இரங்கல்

வைத்தடி பேர்க்க வழியறி யாத மயங்கிருளில்
பத்தனை திக்கும் படர்மழை தூற்றவெம் டைங்குடிவாய்
எத்தனை யெண்ணங்கொண் டெவ்வாறு வந்தனை யோர்மயிலை
உத்தமர் போற்றிய சிங்கார வேல னுயர்வரைக்கே. (192)

தலைவன் தலைவியைத் தேற்றல்

துன்னு மணிப்புயன் சிங்கார வேலன் சூழ்நிதியம்
மன்னு மயிலை யுறுவேனை நாகம் வலிவதின்றே
உனனும் வெங்காமக் கனலோனைக் கங்கு லொறுப்பதின்றே
இனனலிங் கேது சுகமே யுனைப்பெற்ற வென்றனக்கே. (193)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

மோகந் தரும்படை யால்வீர வாகு முதலியர்க்காம்
சோகந் தவிர்த்தருள் சிங்கார வேலவர் தொன்மயிலை
ஏகன் பரம னிறைவியைத் தன்பா லிசைந்துநங்காய்
போகந் தழையத் தழுவிநம் போலப் புணர்ந்திலனே. (194)

புகழ்தல்

இணக்கு தரும்பகட் டேறி மனமென்ன விசைமயிலைக்
குணக்குன்ற மாகிய சிங்கார வேலர்க் குவட்டணங்கே
மணக்கும் பொழுதம் புயமவ ராகி மணந்துசற்றே
தணக்கும் பொழுதவ் வரும்பா முனது தனதடமே. (195)

தலைவனைத் தலைவி கங்குல்வரல் விலக்கல்

ஆளியுங் கூளி யணங்கும் பிணங்கு மரையிருள்வாய்
வாளியின் பினசெலுங் கானயாறு நீந்தி மருவலிங்ஙன்
மீளியந் தோளணணல் வாரல கழனி விளைமயிலை
வேளிளங் கோளரி சிங்கார வேலர் வியனகிரிக்கே. (196)

தலைவன் தலைவியை இவ்வயின் விடுதல்

நல்லருள் செய்பவர் சிங்கார வேலர் நவமயிலை
முல்லையு நெய்தலுங் கொய்யே றனித்தினி முன்பெனவே
சில்லொலி நூபுரஞ் செய்யாது சீறடி செப்பநடந்
தில்வயி னெய்தி யணைமேற் றுயினறரு ளேந்திழையே. (197)

தலைவியை எய்திப் பாங்கி கையுறை காட்டல்

விட்டுப் பிரிந்தன னென்றே மனத்து வெருவன்முன்னே
மட்டுப் படாநின குழற்கா மலர்கொய்து வந்தனனயான்
எட்டுத் திசையும் புகழு மயிலைய னெணகணனைக்
குட்டிச் செயங்கொண்ட சிங்கார வேலன் குலவ்ரைகக்கே. (198)

பாங்கி தலைவியை இற்கொண்டு ஏகல்

மறப்பார் தமையுண் மறப்பா னினைப்பன் மறப்பிலரைச்
சிறப்பார் மயிலையிற் சிங்கார வேலன் றிருமலைமேல்
புறப்பா லிரவிற் பயிற லடாதுநம் பொன்மனையின்
உறற்பா லதுகண் விழிக்குமுன் னேயன்னை யொண்ணுதலே.

(199)

பாங்கி இறைவனை வரவு விலக்கல்

அரையாமம் வெம்புலிக கான்கடந் தேகி யலைபுரட்டும்
நுரையாறு நீந்தி மலையேறி யெம்மனை நோக்கிமன்ன
வரையாது நீவர லொல்லாது நல்ல மயிலைவளர்
உரையாதி நலகிய சிஙகார வேல ருயாகிரிக்கே. (200)

தலைவன் மயங்கல்

திருவாய்க் கெதிரிலை யென்றே மடந்தை திகைக்கவென்னை
மருவா மொழிபல பேசினை யாயினும் வல்லிதந்த
ஒருவாப் பிணிக்கிங் குரைமருந் தேதுண் டுயர்மயிலை
வருவா னவருட் சிங்கார வேலவன் மால்வரைக்கே. (201)

தோழி தலைமகள் துயர்களைந்து விடுத்தல்

அன்னப் பெடைசினை யென்னச் சசியுடு வார்மயிலை
முனைப் பரம்பொருள சிங்கார வேலவர் மொய்வரைமேல்
மன்னர்க்கு மனைவ நீசெலல் மாநகர் வாயிசைக்கும்
சின்னத் தொனியிற் பெருந்துயர் போமெங்கள் சேயிழையே. (202)

திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறல்

கொங்கைக் களிற்றொடுங் கூந்த லிராவொடுங் கோடுமிடைச்
சிங்கத் தொடும்பயில் வேனிருங் கான்வழிச் சேறலஞ்சேன்
துங்கத் திருநகர்க கேக லெளிது சுடர்மயிலைச்
செங்கைப் பதுமத்தன் சிங்கார வேலன் சிலம்பணங்கே. (203)

இரவுக்குறி முற்றிற்று.

இரவுக்குறி இடையீடு.

இறைவிக்கு இகுளை இறைவரவு உணர்த்தல்

பலவும் வகுளமுஞ் சூதமும் பூகமும் பாடலமும்
குலவு மயிலையிற் சிங்கார வேலர் குவட்டணங்கே
மலரு மலர்ப்புன்னைச் சேக்கையி லோதிமம் வானிரவு
புலரும் பொழுதன்றி முற்று மிரங்கின போந்ததெனனே. (204)

தலைவி குறிமருண்டமை பாங்கிக்கு உணர்த்தல்

முருகா குமர குருநாத நீதி முகுந்தனுக்கு
மருகாவென் பாரக்கருள் சிங்கார வேலர் மயிலைமின்னே
குருகா வொலிமனைர் தேர்மணிக் குரலெனக் கொண்டுகொணடு
அருகார் பொழிற்கங்குல் சென்றுசென் றேய்ந்த வடியிணையே(205)

பாங்கி தலைவன் தீங்கெடுத்து இயம்பல்

கரம்பல நீண்ட சிரம்பல சேர்சிங் கனையடுவச்
சிரம்பயில் செங்கையன் சிங்கார வேலவன் றிண்கிரிமல
பரம்பரை யினறிப் படித்தோன் பொருளெனப் பாஙகுபடா
மரம்பயில் புட்குறி செய்தான் மலையு மதமன்னனே. (206)

புலந்தவன் போதல்

மாதைப் புணர்புயன் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பில்
பேதைப் புணர்ச்சியை வேண்டினர்க் கல்லல் பெருகுமெனும்
காதைக்கு நானொரு வேன்காட்சி யாயினன கண்டவிருள்
போதைத் துரந்து விழிகண்டா லொன்றும் புதுமையதே. (207)

புலந்தபின் வறுங்களம் தலைவிகண் டிரங்கல்

மன்னுண்மைச் சூரர்க்கு முன்னுளைப் போரின் மகுடபங்கம்
தன்னுண்மை யாற்செய்த சிங்கார வேலவன் றண்மயிலை
புன்னக மேகைதை யேகங்குல யானவந்து போனபின்னர்
என்னுகஞ் சேரனபர் வந்தன ரோவிங் கியமபுகவே. (208)

தலைவி தன்துணைக் குரைத்தல்

ஆழியின மாவை யயில்கொண்டு கீறி லடன்மயிலும்
கோழியு மாகச்செய் சிங்கார வேலா குலமயிலைத்
தோழி நமதிடத் தன்புமுன் போலுந் தொடர்பிலையோ
வாழி மலர்ப்பொழிற் செய்குறி தப்பினா மன்னவரே. (209)

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்

வருசாதி நான்கின் முறைநாளு மோங்கு மயிலை யுள்ளோன்
தருசாதி வெற்பினன சிங்கார வேலவன் றண்ணளிபோல்
ஒருசாதி வங்கிச மேல்கி மேவலி னெண்டொடிகா
மருசாதி சூழ்வனத் தெய்தினர் போலுநம் மன்னவரே. (210)

இதுவும் அது

ஓமென்று சோதி விசாகன் மயிலைய ஞெணகடம்பின்
தேமென்று மார்பினன் சிங்கார வேலன சிலம்புமின்னே
தாமென்று பாதி யொருமாவிற காணி தலைவர்செய்கால்
யாமென்றி நாடிலம் பொய்யா ரவரென னியம்புவதே. (211)

இறைவன்மேல் பாங்கி குறிபிழைப்பு ஏற்றல்

பாணுற்ற சொல்வளளி வாய்த்தேனசெந தேனொடு பைந்தினைமா
ஊணுற்ற வாஞசையன் சிங்கார வேல னுயர்மயிலை
நாணத்தைப் பின்னிடுக் காதல்முன் னுந்திட நாங்கள்வந்து
காணத்த கும்பரி சானுலுன னூரேது காவலனே. (212)

இறைவிமேல் இறைவன் குறிபிழைப்பு ஏற்றல்

நறவே கமழ்பொழின மாமயி லாபுரி நாயகர்பார்
பெறவே தருநதிருச் சிங்கார வேலர் பிறஙகலினமேல்
உறவே தருமுயி ரன்னை மறக்கினு மொண்டொடிக்கை
மறவே னயனியை யானமற வேனொரு வாரமுமே. (213)

தலைவி குறிமருண்டமை பாங்கி தலைவர்க்கு உணர்த்தல்

கூடியு மூடியுங் கங்குலி னூர்ககுங குருகொலியைத
தேடிய நினகுறி யென்றேகி நங்கை செழுமபொழில்வாய்
வாடிநின் றெய்தினள வேநதே மயிலையன வலவிருளைச்
சாடிய சூரியன சிங்கார வேலவன சாரலிலே. (214)

புவன்மொழிக் கொடுமைசென்று பாங்கி தலைவிக்கு இயம்பல்

முன்னெனன பாவ முயனறன னேனிம் முறைப்பிறப்பும்
பொன்னன்னம் பேடை யுடனுயி வாமற புலம்புசெய்தேன்
எனனென னெனவங கேயன்பா சொற்றன ரேர்மயிலை
மனனன கடமபணி சிங்கார வேலவன மாலவரைக்கே. (215)

என்பிழைப்பு அன்று என்று இறைமகன் நோதல்

குளிக்குந துயாககடன மூழ்காமற றேவர் குலத்தையெல்லாம்
அளிக்கு மயிலையிற் சிங்கார வேல னணிவரைமேல
களிக்கும பொருளாகவா களவரைப போற்கஙகுற்
[காமலர்த்தேன்
துளிக்குந் தொன்செவி யோர்ந்துதுஞ சாது துயங்கினனே. (216)

தாய் துஞ்சாமை

ஓஙகிய செஞ்சொற் பரமனைப் பூசித் துயாந்தகனை
வாஙகிய செஙகையன சிங்கார வேலன மயிலையன்ன
பாஙகிநம் மணபர் வரவோாநது நெஞ்சம் பரிந்திருந்தேன்
தூங்கி விழித்தகண் டுஞ்சா ளனையினிச் சூழ்ச்சியென்னே. (217)

நாய் துஞ்சாமை

தலந்தினம் போற்றிய சிங்கார வேலனை சரவணத்தோன்
நலமபெறு வாயமை மயிலைச் சிலம்பாசெல நல்லிருள்வாய்
வலஞ்சுரித் தோகை மடிசெவி நீண்முக வாய்ஞமலிக
குலம்பல வீதி தொறுங்கூடி யூடிக் குரைக்கின்றதே. (218)

ஊர் துஞ்சாமை

சுழிப்புன னங்கை மகனமயி லாபுரிச் சோதிமுத்தி
வழிபபொருள் காட்டிய சிங்கார வேலனை வாழ்த்தலாபோல்
விழிப்பொடு துஞ்ச லுடனறே துயிறல விளிந்ததுவோ
தெழிபபினிவ் வூரவா கணமுகி மாரெனன செய்குவதே. (219)

காவலர் கடுகல்

நறைக்கணி மார்பினன் சிங்கார வேல னலமயிலை
உறைக்கண் வடிநெடு வாளுடைக் காவல ரோங்குகுணில
பறைக்க ணடிபடப் பார்ப்பார் செவிபுதைப பாரிதனை
மறைகக்குந தனியிர வுண்டோவண் டோலிடு மாக்குழலே. (220)

நிலவு வெளிப்படல்

திருநா ளுயர்மயி லாபுரி மேவிய செலவரங்கி
தருநாளுட வநதருள சிங்கார வேலர் தடங்கிரிமேல்
ஒருநா ளிரவி யுடனுறை திங்களை யுளளமட்டும
வருநா ளிரவி யுடனுக நோற்றில மாதவமே. (221)

கூகை குழறல்

திரமேறு மெய்ப்புகழ் மாமயி லாபுரிச் சேந்தனைச்செஞ்
சரமேவு வாாசிலைச சிங்கார வேலனைச சார்கிலர்போல்
மரமேறு மாறு மலையேறு நீண்ட மராத்திலிருந்
துரமேறு மாறின்றி வீணே குழறி யுரபபியதே. (222)

கோழி குரல் காட்டல்

வெள்ளிக கொளிகண் ணருளு மயிலை விமலனமகன்
பிள்ளைப பிறைநுதற் சிங்கார வேலனை பிறங்கனிசி
வள்ளைக கவியினமை யாற்றுயி னீங்கிய வாரணப்புன்
கொள்ளைக் கிரணக் கதிரோன் வரநினறு கூவியதே, (223)

இரவுக்குறி இடையீடு முற்றிற்று.

வரைதல் வேட்கை

தலைவியைப் பாங்கி பருவரல் வினவல்

வெற்றி தருமயி லாபுரி வாழும் விமலையன்பால்
பெற்ற திருமகன் சிங்கார வேலன் பிறங்கனமின்னே
முற்ற வுடம்பு நுணுகக்கண் முத்த முலைக்கணிய
இற்றை வரையுனக் கெய்தா வருத்தமெ னெய்தியதே. (224)

தலைவி அருமறை செவிலி அறிந்தமை கூறல்

கற்றலை வந்தருள் சிங்கார வேலர் கவினமயிலை
நற்றலை வன்பிரி வெண்ணி யுளமாழ்கி நளிர்வரைவாய்
நிற்றலை யாய்கண்டிங் கென்னே கவல்வது நீயெனயான்
உற்றலை சிற்றிலை முத்தா லழித்ததெ னேற்றிடனே. (225)

தலைவி, தலைவன் வருந்தொழிற்கு அருமை சாற்றல்

ஊரு முறங்கில தாயு முறங்கில ளூர்பபுறங்காப்
பாரு முறங்கிலர் நாய்கூகை சேவலகண் பாடிலவிண்
ஆரு மதியுறங் காதன்பர் மேவு மமைய முண்டோ
சாரு மயிலையிற் சிங்கார வேலர் சயிலமின்னே. (226)

தலைவி, தலைமகன் ஊர்க்குச்செல ஒருப்படுதல்

சொல்லருஞ் சூர்முத லோர்தோற்றம் பொன்னவன் சொல்ல [மகிழ்
நல்லார் மயிலையிற் சிங்கார வேலரை நண்ணிலர் போல்
இல்லாரைக் கைவிட்டுக் கூடிய செல்வ ரிருக்குமவ்வூர்
எல்லாருங் காணச் செல்வொமோ வினவி யிலங்கிழையே. (227)

பாங்கி தலைவனைப் பழித்தல்

சீரா னமைவந தணைந்தனர் முன்னஞ் செறிந்தபின்னர்
ஓரா திருக்கவும் வல்ல ரென் றுற்புவி யுள்ளமட்டும்
சோரா திருக்கும் பழிநா ணிலரன்பர் சொன்மயிலை
ஊரான் மயில்வருஞ் சிங்கார வேல னுயர்வரைக்கே. (228)

தலைவி இயற்பட மொழிதல்

காவிற் கடிமல ரென்றுற் றடையின்றிக் காரளிதேன்
தாவிப் புசிக்கு மலர்பேழை யுள்ளுறிற் சார்வதெங்ஙன்
மேவிப் பிரிந்தவ ரன்பில ரோமனை மேவிடினும்
வாவிச் சரவணன சிங்கார வேலன் மயிலைமினனே. (229)

கனவு நலிவுரைத்தல்

வீட்டிற் பெரும்பொருள் சிங்கார வேலர் வியன்மயிலை
நாட்டிற் றலைவரைப் பூங்காவில் வந்தென் னலநுகரக்
காட்டிக் கலப்பித்த கண்ணே விழித்துக் கனவுதனை
ஓட்டிக் கெடுத்ததென் றுன்னுவ தாரை யுளமெலிந்தே. (230)

கவின் அழிபு உரைத்தல்

பூங்கிளி பாக னுதலிற் பிறந்த பொறியுருவம்
தாங்கிய மேன்மையன் சிங்கார வேலன் றண்மயிலை
ஓங்கிய மெய்யி லரிசனப் பூச்சென வுற்றுநெஞ்சம்
ஏங்கிடச் செய்யும் பயலைக்கென் னோசெய்த தென்னழகே. (231)

தன்துயர் தலைவர்க்கு உரைத்தல் வேண்டல்

தரைக்கா மயிலையிற் சிங்கார வேலனைச் சார்கிலர்போல்
விரைக்கான பூசனி வாடிடப் பீர்க்கலர் மெய்யுறமா
சுரைக்கா வருந்தின ளென்றேநங் கோவைமுந் துற்றணங்கே
உரைப்பா யவரைக கொடியெனின் னுட்பெறி லுத்தமமே. (232)

நின் குற்றம் நீயே சென்றுரை என்றல்

பசிப்பா ரமுதங் கொடுப்பார் மருங்குறிற் பாங்கறிந்து
புசிப்பா னவைதரு வாருன தாசைப் புதுமையெல்லாம்
சுசிப்பார்த் திபர்முனம் யானோதி லாவதென் றென்மயிலை
வசிப்பா னருட்குகன் சிங்கார வேலன் வரையணங்கே. (233)

அலர்பார்த் துற்ற அச்சக் கிளவி

அருக்கனைப் போல விளங்கு மயிலைய னன்பருக்குச்
சருக்கரை யானவன் சிங்கார வேலன் சயிலமன்னு
திருக்கட லூர்செம்பொன் பள்ளிய தாகத் திருபபுகலூர்
தருக்கிய வம்பல் கடந்தல ரானதுன் றண்ணளியே. (234)

ஆறுபார்த் துற்ற அச்சக் கிளவி

தொழுதும்பர் போற்று மயிலா புரிவளர் சுந்தரனை
முழுதும் புகழ்குரு சிங்கார வேலனை முன்புதொழாக்
கழுதும் புலியு மராவு முலாவுமிக் கங்குல்வரில்
பழுதும் பெரிதென் றெமதுள மேங்கிடும் பார்த்திபனே. (235)

காம மிக்க கழிபடர் கிளவி

எழிலார் மயிலையிற் சிங்கார வேல ரிருங்கடல்வாய்
நிழலார் தொழுனித் திரையே யகன்றன னித்திரையே
முழுநீரின் முத்தின மேற்றதெ னுண்டி முத்தினமே
வழுவா மனவன்பர் வன்பாதங் காதல் வரிசைகொண்டே. (236)

தன்னுள் கையாறு எய்திடு கிளவி

ஒருநா ளெனினுந் துணைபிரி யாம வுயர்விசும்பில்
வருநாண் முழுமதி யேமண வாளர் வருவதுண்டோ
பெருநாண் பெறவெனக் கோர்வார்த்தை நீமொழி பேரலங்கல்
திருநாண் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் சிலம்பிடத்தே (237)

தலைவி நெறி விலக்குவித்தல்

மால்விழி சாத்த மகிழு மயிலை வரதனெற்றி
மேல்விழி வந்தருள் சிங்கார வேலர் வியன்சிலம்பா
கால்வழி யாக வரைவழி நாடிக் கனையிருள்வாய்
சேல்விழி யிங்கு வருவ தடாதெனச் செப்புகவே. (238)

தலைவி குறிவிலக்குவித்தல்

தோய்த்த தயிருண்ட மாலோன் மருமகன் றென்மயிலை
வாய்த்த குருபரன் சிங்கார வேலன் வரையி லன்னை
காய்த்த தினைப்புனஞ் சேய்த்தாக வொன்றெமைக் காமினென்றாள்
ஆய்த்தா லிவணினி வாரேலென் றேதவர்க் காரணங்கே. (239)

வெறி விலக்குவித்தல்

பொன்னாட் டமரர் முனமக வென்று பொரவவர்பால்
அன்னாட் டாண்மைசெய் சிங்கார வேல ரணிமயிலைப்
பன்னாட் டலைவ ரருளா துவந்த படர்தணிக்கத்
தன்னாட்டைத் தானலைத் தென்பய னென்றுரை தாய்தனக்கே. (240)

பிறர் விலக்குவித்தல்

வாழ்வான் மயிலையிற் சிங்கார வேலன் வரனருளால்
ஏழ்வான் பிறப்பினு மெய்தியின் பார்பவ ரில்பிறப்பில்
ஊழ்வா னணைந்தரு ளின்பத்து ளென்னை யுரிமைகொள்வச்
சூழ்வான் பிறர்விடு தூதுகள் காணுற்ற தூதுகளே. (241)

குரவரை வரவு எதிர்கொள்ளுவித்தல்

ஓவிய மாமதில் சூழ்மயி லாபுரி யுத்தமர்சீர்ப்
பாவினில் வாஞ்சையன் சிங்கார வேலர்ப் பணிகுரவர்க்
காவியில் வீழ்ந்தநம் மாவியை நல்கு மவர்வரவை
மேவிமின் னேயெதிர் கொள்வா னெவ்வாறு விளம்புவதே. (242)

(வரைதல் வேட்கை முற்றிற்று.)

வரைவு கடாதல்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்

மொழிக்கண் மயிலையிற் சிங்கார வேலவர் முன்னர்முன்னீர்க்
கழிக்க ணிருந்து வருந்துவ தேதென்ற காதலன்னைக்
கெழிற்க ணெனத்தகு மாய்த்தர் நீங்கமுன் பென்னவிந்தப்
பொழிற்க ணவரை யுருவிட் டென்று புகன்றனனே. (243)

அலர் அறிவுறுத்தல்

உடலா யிரங்கண் வனமயி லாய்வர வூர்ந்தவருட்
கடலான மயிலையிற் சிங்கார வேலன் கனகவெற்பா
படரா தயலின வளமனே மேவுமென பைங்கொடிக்குத்
தொடரா வலர்பல பூததன நீமணஞ் சூழநதுகொளளே. (244)

தாய் அறிவுறுத்தல்

தேனிக் குயர்வயல் சூழ்மயி லாபுரிச் செலவர்கடற்
பாணிக் கருளகுரு சிங்கார வேலா பரங்கிரிமேல்
மேனிப் பசபபும் விழியார் மதாப்பும் விரகநெஞசும்
மானுக் கிசைந்தது கண்டுயிர்த தாளனனே மனனவனே. (245)

வெறி அச்சுறுத்தல்

வளளே மணிகுழை யம்பிகை பாகன் மகிழ்நதளித்த
பிள்ளை மயிலையிற் சிங்கார வேலன பிறஙகன் மனஞ
தளளேமின னேய்க்குன னருள்மருந் தாமெனறு தானுணராள்
வெளளே கறுக்க வெறியாடல செய்ய விருமபினளே. (246)

பிறர் வரைவு உணர்த்தல்

வனனக குருபரன் சிஙகார வேலன மயிலையனன
பொன்னுக்குப் பொன்னிடப பூவேநதா பறபலர் போந்துபல்கால்
மின்னுகுத் தாழை மலாவது போனமண வேட்கை கொண்டார்
கன்னற் சிலைமனன தாழாது செய்கநின காரியமே. (247)

வரைவு எதிர்வு உரைத்தல்

வலனுயா வாாசிலை சிஙகார வேலர் மயிலைவெற்பில்
குலமெழில் செல்வ மதியிவை மிக்குயர் கொற்றவனே
நலமிய னினவரை வேலாகள் யாவா நயநதுகொளவார்
அலரணி கூந்த லெனத்தாயுங் கேளிரு மையருமே. (248)

வரையுநாள் உணர்த்தல்

எளியன் பிழைபொறுத் தேழேழ் பிறவி யெடாதளித்த
ஒளியன் மயிலையிற் சிங்கார வேல னுயர்வரைமேல்
வெளியம புலிபரி வேட மிசைந்தது வீட்டயலே
அளியந துணரெனு மாமண வேங்கையி னுகியதே. (249)

தலைமகள் அறிவு அறிவுறுத்தல்

நயஞர் மயிலையின சிஙகார வேல னளிாவரைமான்
வியஞ ரரிவையென சொலவேனம் மாதுமெய் வேற்றுமைகண்
டயலார் விஞவுக் குரைமறைத் தோதுவ தன்றிநண்பா
தயலார் பசலைக்கும் வேறென்று கூறுந தகுதியனே. (250)

குறி பெயர்த்திடுதல்

ஏவிட வார்சிலே கொண்டோன மயிலேய னென்னிதயப்
பூவிடங் கொண்டவன சிங்கார வேலன பொருப்பிலிநதக்
காவிட மோவிட மாயது மேலினிக் காணமுதம்
மேவிட மாகவோர் வேறிடந் தேர்ந்துகொள் வேலண்ணலே. (251)

பகல் வருவானை இரவு வருகென்றல்

செந்திற் பதியுவந் தோன்மயி லாபுரிச் செல்வன்மத்த
தந்திக் கிளையவன சிங்கார வேலன் சயிலமன்று
பந்திக் கதிரவிரி நண்பகல் நீவரல் பானமையனருல்
அந்திக்கு நீவரிற் சந்திக்குஞ் சிந்திக்கு மாரணங்கே. (252)

இரவு வருவானைப் பகல் வருகென்றல்

கொழிக்கு நிதித்தொண்டை நாட்டுவெண் பாலிக் குளிர்புனலால்
செழிக்கு மயிலேயிற் சிங்கார வேலவர் திண்சிலம்பா
விழிக்கு நயனம் புதைத்தனன காரிருள் வேலேவரேல்
வழிக்கணெல் லாரும் வருங்கால வரினவரு மாதுறவே. (253)

பகலினும் இரவினும் பயின்று வருகென்றல்

மஞ்சு டுலாவு கொடிநெடு மாட மயிலேயனபா
தஞ்சூழ் சதங்கையன் சிங்கார வேலன நடங்கிரிமேல்
செஞ்சூரி யாக்கின்றிச் சோமற்குந் தாமரை சேரநண்பை
அஞ்சூ ரவர்புகழ் வேன்மன்ன வாதிரு வார்தரவே. (254)

பகலினும் இரவினும் அகல் இவண் என்றல்

அன்பால் நீளபவன் சிங்கார வேல னணிமயிலே
நின்பா லிலகிலே வேற்குங் கலேக ணிறைமதிக்கும்
இனபா முளமஞ்சி வாறே டிருகதி ரிக்களவை
வன்பாய் வெளிப்படுக் கும்மிரு போதும் வரேல்மன்னனே. (255)

காவோன் நாடும் ஊரும் குலனும் மரபும் புகழும் வாய்மையும் கூறல்

துதிகா வலர்புகழ் பாதாம் புயன்வளஞ் சூழ்மயிலே
விதிநா யகனமிக்க சிங்கார வேலவன வெற்பண்ணலே
நிதிநாடு மெய்க்குல மூர்புகழ் தொன்மைக்கு நேர்வதல்லால்
பதிறு லுலகு முலேவிலேக் கேற்கும் பரிசலவே. (256)

ஆறு பார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி

காரா றெழிலி யெழுத்தாலும் வாழ்த்தக் கனற்கணேநோயு
சேரா தருள்புரி சிங்கார வேலர் திருமயிலே
ஊரார் களிற்றினே வெம்புலி கோபிக்கு மோங்கல்வழி
நீரார் கனுழி கடந்தே வரற்கஞ்சு நேரிழையே. (257)

ஆற்றுத் தன்மை ஆற்றக் கூறல்

மருந்தெனு மாசருட் சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பில்
இருந்தது காபபிங் கெழுந்தது பேரல ரெங்குமெய்யில்
பொருந்திட வந்தது வேள்கணை நல்லெழில் போனதென்றே
வருந்துமென் மான்பிணைக் கென்னுமன் னுவுன மனத்தருளே. (258)

காவல் மிக வுரைத்தல்

மாலைத் திருப்புயன் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பின்
வேலைத் தருங்கையர் துஞ்சாத காவலர் வீக்குபறை
காலைப் பொழுது வருங்காறு மார்க்குங் கடுங்குரலால்
பாலைத் தருஞ்சொல்லி நோக்கங்க ணீரைப் படைத்தனவே. (259)

காமம் மிக வுரைத்தல்

பொற்றூணின் வந்த திருமா லுதவிய பூவைநல்லார்
சொற்றூய தேனுகர் சிங்கார வேலர் துதிமயிலை
முற்றுக் கனதன மானுக்குக் காம முதிர்ச்சிநண்பா
சிற்றூரிற் பாரப் பெருங்கூத்துப் போல்வந்து சேர்ந்ததுவே. (260)

கனவு நலிவுரைத்தல்

ஏனூர் மயிலையிற் சிங்கார வேலனை யேற்றுதற்குப்
பூணு கதிவந் தணையுங் கனவு புலரநொந்து
வாணுடு கண்ணிணை மூடினள் பின்னரும் வாய்க்குமெனக்
காணு விழித்தனள் கண்டாள் கண்வெள்ளக் கலுழியையே.
(261)

கவின் அழிபு உரைத்தல்

குசலர்க் கதிபதி சிங்கார வேலன் குணமயிலை
அசலப் புயத்தண்ணை னின்மார் புறுவைக லன்னமன்னுள்
சுசலக் கொடியிடை மீதா முயலெழிற் றேற்றமெல்லாம்
பசலைக் கழியப் படைத்தான்முட் டாட்பள்ளிப் பங்கயனே. (262)

வரைவு கடாதல் முற்றிற்று.

ஒருவழித் தணத்தல்.

தன்பதிக்கு அகற்சி தலைவன் சாற்றல்

வாளைப் டயில்கரன் சிங்கார வேலன் மயிலையன்னுள்
தோளைத் தொடியைத் துணைமா முலையைச் சுழித்தயர்ந்த
வேளைக் குறித்து மெலியா துரையேம் வியனகர்போய்
நாளைக்கு நான்வரு வேன்வெரு வேலெனஞ்ச நன்னுதலே. (263)

பாங்கி விலக்கல்

மாயா புரிதிற லாசுரம் வீர மயேந்திரஞ்சீர்
வாயா தடர்த்தவன் சிங்கார வேலன மயிலேநண்பா
வீயா துடல முதுமக்கட் சாடி விதித்தமன்னன்
நீயாகி னின்பதிக் கேகுதி கூறுவ நேரிழைக்கே. (264)

தலைவன் நீங்கல் வேண்டல்

வானோர் மயிலையன் சிங்கார வேலன் மணிவரைமேல்
தேனே ரமுதெனச் செல்விதன் சிந்தையென சிந்தையுடன்
தானே கலந்தத றுற்பிரி விலலை தாழ்ந்துநில்லேன்
மானே யருள்சே யிருசொ லொருசொ லவ.......... (265)

தலைமகனைப் பாங்கி விடுத்தல்

புடைநின்ற தேம்பொழின் மாங்கனி தேன்சொரி பூமயிலைத்
தொடைநின்ற மாலையன சிங்கார வேலன் சுனைவரைமேல்
படைநினற கண்ணி தனக்கு முனக்கும பரிவுபுரிந்
திடைநின்ற யானபழி யெய்தாம லுளைவந் தெய்துகவே. (266)

பாங்கி தலைவிக்குத் தலைவன் செலவு உணர்த்தல்

புனைமயில் வாகனன் சிங்கார வேலன புகழ்மயிலை
உனைமனத் தேவைத் தெனைத்தன் பிரிவினை யோதுகென
அனையவண் மேலங் ககன்றனர் போலுநம் மன்பர்நையேல்
துணைபரி வெய்யவன் போய்மீளும் போதுடன் றேன்றுவரே. (267)

தலைவி நெஞ்சொடு புலத்தல்

பரிவா ருலவைதன் றேர்ப்பாக னுகப் படைத்தமர்மேல்
திரிவான் மயிலையிற் சிங்கார வேலன சிலம்பர்நெஞ்சே
பிரிவா ரலரென்று நீமிகத் தேறப் பெருவிருப்புப்
புரிவார் பிரியிற் செயலே தலரைப புணர்வதுவே. (268)

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

கைவளை யிடுக் கணையாழி யிட்டுக் கடகமிட்டு
மெய்வள மென்னி னுறுங்கட லேபொன் வியன்மயிலை
சைவ சிகாமணிச் சிங்கார வேலனைச சாருமன்பர்
உய்வகை சொலலி யகனறன ரோசொல் லுறவெனக்கே. (269)

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்

வானந் தினம்பணி சிங்கார வேலர் மயிலைமினனே
நானங் கமழ்குழல் சோரநும் மேவன்பர் நண்ணுவரால்
தானங்கை யேற்றிடும் வேதிய ரார்ப்புந் தவளசங்கக்
கானங் கிளர்வதுங் கேட்கின்ற வாதங் கடிநகர்க்கே. (270)

பாங்கி தலைவிக்கு இறையோன் வந்தமை யுணர்த்தல்

சேற்றாய் வருக்கைக் கனிகீறி மாங்கனி சிந்தவந்தேன்
ஊற்றூர் மயிலையிற சிங்கார வேலவ ரோங்கனமின்னே
தோற்றான் மதனினித் தோற்றான் முன்புள்ள துயரமெல்லாம்
மாற்றா வுளத்தினைத் தேற்றாய்நங் காதலர் வந்தனரே. **(271)**

வந்தோன் தன்னொடு நொந்து வினாதல்

சொரிந்தாடல் வாளி வெகுகொடி தான்வரத் தும்பைமுடி
அரிந்தாண்மை கொண்டவர் சிங்கார வேல ரணிமயிலை
புரிந்தார் குழலி சொரிந்தாள் விழிமழை பொனனுருவம்
கரிந்தா ளியல்பு திரிந்தாளென் னேயுன்னைக் காணுமுன்னே.
(272)

தலைவன் பாங்கியொடு நொந்து வினாதல்

தஞ்ச மயிற்பரிச் சிங்கார வேலர் தடமயிலை
பிஞ்சு மதிக்கும் பெருக மதிக்கும் பிறமலர்க்கும்
அஞ்சு மலர்க்கு மயர்ந்தயர்ந் தாவிபெற் றூற்றினிபோ
கொஞ்சு மணிக்கிளி யன்னீரென் போலன்பு கொண்டுநெஞ்சே.
(273)

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவித்திருந்த அருமை கூறல்

தண்ணீர்மை யாரருட் சிங்கார வேலவர் தார்மயிலை
உண்ணீர் விரும்பினர்க் கந்நீர் வரும்வழி யோதினர்போல்
அண்ணீர்மை வேண்டு மிவட்கைய நீவர லாறுசொல்லிக்
கண்ணீரு நெஞ்சக் கவலையுந் தீர்த்துயிர் காத்தனனே. **(274)**

ஒருவழித் தணத்தல் முற்றிற்று.

வரைவு இடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல்.

என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றல்

இருதன...
கருதனந் தன்னுருச் சிங்கார வேலர் கருணையொப்பாய்
விருதனங் கண்படை யாமற் புரந்தருள் மெல்லியலாள்
இருதனங் கொள்ள வருதனங் கோடிகொண் டெய்துவனே.
(275)

நின்பொருட் பிரிவுரை நீ அவட்கென்றல்

விழித்த விழியிமை மூடித் திறந்தகண் மேவிடுநாள்
கழித்த பலபல நாளெனுங் கன்னிக்குன் கௌவை சொல்லிச்
சுழித்த புனல்மலைக் கான்கடந் தேகுவை தொன்மயிலைச்
செழித்த திருவருட் சிங்கார வேலர் சிலம்பண்ணலே. **(276)**

நீடேன் என்று அவன் நீங்கல்

கவளக் களிற்று நிரைநிதி யேற்றிக் கமலைநிகர்
அவளைத் திருமணஞ் செய்வான் விரைவி னணைகுவன்யான்
டவளக் கொடியனை யாய்நுமர் வாழத்தப் பதிமயிலைக்
குவளைத் தொடையணி சிங்கார வேலன் குலவரைக்கே. (277)

பாங்கி

ஓடரிக் கண்ணிக்கு அவன்செலவு உணர்த்தல்

பெற்றோருஞ் சுற்றமும் பெணவே தொருநிதி பேசுவரோ
மற்றோ ருரைத்த நிதிதரு வானெனணணி மன்னவரும்
கற்றோர் கதியினன் சிங்கார வேலன கவினமயிலை
உற்றோ ரவர்செல கடுங்கானம் போய்வர வுன்னினரே. (278)

தலைமகள் இரங்கல்

நாடு மயிலையன சிங்கார வேலவ னண்மலைமேல்
தோடுங் கழனறு துணைவனை சோாந்து துகினெகிழ்ந்து
வீடும் படிசெயக் கண்டேன பிரிவினை மேவி யனபால்
நேடும் புணர்வினிச் செய்வதென் னோவுட னிறைடலே. (279)

பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்

மெய்யார்க் கருள்பவன சிங்கார வேலன வியன்மயிலைச்
செய்யத் திருமண மாநிதிக கேகினர் செல்வரன்பால்
மையற் பொருந்தி மலர்விழி நீர்கொணடு மாழ்கி நின்றால
தொய்யற றனததிமின் னாவா யலரைத் தொடுபபாகளே. (280)

தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்

பூரி மணிக்கொடி யோங்கிய கோபுரப் பொன்மயிலைப்
பாரி மலைவள்ளிச் சிங்கார வேலன பனிவரைமேல்
ஏரி மலாம்வி யூரனசொல வாய்மை யிரும்பொழில்வாய்
வேரி மலரணை யார்வாட்டந் தீக்கும் விருப்பிலதே. (281)

வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்

கேளுற நல்விருந் தாறறுமில வாழ்க்கை கிளர்மயிலைத்
தாளுறை நூபுரன சிங்கார வேலன தடவரைமேல்
வாளுமைக் கண்ணி வருநதே லகனறநம் மன்னவனூர்
மீளுவர் நாளையன் றிப்போது காண விழித்துணையே. (282)

பருவங் கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

ஊர்வந்த திங்க ணிகர்கஞ்ச வோதிம வொண்மயிலைச்
சீர்வந்த தோகையன் சிங்கார வேலன் செழுங்கிரிமேல்
கார்வந்த ததுசெனற காதலர் வந்திலர் கண்கலுழ
நீர்வந்த முல்லை நகைததது தோழிநந நீர்மைகண்டே. (283)

இருளை வம்பிது வென்றல்

மீனே றுயரிய காமர்க்கு மைத்துனன் வேண்டினர்க்குத்
தேனே யனையவன் சிங்கார வேலன் றிருமயிலை
மானேநின் கற்பியல் காரா தலின்முன வளர்த்தகற்புத்
தானே செழிக்க வெழுந்தது காலத் தகுதியன்றே. (284)

இறைமகன் மறுத்தல்

கொம்ப ரினவண்டு குலமுல்லை கூறுங் குளிர்மயிலை
அம்பரை நாமகன் சிங்கார வேலன் சைலமின்னே
வம்பெனின் மேகம் பலவைகல் மாரி வழங்கிடுமோ
வெம்புறு முட்டைகொண் டேறுங்கொல் லோதெற்றி
[மேலெறும்பே. (285)

அவர் தூதாகி வந்தடைந்தது இப்பொழுதெனத் தோழி சாற்றல்

வசைபார்த் திடாவிசைச் சிங்கார வேலர் மயிலைதன்பால்
திசைபார்த் தவர்சென்ற தேர்வழி பார்த்துத் திகைக்கு முன்பால்
நசைபார்க்கு நன்பொருள் கொண்டிங்ஙன் மீளு நலம்புகல
மிசைபார்த் தமைமுகில் தூதாய்முன் வநதது மெல்லியலே.
(286)

தலைவி ஆற்றல்

மாரி மொழிகரன் சிங்கார வேலன் மயிலையன்பர்
வாரி சுருங்கி மலையசைந் தாலுஞ்சொல் வாய்மைகுன்றார்
தேரினி யூர்ந்துசெல் வார்புரி யேற்றஞ் சிறக்க நம்பால்
பாரிய கார்செயப் பருவநெஞ் சேவந்து பாரித்ததே. (287)

அவன் அவண் புலம்பல்

மல்கார்வ நல்கிய சிங்கார வேலன் மயிலையன்னாள்
பல்காற் கடைத்தலை வந்தேங்கி யுட்சென்று பாவிமுனம்
சொல்கால னேக்கிச் செவிவழி யோட்டுந் துணைவிழிநீர்
அல்கா தணையி னுருவெளி யானென் றகனறிடுமே. (28)

பாகனெடு சொல்லல்

ஆர்வந் தழைத்தருள் சிங்கார வேல னணிமயிலைக்
கூர்வந்த வேற்கண் மடமான் மருண்டு குறித்துரைத்த
கார்வந்த திங்கென் றுரைமுடி யாமுன் கணவர்திருத்
தேர்வந்த தென்ன வலவாவித் தேரைச் செலுத்துகவே. (289)

மேகத்தொடு சொல்லல்

வருதவ ராசன் மயிலையன் ருணவர் வானமுறப்
பொருதசங் கிராமமெய்ச் சிங்கார வேலன் பொலன்கிரிமேல்
ஒருதனு வேந்திப் பலவம்பு வீசி யுருத்தெழுந்து
நிருதனைப் போற்றனி மான்வாடச் செலவதெ னிண்முகிலே. (290)

பாங்கி

வலம்புரி கேட்டு அவன் வரவு அறிவுறுத்தல்

கலம்புரி பல்பொரு ணல்கும் பரவைக் கவின்மயிலைத்
தலமபுகழ் மேன்மையன சிங்கார வேலன் சயிலமின்னே
நலம்புரி சோகந தவிாகேள்வா தேரிவ ணண்ணியதால்
வலம்புரி கூடு மிடம்புரி யார்க்கும் வலம்புரியே. (291)

வலம்புரிக் கிழத்தி வாழ்த்தல்

செங்கயன் மேதி மடிமோதிப் பாலொடுஞ் சென்றுதுஞ்சும்
பங்கயம் பால்பழுகு சோவள்ளம போலும் பணைமயிலை
சங்கரன் பாலகன் சிங்கார வேலன் சயிலநண்பா
மங்கல வாழ்த்தொடு வாழகபொற றேரின் வலம்புரியே. (292)

தலைவனைப் பாங்கி நினைந்தமை வினுதல்

மயில்பொலி வாகனன் சிங்கார வேலன் மயிலையன்ன
குயில்மொழி யானைப் பொருளீட்ட நீசெல் குளிர்புனலுட்
டயில்பொழு தேனுந் துயில்பொழு தேனு மலர்பொழில்வாய்
பயில்பொழு தேனு நினைத்ததுண் டோசொல்லு பார்த்திபனே.
(293)

தலைவன் நினைத்தமை செப்பல்

கூவிய குக்குடச் சிங்கார வேலன் குகன்மயிலை
ஓவியப் பூந்துகில் போலநின் பாவை யுருவமதாய்
மேவிய தென்னுள மாதவி னுர்பொருள் வேண்டிச் சென்ற
காவிய னுட்டு நினையாத போதிலைக் காரிகையே. (294)

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவித்திருந்தமை கூறல்

வீறுஞ் சுவைனடிப்புனடப் போர்வைகல் மெலியினவர்
தேறும் படிமுனம் வாழ்வுரைத் தாங்குனைச் சேர்ந்தசுகப்
பேறுமுன் காதலும் யான்கூறி யாற்றினன் பெய்வளையைக்
கூறு மயிலையிற் சிங்கார வேலன் குலவரைக்கே. (295)

வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல்

முற்றிற்று.

2. வரைவியல.

வரைவு மலிதல்.

காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி காதலிக்கு உரைத்தல்

கரமதி மண்டலங் கணடுகை தண்டலைக் காமலியும்
திரமயி லாபுரிச் சிங்கார வேலவர் திண்கிரிமேல்
வரமலர் மாதுன் மணம்பொருட் டாகநம் வாய்தலின்முன்
சுரர்குரு கோடிகொண் டுய்த்தான்பொற் றேரணி தேரண்ணலே.
(296)

காதலி நற்றாய் உள்ள மகிழ்ச்சி உள்ளல்

கூட்டிய மும்முர சார்க்கு மயிலையான கொற்றமுடி
சூட்டிய சென்னியன் சிங்கார வேலன் சுனைவரைமேல்
ஈட்டிய செல்வ ரியம்பல வார்பப வெனைத்திருநாண்
பூட்டிய மாமணந் தாய்பார்த்து நாளை பூரிக்குமே. (297)

பாங்கி

தமர் வரைவெதிர்ந்தமை காதலிக்கு உரைத்தல்

குருவேள் குமர குருநாதன் ஞானங் கொடுக்கும்வள்ளல்
மருவேர் மயிலையன் சிங்கார வேலன் மணிவரைவாழ்
திருவே யுனக்குயர் மாலையிட் டார்மணந் தேர்ந்து கொண்டார்
ஒருவே ளனைய தலையருந் தாய்தந்தை யொககனுமே. (298)

தலைமகள் உவகை உளத்தொடு கிளத்தல்

பரவத் தகுந்தவ நெஞ்சே முனஞ்செய்த பான்மையினால்
விரவத் தலைவந்த தோகைநங் கேள்வர் வியன்மணஞ்செய்
முரசப் பெருமுழக் கார்த்தது கீர்த்தி முருககனங்கோண்
வரசித்து மேனியன் சிங்கார வேலன் மயிலையிலே. (299)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்

தருமா துலன்புகழ் சிங்கார வேலர் தடமயிலை
வருமா னனைய மலாத்திரு மாதை மணம்புணர்ந்து
திருமா லெனவிருந் தாயினி நானுந் தியாகரெனப்
பெருமான் புகழொடு நீநீடு வாழ்க பெருநிலத்தே. (300)

தலைவி மணம் பொருட்டாக

அணங்கைப் பராநிலை காட்டல்.

தாலாடு தன்னையர் கையுஞ் செவியுந் தழைவுபெறக
காலாட்டு நூபுரன சிங்கார வேலன கதிர்மயிலை
வேலாட்டு செங்கை விறன்மன்ன நின்மண வேட்கையினால்
நூலாட்டு நுண்ணிடை தெய்வதம் போற்றுத னேக்குகவே. (301)

பராநிலை கண்ட தலைவன் மகிழ்தல்

மிணடாா வன்பூதப் படையிரண் டாயிர வெளளவணி
கொண்டான மயிலையிற் சிங்கார வேலன குலகிரிமேல
வண்டாா குழலி மணமபொருட் டாயததெய்வம் வாழ்த்துவது
கண்டாய் தனிநெஞ்ச மேயினி வேறென்ன காண்பதுவே. (302)

வரைவு மலிதல் முற்றிற்று.

அறத்தொடு நிலை.

தோழி கண்ணீர் துடைத்தல்

தண்ணெடுஞ் சோலை மலையொக்குஞ் செநதில சாரலெங்கும்
நண்ணிடு மோகையன சிங்கார வேல னயமயிலை
எண்ணிடு மெணணமென மானே யயலல ரினறுசொல்லக்
கண்ணிடு மைமுலை மேல்வணட லாடக் கலுழ்நதனையே. (303)

தலைவி கலுழ்தற் காரணங் கூறல்

அலநது பணிந்த வடியாாக் கருளு மமலனமுனனீர்
சுலநதுதிக குமபுகழ சிஙகார வேலா நெடுமயிலைக்
கலநது பிரிநதேன விழியெதிா மேவிய காதலரைப
புலநது படுமை கழுவககண் ணீாமுன புறப்படடதே. (304)

தலைவி தெய்வங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை எய்தக் கூறல்

நெய்தற் படுவிற சுருககொடு நாட்டி நினைநதுதொழும்
தெய்வத் திருமுன னினைப்பிரி யேனென்று தேற்றியசூள்
மெய்வைத்த சொலலை மறநதன ரோவனபா வேளமயிலை
உய்தற் கருளபுரி சிஙகார வேலனவெற் போதிமமே. (305)

தலைவன் இகந்தமை ஏய்தக் கூறல்

இவரென றவரென றெவரெனறு நாடு மியல்கடநத
தவா நினறு போற்றிய சிஙகார வேலன றன்மயிலை
அவாநெஞ்சு மென்னெஞ்சு மன்பாய் மணநத தயலறியா
துவர்சொனன வாயமைபொய்த் தாரெனிற் செய்வதெ
[ஞெணணுதலே. (306)

பாங்கி இயற்பழித்து உரைத்தல்

பண்ணினும் பாலினும் பாகினும் வாழைப பழத்திலுஞ்சோ
தண்ணிய வின்சுவைச் சிங்கார வேலவன சாரமயிலை
நணணிய நாந்துய ரெய்தச்சொல வாய்மை நடுவிகநதால்
பெணணெனிற் பேயு மிரங்குமென பெற்றியும் பெற்றிலரே. (307)

தலைவி இயற்பட மொழிதல்

வயங்கு மயிலையன் சிங்கார வேலன் வரையரசர்
முயங்கும் பொழுதவர் மார்பூ டுறுது முதுகுகிடந்
துயங்குந் துயர்கண் டிரங்கிக் கையாற வுவந்தணைத்தார்
கயங்கும் படியினறு செய்யாரன் பேசெய்வர் காரிகையே. (308)

தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவ மென்றல்

வாடா மலர்முகச் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பர்
நாடா திகந்து நவைபுரிந் தாரவர் நன்றுசெய்வார்
வீடாத மெய்த்தெய்வ நீவெகு ளேலென்று வேண்டிநின்று
தோடார் குழலிசெல் வாம்பலி தூவி தொழுவதற்கே. (309)

இவ்வயிற் செறித்தமை கூறல்

பாதைக் கடற்சேர் பவளக் கொழுந்து படர்மயிலைக்
கோதைப் புயாசலன் சிங்கார வேலன் குவடடணங்கே
ஓதைப் பெருஞ்சந்தை போலலர் பூப்ப வுயிர்த்துமெய்த்தாய்
பேதைப் பருவ முலைபோலுள் ளேயுறப் பேசினளே. (310)

செவிலி கனையிருள் அவன்வரக் கண்டமை கூறல்

குமரன் செவ்வேள் மயிலாபுரி நாயகன் கோலவிச
பமரஞ்செய் மாலையன் சிங்கார வேலன் பணிவரைமேல்
தமரஞ்செய் வாயனை நம்மனைப் பாலன்பர் சார்தரக்கண்
டெமரஞ்ச யாரிங்கு நின்றா ரிரவிலென் றெண்ணினளே. (311)

செவிலி எறிவளை வேற்றுமைக்கு ஏது வினுதல்

வாளா வழுகையும் வாட்டமுந் தோட்டமும் வாஞ்சைநம்மேல்
மூளாத நெஞ்சுமெய் மூடும் பசலையு மொய்குழற்கிந்
நாளால் விளைந்ததென் னேமக ளேயுரை நன்மயிலைத்
தோளா மணியினன் சிங்கார வேலன் சுனைவரைக்கே. (312)

வெறிவிலக்கல்

ஏட்டுத் தொடையணி மாமயி லாபுரி யீசர்மைந்தர்
கோட்டுப் பரங்கிரிச் சிங்கார வேலநின் கோயின்முன்னே
ஆட்டுக் குலந்தலை யந்தரள மாமுலை யாளிசையும்
பாட்டுக்குத் தக்கதன் றென்வீணை நீகொண்ட பான்மையதே. (313)

வெறி விலக்கியவழிச் செவிலி வினுதல்

ஏறு மறிய னிரங்கு மறியை யிசைந்தனனென்
றூறு மொழிபல பேசநன் றேவுயர்ந் தோர்தெளிந்து
தேறு மொழியனைச் சிங்கார வேலனைச் சீர்மயிலை
ஆறு முகவனைத் தேவாதி தேவனை யாயிழையே. (314)

பூத்தரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடு நிற்றல்

வண்டணி செங்கையில் பைந்தேன் வெண்முத்த மருவுகஞ்சம்
ஒண்டொடி நின்முக மொக்குமென் றீந்தன னேர்விடலை
எண்டிசை சேர்புகழ்ச் சிங்கார வேல செழின்மயிலைக்
கண்டன சொல்லி விளையாடு காவிலுன் காரிகைக்கே. (315)

புனல்தரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடு நிற்றல்

ஆயிழை கொங்கை யெழிலிந்த கும்ப மகத்தியனைச்
சேயெனப் பெற்ற தவனறன் கணவற் சிறுமைசெய்ய
ஏய பகைகொண் டெடுத்தோடும் யாற்றி லெதிர்ந்தெடுத்தான்
மேய மயிலையிற் சிங்கார வேலவன் வெறபண்ணலே. (316)

களிறுதரு புணர்ச்சி

மறபயில் வனபுயச் சிங்கார வேலன மயிலைவெற்பில்
அற்படி வத்தந்தி மங்கையைச் சீற வடர்த்தவண்ணல்
கற்பக மொத்தன ளொத்தாணின் மாமகள் காமவல்லி
பொற்புடை வேலங்கி யாற்கரி யானதப போர்க்கரியே. (317)

தலைமகள் மெய்வேற்றுமை கண்டு நற்றாய் செவிலியை வினுதல்

இடுகின்ற வன்ன மெடுத்துண் விரகி லிளம்பருவத்
தொடுநின்ற தையறன் மையலு மேனி யுறும்பசப்பும்
விடுகின்ற துஞ்சலும் பார்த்திலை யோநங்கை மெய்மயிலை
நடுநின்ற கச்சினன் சிங்கார வேல னளிர்வரைக்கே. (318)

செவிலி நற்றாய்க்கு முன்னிலையான் அறத்தொடு நிற்றல்

இரும்புக்கு நேர்மனம் வெண்ணெயைப் போல விளகவருள்
தரும்பரி பாகமெய்ச் சிங்கார வேலவன் சார்மயிலை
அரும்பிற் கலர்மண மானது போல வணியவிளம்
கரும்பிற்கு வெல்ல மதன்கட் சிவந்தது காரிகையே. (319)

அறத்தொடு நிலை முற்றிற்று.

உடன் போக்கு.

பாங்கி தலைவர்க்கு உடன்போக்கு உணர்த்தல்

கள்ளஞ்செய் யாவிடிற் காரிய மில்லையிக் கானவர்க்கு
வள்ளஞ்செய் தாமரைக் கண்ணர் செயன்பர் வாழ்மயிலை
உள்ளஞ்செய் மேனியள் சிங்கார வேலன்வெற்
[பொத்தசெம்பொன்
வெள்ளஞ்செய் தாலுங்கொள் ளாரெமர் கொண்டுசெல்
[மின்னினையே. (320)

தலைவன் மறுத்தல்

போதார் மயிலையன் சிங்கார வேலன் பொலங்கிரிமேல்
ஏதாய் மொழிந்தனை மானே தளிரிய லின்றளவும்
மாதா மனையன்றி மற்றறி யாளவள் வல்லவளோ
வேதாஞ் சுரநடப் பார்க்கு நிழலவர் மெய்ந்நிழலே. (321)

பாங்கி உடன்படுத்தல்

வெளிகாண் பரிய பொழில்சூழ் மயிலையன் வேதமெல்லாம்
தெளிகாண் பரம்பொருள் சிங்கார வேலன சிலம்பிலங்கும்
அளிகாண் மலர்க்குழல நினனுட னேகி லவட்கணணலே
குளிர்காவுந தெனறலு மாவியு மாகுங் கொடுஞ்சுரமே. (322)

தலைவன் போக்கு உடன்படுதல்

வல்லன புரிமைசெய் சிங்கார வேலன் மயிலைமின்னே
கல்லுஞ் சுரமும்வெங் கோடையு நீரெனக காதலவைத்தால்
செலலுந திறமனறி மறறுள தோசெந் திருமகளே
இல்லும் பதியு மெனச்சுரங் கொண்டுசென் றேகுவனே. (323)

பாங்கி தலைவிக்கு உடன்போக்கு உணர்த்தல்

நெய்தனமெய்த் தாய்க்கு மருத நின ஞணுக்கு நேருமுலலை
எய்து மெமக்குங் கடும்பாலை நீவி ரிருவருக்கும்
செய்து குறிஞ்சி யுறவெண்ணி ஞரன்பர் தேவர்புகழ்
மெய்யன் மயிலையிற் சிங்கார வேலவன வெற்பணங்கே. (324)

தலைவி நாணழிபு இரங்கல்

கருநாண் கதியருள் சிங்கார வேலர் கதிர்மயிலைத
திருநாள் புனைந்தெனைக் காதலா தம்மனைச் சேரவையா
தொருநாண் மலரென வாடிச் சுரஞ்சென் றுயிரினமிக்க
பெருநாள் மெலியவென றேவரை வேற்றிலர் பெற்றவரே. (325)

பாங்கி கற்புமேம்பாடு புகறல்

வாவென் றழைத்து வனத்தே நிறுத்திப்பின் மாவசிட்டன்
மேவென்ற போதுசென றுளே யருநததி மெல்லியளே
மாவென்ற வாகையன சிங்கார வேலன மயிலைவெற்பில்
பூவென்ற கற்புக்கு நாணன்பர் சொல்வழிப போவதுவே. (326)

தலைவி ஒருப்பட்டெழுதல்

மன்பா வலர்புகழ் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பில்
அனபான மணந்ததும் வன்பா ணடக்க வசுமந்ததன்றி
முன்பாக வினையெனை நானேகச் செய்தது மொய்முலையா
இன்பாலு மன்னமு முண்டுடல் பூரித் திருப்பதற்கே. (327)

பாங்கி சுரத்தியல்பு உணர்த்தல்

எதிர்பொரும் போர்வென்ற சிங்கார வேலனை யோர்மயிலைக்
கதிமுரு கேசனை யேத்தார்கள் போல்வரு கங்கமெல்லாம்
உதிர்சரு காகி விழுந்தெரி பாலையி னூர்பொரிவான்
அதிரிடி யானது தென்றல்தன் வெம்மையெங் காற்றுவதே. (328)

சுரத்தியல்பு உரைத்துழிச் சொல்லல்

பூச்சினை மாம்பொழில் சூழும் மயிலைப் புரியெனுமோர்
பேச்சினு மலர்ந்தருள் சிங்கார வேலர் பிறங்கன்மின்னூர்
ஏச்சினு மன்னை யிறநோக்கு நோக்கினு மேங்குபெரு
மூச்சினுஞ் சாலக் கொடிதோ கடுஞ்சுர மொய்குழலே. (329)

பாங்கி கையடை கொடுத்தல்

தானென்ன வென்னைத் தகுதிசெய் வோன்புகழ் சார்மயிலைக்
கோனென்றும் வாழ்பவன் சிங்கார வேலன் குவட்டண்ணலே
நானென்ன சொல்லுவ தானு மோர்மொழி நன்னுதல்பால்
மானெய் துவந்தவந் நாள்போலெந் நாளுஞ்செய் வாஞ்சையதே.
(330)

வைகிருள் விடுத்தல்

விடையார் திருமகன் சிங்கார வேலன் வியன்மயிலை
அடையார் நகையு மரும்பு மலரு மகலவிங்ஙன்
கொடையார் பலனெமர் மேவவந் தெய்துவை கொண்டுநுண்ணூல்
இடையாளை நெஞ்சிடை யாதிடை யாமத் தெழுந்தருளே. (331)

அவன் சுரத்து உய்த்தல்

செஞ்சூட்டு வாரணன் பொன்னூர் மயிலையன் றேனலர்வா
சஞ்சூட் டியபுயன் சிங்கார வேலன் சமர்க்குடைந்தோர்
வெஞ்சூட் டியல்சுரஞ் செல்வது போலன்று மெல்லியசெம்
பஞ்சூட் டியபத நோவாது மெல்லச்செல் பைந்தொடியே. (332)

அசைவு அறிந்து இருத்தல்

பாலைக் குடியென்று பார்மகள் வாய்விட்டுன் பங்கயப்பூங்
காலைப் பிடித்தன ணீர்முத் திடுமுனங் காரெதிர்ந்த
சோலைக்குள் வைகி யிளைப்பாறு வாம்வெட்சித் தூயமலர்
மாலைக்கு வந்தவன் சிங்கார வேலன் மயிலைமின்னே. (333)

உவந்தலர் சூட்டி உண்மகிழ்ந் துரைத்தல்

அலங்கார மேனியன் சிங்கார வேல னணிமயிலைத்
தலங்காதல் செய்யு மிவளடி போற்றித் தருமலர்ப்பூங்
குலங்கார்க் குழன்மிசை சூட்டவும் பார்க்கவுங் கூடியதால்
நலங்கா ணவயவம் யாவினுங் கைக ணயந்தனவே. (334)

கண்டோர் இரத்தல்

வான்போந்தும் வன்மனக் கைகேசி வஞ்ச மறந்திலளோ
கான்போந் திவர்வர வேண்பிரி யாத கனிட்டனிலன்
தேன்போன் மொழியருள் சிங்கார வேலா திருமயிலை
மான்போல் பவளுமிவ் வண்ணலும் யார்கொன் மதிப்பரிதே. (335)

காவின் விலக்கல்

பாவுங் கடலுக் கொருபா றெனவிப் படர்வழியின்
மேவும் பதியிது வந்தியும் வந்தது மேவுமிங்ஙன்
பூவுங் குளிர்பதச் சிங்கார வேலன புகழ்மயிலை
கூவுங் குயிலனை யாளொடு நாளைசெல் கொற்றவனே. (336)

தன்பதி அணிமை சாற்றல்

காக்குங் கருணையன் சிங்கார வேலன் கனமயிலை
நோக்குங் கிரியிதற் கப்புறஞ் சென்றிடி னுன்மறையோா
வாக்கும் பலபல வேள்வியி னூர்பபும் மணமுரசம்
மேக்குந் துழனியு மல்குநின் னூரெதிர் மேவிடுமே. (337)

தலைவன் தன்பதி அடைந்தமை சாற்றல்

தோரண வாய்தலுந் தோகைய ராடலுந் தூரியங்கள்
வாரண வார்ப்புட னூர்ப்பது மேவுமிம் மாநகரம்
காரண காரியன் சிங்கார வேலவன் காண்மயிலைப்
பூரணக் கும்ப முலையன்ன மேயெம் புகழ்ப்பதியே. (338)

உடன் போக்கு முற்றிற்று.

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை.

செவிலி பாங்கியை வினுதல்

மாணே ருமைசெஞ் சிலம்பின் மணிமங்கை மார்புதல்வர்
தாணேர் தொழவருள் சிங்கார வேலர் தடமயிலை
பூணேர் நெருங்கி புணர்முலை யாய்நம் பொலன்கொடியைக்
காணே னெவனுவ னுற்றது வேதுசொல் காரணமே. (339)

பாங்கி செவிலிக்கு உணர்த்தல்

உடலைப் பயிலுயிர் சிங்கார வேல னுயர்மயிலை
விடலைப் பருவத் தொருவ னெருமலர் மெல்லியற்குத்
தொடலைத் தலைத்துமுன் னீந்ததை நோக்கித் துணைமலர்க்கண்
மடலைச் சிறிது மிமைத்திலள் யானகண்ட வாறிதுவே. (340)

செவிலி தேற்றுவார்க்கு எதிரழிந்து மொழிதல்

வானப் பிறையை மணிமீது வைத்து வளர்ப்பதுபோல்
தானக் களிற்றினன சிங்கார வேலன் றடமயிலை
நாணக் குழலியை நான்வளர்த் தேன்வள நற்சுனைவாய்
ஈனத்தின் வீழ வெடுத்தார்க் கினிமைசெய் தேகினனே. (341)

செவிலி தன் அறிவின்மை தன்னை நொந்து உரைத்தல்

வழித்துணை யாகிய சிங்கார வேலன மயிலைவெற்பில
குழப்பயி ரோங்கி வளர்ந்தா லதுவயல் கூடிநின்ற
கழிப்படர் கின்ற தியலபாகு மென்றுநங் கன்னிசொன்ன
மொழுக்குறிப் போர்ந்தறி யாமன் மயங்கினன் முன்னறிவே. (342)

செவிலி தெய்வம் வாழ்த்தல்

வயலார் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் மலையிடத்தே
இயலா யெமக்கொரு பெண்ணளித் தாயவ ளெம்மைமறைத்
தயலா ளொடுசுரம் போகவைத் தாயெம் மகன்மனைக்கண்
செயலால் வரவழைப பாய்தெய்வ மேயுன் றிருவுளமே. (343)

செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நிற்றல்

ஊரலர் பூப்ப மணம்பிற ரேற்ப வுரைத்தமொழி
வாரணி கொங்கை யறிந்தன்று சீறிய மாவடாத்த
போரணல பின்னடந் தாள்போலும் வேறு புகலறியேன
மாரணந் தீர்த்தருள் சிங்கார வேலர் மயிலையினனே. (344)

நற்றாய் பாங்கி தன்னொடு புலம்பல்

மக்கட் பொருளருள சிங்கார வேலர் மயிலைநங்காய்
செககர்க் கனியிதழ் வாய்ப்பூவை மாமணஞ சேர்பபதின்றிப்
பக்கப் பழிப்புறப் பாழ்ஞ்சுரம் போகிப் பரிவுளார்போல்
ஒக்கப் புலம்பி யுருகிக் கலுழ்வதெ னூதியமே. (345)

நற்றாய் பாங்கியர் தம்மொடு புலம்பல்

மோகாழி தீர்த்தருள் சிங்கார வேலன் முகுநதனயன்
நாகாதி பர்தொழு மாமயி லாபுரி நண்ணினர்கள்
ஏகாவெங் கானிடைக் கானடை யாகவோ ரேதிலன்பின்
பாகா யுருகவு நீரவள் போனதென் பாங்கியரே. (346)

நற்றாய் அயலார் தம்மொடு புலம்பல்

வண்ணப்பொற் றூரணி சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பில
பெண்ணணைப் பெற்றாலும் புதல்வற்பெற் றாலும் பெருகுபுகழ்
நண்ணப்பெற் றலது வேபே றதுவன்றி நாடுபழி
எண்ணப்பெற் றலவிடுத் தென்போ லிரங்கி யிருப்பதுவே. (347)

நற்றாய் பயிலிடம் தன்னொடு புலம்பல்

சகமேழ் துதிசெய்யுஞ் சிங்கார வேலவர் தம்மயிலை
அகமே தடஞ்சுனை யேமயி லேகுயி லார்பொழிலே
சுகமே யிருஞ்சுக மேவரு வேனென்று சொல்லிநல்ல
முகமே புரிந்தகன் றாளோ சொலுமந்த மொய்குழலே. (348)

நிமித்தம் போற்றல்

செங்கையம் போருகன் சிங்கார வேலன் றிருமயிலை
மங்கல மேற்பை யகன்றே சுரஞ்செலு மாயனுடன்
தங்கை வந்தெய்தத் தமக்கை தருங்கொடி சார்ந்தழைத்தால்
நங்க ளுணவினு நன்காம் பலியிங்ங னல்குவதே. (349)

நற்றாய் சுரந்தணிவித்தல்

கதுமென் றெழுமசு ரேசரை வென்றவன் காண்மயிலைப்
புதுமன்றல் மார்பினன் சிங்கார வேலவன் பொற்பதம்போல்
பதுமந் தனக்கும் பகலோ னுனக்கும் பரிவுளதால்
மதுமுந் தியமலர் மான்போம் வழித்தண்மை வைத்தருளே(350)

நற்றாய் தன்மகள் மென்மைத் தன்மைக்கு இரங்கல்

நெடும்பான் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் நெடுவரைமேல்
விடும்பான் மையன்றி தெனவே ண்டி யூட்டினு மெல்லியளாள்
அரும்பாலை வாய்நுக ராள்சுடும் பாலை யழல்விழிபோம்
கடும்பாவ மென்கொ லிதுவோ தவஞ்செய்து கண்டதுவே. (351)

இளமைத் தன்மைக்கு உளமெலிந்து இரங்கல்

வள்ளற் குருபரன் சிங்கார வேலன் மயிலையன்னாள்
எள்ளத் தனைபசி தாங்கா தியற்கை யிகந்திரங்கித்
துள்ளத் துடித்து விழுமிந்தப் பிள்ளை சுரத்திடையோர்
கள்ளக் கணவனோ டேகவுங் கூடுங்கொல் கால்களுக்கே. (352)

அச்சத் தன்மைக்கு அச்சமுற்று இரங்கல்

கண்பா ரெனப்பணி வார்க்கருள் காட்சியன் காமயிலை
நண்பா கியதுங்கன் சிங்கார வேல னளிர்வரைமேல்
உண்பா யெனுஞ்சொல் லுரப்பாய்ச் சொலினு முளம்வெருவும்
பெண்பால் பொறுத்திடு மோவனத் தானைப் பெருங்குரலே. (353)

ஆயமும் தாயமும் அழுங்கக் கண்டு காதலின் இரங்கும் கண்டோர் இரங்கல்

தூய மயிலையிற் சிங்கார வேலவர் தோகையன்ன
தாய ரிரங்கத்தம் மாக்க ளிரங்கத் தணிக்கறியா
ஆய மிரங்கா வடிநா ளிவர்குலத் தாகி வந்த
ஞாய மிரங்க நடத்தனன் றேசுர நன்னுதலே. (354)

செவிலி ஆற்றுத் தாயைத் தேற்றல்

மாற்றகல் பொன்னிகர் சிங்கார வேலர் மலேயிலுள்ளார்
தூற்றலு முண்கண் டுளியு மொழியச் சுழலிருங்கால்
ஏற்றிய வெல்லேயெல் லாஞ்சென்று தேடிநம் மேந்திழையைப்
போற்றவும் யானகொணர் வேனவருந் தேலன்னே
[புந்தி நொந்தே. (355)

செவிலி முக்கோற் பகவரை வினுதல்

கூனிக் குழைந்து வெயிற்குடை தாங்கிமுக் கோல்பிடித்துக்
கானிச் சுரத்து வருமந்த ணீரெதிர் கண்டதுண்டோ
மேனிப் புழுகணி சிங்கார வேலர் மிளிர்மயிலே
மானிக் கனதண் மொழியா டுணேயோடும் வந்ததுவே. (356)

மிக்கோர் ஏதுக் காட்டல்

சிலேயிற சிறந்தவர் சிங்கார வேலர் திருமயிலே
மலேயிற் பிறந்த வருவிமண மீது வழங்கல்கண்டு
நிலேயிற் பிரிந்தம் மலேவந்த தோவன்னே நேசனிட்ட
வலேயிற் புணர்நதுபின் மானேகி லென்னேபின் வந்தததுவே.
(357)

எயிற்றியொடு புலம்பல்

மங்கலந் தந்தருள் சிங்கார வேலர் மயிலேவெற்பில்
எங்களே வாட்டங்கண் டெம்மான் சுரத்தி லேதிலன்பின்
கொங்கையின் முத்தெனப் பூம்பாதங் கொப்புளங் கொள்ளநடந்
திங்குவந் தாள்கண்ட துண்டோ வெயின ரிளங்கொடியே. (358)

குரவொடு புலம்பல்

வரவோ திமர்பணி சிங்கார வேலர் மயிலேவெற்பில்
கரவோா சிலர்மண மாதவன் செல்லுங் கதிவழகைக்
குரவோர் துணேயென மாமந திரத்தைக் குறித்துரையா
துரவோதி விட்டனே யோபாவை யீன்று முளம்வலிந்தே. (359)

சுவடு கண்டு இரங்கல்

நம்பாகும் பூவடிச் சிங்கார வேலவர் நயமயிலே
எம்பாவை சீறடி யீத்து காளே யிடுமடியாம்
அம்பாவை சீறடி பின்னயன் முனனெங்கு மாயினதால்
வெம்பாகு போல வுருகியுள் ளஞ்சி மெலிந்ததுவே. (360)

கலந்துடன் வருவோர்க் கண்டு கேட்டல்

இளரும் பெரும்புகழ்ச் சிங்கார வேலர் இளேமயிலே
வளருங் கொடியுங் கொழுகொம்பும் போலவிம மன்னனேயும்
தளருங் கொடியிடை நின்னேயும் போலத் தமர்புலம்ப
உளருஞ் சுரத்ததிர் வந்தன ரோவிரு வோர்கலந்தே. (361)

அவர் புலம்பல் தேற்றல்

போக விடுத்துப் புறஞ்சொல்லி யன்னை புலம்பல்செல்வாய்
மேக நிகர்குழ லாளுந் துணையும் விடாயகன்று
யோகன் குருபரன் சிங்கார வேல னுயர்ந்தபதி
ஆக விளங்கு மயிலா புரியை யணுகுவரே. 362)

புதல்வியைக் காணது கவலை கூர்தல்

சேணுடு வாழ்வித்த சிங்கார வேலர் திருமயிலை
வாணுடு கண்ணியை யான்றேடி வாடி வழிமுழுதும்
காணுது மீண்டவென் கால்கண்முன் செல்லவுங் கண்கள்பின் [பார்த்
தேணுக நின்றவக் கண்ணேடு சிந்தையு மேய்ந்ததுவே. (363)

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை முற்றிற்று.

மீட்சி.

சேண் அகன்றமை செவிலி தாய்க்கு உரைத்தல்

முருகா மயிலையிற் சிங்கார வேலரை முன்னலர்போல்
இருகாலுங் காலென வோடியு நேடியு மென்னெதிரே
தருகான் வழியிடைக் காணே ளொருமன்னன் றன்னகர்க்கு
வருகாதல் செய்துகொண் டேகின ளன்னைநம் மானினையே (364)

தலைவன் மீண்டு தம்பதி அடைந்தமை சாற்றல்

வாம்புலி வென்ற விடமது சேடை மறையவர்தந்
தோம்படை சாற்றிட மீதிளைப் பாறி யுறைந்தநிழல்
பூம்பொழி லீது மலர்புனே காவிது பொன்மயிலை
ஆம்பதி யீதெழிற் சிங்கார வேல ரசலமின்னே. (365)

தலைவி முன்செல்வோர் தம்மொடு தம்வரல் பாங்கியர்க்கு உணர்த்தி விடுத்தல்

நிதிமயி லாபுரிச் சிங்கார வேலர் நெடுங்கிரிமேல்
மதிகதி ரோடு செலத்தா ரகையின மாழ்குதல்போல்
அதிபதி யாமென் றுணையோடி யான்செல வல்லலொடு
வதிதரு பாங்கியர்க் கியாம்வர லோது மறையவரே. (366)

முன்செல்வோர் பாங்கியர்க்கு உணர்த்தல்

நீளலர் வாவி மயிலை யமலை நிமலன்மகன்
தாளணி தண்டையன் சிங்கார வேலன் றடங்கிரிமேல்
ஆளரி யண்ண லுடன்மாது மீண்டன ளஞ்சனந்தோய்
வாளரி நோக்கு மடவீரிப் போது வருகுவரே. (367)

பாங்கியர் கேட்டு நற்றாய்க்கு உணர்த்தல்

மும்மையும் வாழ்வருள் சிங்கார வேலர் மொழிமயிலை
அம்மனை கேளொரு சோபன நீபெறு மன்னமன்ன
நம்முறு புண்ணியம் யாவருங் காண நடந்துசுரம்
செம்மலோ டிந்நகர் வந்ததென் றந்தணர் செப்பினரே. (368)

நற்றாய் உளங்கொள வேலனை வினுதல்

பாட்டார் மயிலையிற் சிங்கார வேலனைப் பன்னும்வெறி
ஆட்டாள னேசுரம் போய்மீண்ட மன்னவ ளாரணங்கைச்
சேட்டாரு நம்மனைப் பாலுய்க்கு மோநிதி சேந்தனது
வீட்டார வுய்த்திடு மோதெளி வாக விளம்பெனக்கே. (369)

மீட்சி முற்றிற்று.

தன்மனை வரைதல்.

நற்றாய் மணன் அயர் வேட்கையில் செவிலியை வினுதல்

விதுமைப் பொழில்வளர் மாமயி லாபுரி வேந்த ரென்றும்
புதுமைப் புகழெழிற் சிங்கார வேலர் பொருப்பரசர்
பதுமத் திருவனை யாண்மண நம்மனைப் பாங்குசெய்யும்
மதுமைக் கயல்விழி சொல்லுது மோவவ ரன்னையர்க்கே. (370)

செவிலிக்கு இருவர் வரைந்தமை உணர்த்தல்

திரிசங்க முத்தமிழ்ச் சிங்கார வேலவா சேர்மயிலைப்
புரசந் ததிபெறு தாயேநல் வாழ்த்தொலி போற்றவெங்கும்
முரசங் கலிக்க முளரிநம் மாதை முறைமைபெற
வரசங் கணிமணஞ் செய்தது தூதர்சொன் னார்மகிழ்ந்தே. (371)

வரைந்தமை செவிலி நற்றாய்க்கு உணர்த்தல்

கம்மூா சடிலர் கபாலீசர் மைந்தன் கவின்மயிலை
அம்மூர்தி மஞ்ஞையன் சிங்கார வேல னணிவரைநேர்
தம்மூர் மகிழ வவர்மணஞ் செய்ததைத் தாழ்குழலாட்
கிம்மூ துரையன்னை தூதர்முன் னேவந் திசைத்தனரே. (372)

3. கற்பியல்

இல்வாழ்க்கை.

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

எதுரை யான்மொழிந் தானு மிதமென றிசைந்துபன்னுள்
போதுத லானலம் பெற்றேனெக் காலும் புகழ்மயிலைத்
தூதுறை மாலையன் சிங்கார வேலன் சரணெனவே
மாதுடன் பூமிசை வாழியெந் நாளு மகிபதியே (385)

---

* 373-ஆம் செய்யுளிலிருந்து 384-ஆம செய்யுள் முடிய ஏட்டில் இல்லை.

பாங்கி தலைவியைத் தலைவன் வரையுநாள் அளவும் வருந்தாதிருந்தமை உரையாய் என்றல்

பானுவின் சீருருச் சிங்கார வேலர் பயின்மயிலைத்
தேனுமின பாகுஞ் சுவையுமொப் பாயன்பர் சேர்ந்துமனை
தானுமின பாமெனு மன்பவ ருனனைத் தணந்தவந்நாள்
வானுமன் பாங்கற் பிலங்கிழை யேயெங்ஙன் மன்னியதே. (386)

தலைவி வருந்தாதிருந்ததற்குக் காரணங்கூறல்

மன்னுகர் போற்றிய சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பில்
அன்னு ளளித்த மலர்பொழி லாயமு மன்பர்சொன்ன
நன்னு வசனமும் பேராற் றிடையுற்ற நன்புணைபோல்
உன்னு தரவுங்கொண் டியான்வருந் தாம லுறைந்தனனே.
(387)

பாங்கி தலைவனை வரையுநாள் அளவும் நிலைபெற ஆற்றிய நிலைமை வினுதல்

செவ்வா யமுது முலையிள நீருஞ்சொற் றேனுமிவள்
இவ்வா றுதவ நுகர்தரு நீயிடை யீடுறுநாள்
அவ்வாறு மாமுகன் சிங்கார வேல னருண்மயிலை
எவ்வாறு காம விடாயாற்றி யண்ண லிருந்ததுவே. (388)

மன்றல் மனைவரு செவிலிக்கு இருளை அன்புற உரைத்தல்

திருத்தத் திருத்தத் திருந்தா வறிவுந் திருத்தவந்துள்
இருத்தற் குரியவன் சிங்கார வேல னெழின்மயிலை
அருத்திக் குரிய விருவோர் செயலு மறிந்தபின்னர்க்
கருத்துப பொருளெனும் மனபினைக் காட்சியிற் கண்டனனே.
(389)

பாங்கி செவிலிக்கு நன்மனை வாழ்க்கைத் தன்மை உரைத்தல்

நற்குண நற்செய றன்னை விரும்பு நலனுடையாள்
அற்புட ளுக்கு மடிசினுண் டன்ப ரகமகிழப்
பொற்புறு மேனியன் சிஙகார வேலன் புகழ்மயிலைக்
கற்புறு நின்மக ளில்வாழ்க்கை முற்றவுங் கற்றனளே. (390)

செவிலி, பொற்றொடி கற்பியல் நற்றாய்க்கு உணர்த்தல்

கொண்டானைத் தெய்வ மெனப்போற் றுதலுங் குலமுறையும்
கண்டார் வியப்பு மொழுக்கமு மாண்புமக் காதலனால்
உண்டான செய்தலும் பெற்று ளணங்கன்னை யொண்மயிலை
வண்டார் குவளையன் சிங்கார வேலன் வரையிடத்தே. (391)

செவிலி தன்மனை வாழ்க்கைத் தன்மை உரைத்தல்

வடிவ னிளமைய்ன சிங்கார வேலன மயிலைவெற்பில்
குடிகொள் பெரியநங் காதலி வாழுங் குலமனைப்பால்
அடிசின் முழக்கு மருந்தும் வருநதிலா ரார்பபு மன்பால்
மடிவி லிரவலர்க் கீகையு மோகையும் வாய்த்தனவே. (392)

செவிலி நற்றாய்க்கு இருவர் காதலும் அறிவித்தல்

முப்பாலின் முன்னிரு பாலியல் யாவு முடிவுகண்டார்
அப்பாலின் மேலுறு மின்பமெப் பாலு மளவுபடா
இப்பா லமைந்தனர் நம்மிரு வோரு மெழின்மயிலை
வைப்பாம் பெருநிதிச் சிங்கார வேலன் வணயனையே. (393)

இல்வாழ்க்கை முற்றிற்று,

பரத்தையிற் பிரிவு.

1. இளைய கலாம்.

காதலன் பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்கு ஏதுவாம் இவை இறைவிக்கு என்றல்

வலாரிவந் தனைபுரி சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பன்
உலாவும் பலசந்த மாலையிற் கோவைவைத் தொண்டொடியார்
எலாருஞ்சொல் பாடலு மாடலு மூட லிசைத்திடுமால்
கலாபந் தருசிற் றிடைநீல வாகுழற் காரிகைக்கே. (394)

தனித்துழி இறைவி துனித்தழு திரங்கல்

களவிற் புணர்வு பிரிந்துபன ஞளிடை கண்டதன்றி
விளவிற் புணாவும் பிரிவுடைத தேயெனில வல்வினையின்
அளவிற் பொருந்துமென் போன்மாதர் யாவ ரணிமயிலை
இளமைக் குருபரன் சிங்கார வேல னெழில்வரைக்கே. (395)

ஈங்கிது என்னெனப் பாங்கி வினுதல்

எண்ணு மயிலையிற் சிஙகார வேல ரிமையவெற்பில்
கண்ணு மனமுங் கவின்பெறு மேனியும் காதலர்நீ
நண்ணும் வகைதந்து நீங்காம லின்பரு ஞளையினும்
ஒண்ணு முறையல்ல வேயணங் கேயிநத வுண்மெலிவே. (396)

இறைமகன் புறத்தொழுக்கு இறைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தல்

அன்னம் பருகுஞ் செழும்பாலைப் பன்றிக கருத்துதல்போல
பொன்னந் துணர்மணன் மீதிடும் புன்னையம் பூந்துறைவன்
தன்னம் புயத்துணை வேற்றயல் மாதர் தமக்களித்தான்
வன்னந் தரும்பதச் சிங்கார வேலன் மயிலையின்னே. (397)

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்

பார்ப்பார் நகைக்கும் பரிசுசெய் தாலும் பரிவதன்றி
வேர்ப்பா ரலர்கறப்பு மின்னூர் தலைவர் விரகமயல்
சேர்ப்பாரைச் சேர்ந்தன ரென்றிடர் கூர்வதென் சீர்மயிலை
ஊர்ப்பா லினிதுறை சிங்கார வேலன்வெற் பொண்ணுதலே. (398)

செவ்வணி அணிந்து சேடியை விடுத்தல்

கூடிக் குலாவிய சிங்கார வேலர் குலமயிலைச்
சேடிக் கணிந்துசெஞ் சந்தனஞ் செந்நிறச் சேலைதற்றுச்
சூடிச்செந் தாமரை மார்பிற் பவளத் தொடர்புனைந்து
பாடிப் பரத்தைமுன் செல்வான் விடுத்தனள் பானுமொழியே.
(399)

அவ்வணி உழையர் கண்டு அழுங்கிக் கூறல்

குணப்பா லருளிய சிங்கார வேலன் குலமயிலை
மணப்பா ரிசாத மலர்பூத்த தாயின் வருமளியார்
உணப்பால ரல்ல ரெனிலிந்தச் சேடி யுருவமெல்லாம்
புணர்ப்பான சேதுப் பெருங்காசி நித்தம் புகழ்பெறுமே. (400)

பரத்தையர் கண்டு பழித்தல்.

காவள மோங்கு மயிலை யதிபதி கைநெடுந்தந்
தாவள மூர்ந்தவன் சிங்கார வேலன் றடங்கிரிவாழ்
ஏவண நோக்கி யிணங்கிமெய் யெங்கு மிடையலர்நத
பூவண மீட்டன ளப்பூஞ் சினையும் பொறித்திலளே. (401)

தலைவன் வரவு கண்டுவந்து வாயில்கள் மொழிதல்

சேரிப் பரத்தை மனையகன் றன்பர்நஞ் சேடிசென்ற
பாரிப் பறிந்த வுடனேயுன் மாளிகைப் பாங்குவநதார்
பூரிப் பதுமெய் புளகிப்ப துந்தகும் பூண்டபுகழ்
வாரிக் குருபரன் சிங்கார வேலன் மயிலைமின்னே. (402)

தலைவன் வரவு பாங்கி தலைவிக்கு உணர்த்தல்

உறுப்பா லுறுபய னின்பணி யெனறுறு வோர்பிழையைப்
பொறுப்பா னருள்புரி சிங்கார வேலன் புகழ்மயிலைச்
சிறுப்பான் மதிநுத லன்பர்வந் தாரெதிர் சென்றுகொண்டு
கறுப்பாறு நெஞ்சுசெவ் வாய்வெளுப பாமுறுங கண்சிவப்பே. (403)

தலைவி எதிர்கொண்டு பணிதல்

ஊடற் கபாடம்வெங் காமக் கணிச்சிச் குடைந்ததெனறுல்
கூடற் பொருள்வெளி காணுங் கணவர் குறைபொறுத்துச்
சூடப் பதமலர் வேண்டுவ தாநங்கை சூழ்மயிலை
நாடச் சிறந்தவன் சிங்கார வேல னளிர்வரைக்கே, (404)

தலைவன் வாயில் வேண்டல்

சுகப்பொறை தாங்கிய தண்கா மயிலையன ரேலைகடல்சூழ்
சகப்பொறை யோர்புகழ் சிங்கார வேலன் றனதுவெற்பில்
மகப்பொறை கூர்ந்த வயிற்ற ளெனது வழு நினைந்து
அகப்பொறை கூர்த லரிதோசென் றுற்றுதி யாரணங்கே. (405)

தலைவி நெய்யாடியது இகுளை சாற்றல்

உண்ணேயங் கொண்ட புதல்வனைப் பெற்றுநொந துற்றமெய்யில்
எண்ணேய மாடி யிருந்தனண் மனனவிங் கெய்துநின்பால்
விண்ணே ரமுதனை யாடுனி தீரவும் வேண்டுமிசைப
பண்ணோர் மயிலையன சிங்கார வேலன பனிவரைகக்கே. (406)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

ஆந்தொடை நாடக் கிவரே யுரிய வகமுடையார்
ஏந்து புகழுயர் வேளாளர் வாழு மியன்மயிலைக்
காந்தண் மலர்புனை சிங்கார வேலன் கருணையன்னப்
பூந்தண் குழலி பாலின்ப மார்ந்து பொலிந்தனளே. (407)

2. முதிய கலாம்.

வெள்ளணி அணிந்து விடுத்தல்

எங்கட் கருள்புரி சிங்கார வேலவ னின்மயிலை
சிங்கக் குழையுமுத் தாரமுந் தாருத் தளவலரும்
திங்கட் கலையும் புனைந்துசென் றொளொரு சேடிமின்னுள்
அங்கட் புதல்வனைப் பெற்றது கூற வரசனுக்கே. (408)

தலைவன் தன்மனத்து உவகை கூர்தல்

குஞ்சர வாகனன் சிங்கார வேலன் குலமயிலை
மஞ்சளு நெய்யு மளாவிய மெய்யு மடித்தலமேல்
அஞ்சலெ னும்வேள்வி செயமஞ்ச னும்பர்கொ ளணிமுலையும்
வஞ்சிய வோகையுங் காணபான்செய் மாதவ மிக்குடைத்தே. (409)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்

தடைக்கலி தீர்த்தருள் சிங்கார வேலர் தடமயிலை
இடைக்கிடை யாக வவர்கைவித் தார மிசையவிம்மும்
புடைப்பெருங் கொங்கையில் பாலுணு மைந்தன் பொலிவலிய
கடைத்தலை வந்துநின் றுரன்பர் தேரொடுங் காரிகையே. (410)

தலைவி உணர்ந்து தலைவனொடு புலத்தல்

மாலன் பொடுபணி சிங்கார வேலர் மயிலையிலென்
பாலன் பிறக்கும் பருவத் திலாது பரத்தையர்தங்
கோலங் களித்தவர் மானேயிப் போது குழைந்துவந்து
சாலம் புரிகுவ தென்னேசெல் வாரவ டன்மனைக்கே. **(411)**

பாணன் முதலாப் பாகன் ஈறுப் பேணிய வாயில்கள் பெரியோன் விடுத்துழித் தலைமகள் மறுத்தல்

ஒலியார் மயிலையிற் சிங்கார வேலரை யுன்னலர்போல்
மலியார வாரப் பரத்தையர் சேரிசெல் மன்னவர்க்காய்
நலியாத யாழ்பயில் பாணவிங் கென்முன் னவிலுகின்ற
கலியாணி தான்சங்க ராபர ணகுணங் காட்டியதே. **(412)**

வாயில் மறுக்கப்பட்ட பாணன் கூறல்

திசையார் புகழ்த்தெய்வ யானையுங் கானவர் சீர்மயிலும்
நசையார் மயிலைமன் சிங்கார வேல னளிர்வரைமேல்
வசையாரை நோதல் வழக்கா முலகின் மகிழ்ச்சிதரும்
இசையாரை நோத லிசையோ வசையு மியலணங்கே. **(413)**

விறலி வாயில் மறுத்தல்

ஏலுஞ் சிறப்பருள் சிங்கார வேல ரெழின்மயிலை
பாலும் பதக்குக் கடைபட்ட மோரும் பதக்கெனுஞ்சொல்
சாலும் படிசெய் தவர்சேர் பரத்தைமுன சார்மதங்கி
கோலுந்தன் னுடலுக் கொக்குநின பாடலுங் கோலமுமே. **(414)**

கூத்தர் வாயில் மறுத்தல்

தொடிக்காலன் செங்கையன் சிங்கார வேலன் சுகமயிலைக்
குடிக்காவ லர்செல் வழிநோக்கி நோக்கிமெய்க் கூத்தாமன்று
கடிக்காவி யங்கொளி மாழ்கின னென்முன்பு காட்டிலென்னும்
படிக்கான நட்டத்தைப் பார்த்தா லிலாபம் பரத்தையர்க்கே. **(415)**

பாங்கி மறை

அணிவாழ் மயிலையிற் சிங்கார வேல ரருவிவெற்பில்
மணிவாய் மதலை பிறந்தான் வளர வளரரைகிண்
கிணிவாய் மிழற்ற நடைசெயும் போதனபர் கேண்மனைபபால்
பணிவாய் மணியுன்றன் பாங்கிவந் தாரென்ன பாங்கிதுவே. **(416)**

பரத்தையிற் பிரிவு முற்றிற்று.

திருமயிலைக் கோவை முற்றும்.

திருமயிலை உவமை வெண்பா

(திருநெல்வேலி நடலிங்க கவிராஜர் பாடியது)

திருமயிலை உவமை வெண்பா.

காப்பு.

பூமான் மகிழ்மயிலை புண்ணியனைப் போற்றி செய்து
நாமா னுவமைவெண்பா நான்பாடக்—காமானுங்
கூத்த விநாயகனுங் கும்பமுலை யாரிருவர்
காத்த விநாயகனுங் காப்பு. (1)

நூல்.

சுந்தரமாந் தீர்த்தத் துரைச்சாரயி னுடுதலால்
விந்தைக் குளம்விரும்பு மேன்மையதா—லெந்தையருள்
வேண்டுதலா லென்றும் வியன்மயிலைத் தந்திமுகன்
பாண்டிய விநாயகனைப் பாம்பு. (2)

புட்கரணி தீர்த்தம் புனைவளத்தாற் பாவைமுகம்
முட்குதிரை முகத்துண் டாக்குதலாற்—கட்செவியா
னேங்கு நகரிக் குருகீழ்க்காற் செந்தூரான்
றங்குமயி லாபுரிவேள் தான். (3)

வள்ளுவரின் சொல்வளமே வாய்த்தசத்த மால்வரையால்
விள்ளுவகை வாயிலார்க்கு மேலதாற்—றுள்ளலைசூழ்
மாமயில்வன் புன்னையிலே வந்ததாற் செந்தூரே
யாமயிலை யென்றுதுதிப் பாம். (4)

புன்னைமரஞ் சேருதலாற் பொய்யிலா மெய்விளங்குந்
தன்மையினுற் கள்ளவனஞ் சார்தலினுற்—மன்னுமதில்
வீரமார்த் தாண்டனுக்கு மேற்படலா லாவுடைத்தாய்
வூர்களந்தை யூர்மயிலை யூர். (5)

கருத்தன் மருவு கபாலனென் றுங்காண்பால்
நிருத்தர் பொய்யிலார்பால் நிறைவால்—திருத்துபுனைக்
கர்வுடைத்தாய் பச்சைக் கதிரிலகுஞ் சந்நிதியா
லாவுடைத்தாய் கற்பகத்தா யாம். (6)

கங்கை தனுமதியுங் காணுதலாற் றும்ரவன்னி
தங்கு மிறைவனிடஞ் சார்தலினுல்—அங்கை
வளைசுரமுங் கற்பகவல் லியுஞ்சேர் பண்பாலத்
தனைமயிலை யேவிதிபா தம். (7)

கண்ணுவர்சூழ் வேலைக் கருத்துவைக் காட்சியதால்
எண்ணியபோ தாயினர் பணியாற்—பெண்வடிவு
தெற்குமுகச் சேவைதருஞ் சீரால் மயிலைநகர்
தெற்குதவு தென்றளிகை யே. (8)

நன்காந்தை வேங்கடத்து ணண்ணியே பாலுறலால
மன்கதிர்வே லாராசை வந்தனையா—லென்றளிகை
வாயே மருவி வரந்தரலாற் கற்பகமாந்
தாயே வடிவுடைய தாய். (9)

பொதிகைமலை மேற்கீழ்ப பொருந்துமுக வாய்ப்பாற
பதிகுலசே கரராம் பண்பாற்—குருதிசெய
குறம்வளர்த்தாள் கோங்குயல் பாடியே கையினலை
யறம்வளர்த்தாள் கற்பகத்தா யாம். (10)

கருவூரார் பாற்றிரும்புங கணணி னருளாற்
மருதப்ப ராசை வளத்தா—லிருமைக்
கடனு விரதிநதி கங்கையெனச் சேரலாற்
புடைமரு தூர்மயிலாப் பூர். (11)

ஆரமலை மேலபா ல்னுகலாற கும்பமுனி
நேர முதல்வ நிரைதரலால—நாரிசிவ
காமவல்லி மேவு கனவளத்தால் தென்பூவை
நாம மயிலை நகர். (12)

வேலையெனறும் போற்றும் வியப்பினுற் காசிமன்னன்
நாளும் பரவு நலததால்—சூளு
மரகதத்தாய் கற்பக வல்லியென வாய்ப்பாற்
புரியம்மை யூர்மயிலாப் பூர. (13)

முன்னீரி நாக முடியாட லககடனு
நன்னீர்ப் பெரியவள் நாடுதலால—தன்னேர்
கயிலாய ருள்ளக் களிப்பாற பிரமை
மயிலா புரியெனவும் வாழ்த்து. (14)

கும்பமுனி சந்தாற் கொற்றந தமிழ்ப்பெறலாற்
செம்புனல் வாரி சிறந்ததனு—லம்புவியிற்
பொனமலையின் சீர்வசந்தன் பூவார்நத் தாலமயிலை
நன்மலய மென்றுதின நாடு. (15)

உலகின்பாற் கல்யாண முற்றுதவு பண்பால்
இலகுமலை யாசலஞ் சேரின்பாற்—பலர்புகழும்
செட்டிக் கருள்செயலாற் சீர்ப்பாவ நாசகங்கை
இட்டமயி லாபுரியே யாம். (16)

அத்திதீர்த் தங்கண ணழகுறலாற் கல்யாண
சத்தியெந்த நாளுந தழைத்திடலால்—முத்திக்
கடனை வழங்குங் கனத்தால் மயிலை
இடமாஞ் சிவசயில மே. (17)

கும்ப நியதிதிரி கூடச் சிவமெனலாற்
சம்பந்தன் பாப்பூனையுந் தணைபலவாற்—கொம்புழல்
வாய்மொழித்தா யுங்கள் மருவுதலால குற்றால
நாம மயிலை நகர். (18)

களவி லடியவரைக் கணபாராக்கும் பணபால்
வளர்கபா லீசரெனனும் வாழ்த்தால—அளவளவா
மொப்பனையும் பக்க முறலாற் கருவைநல்லூர்
இப்புவியிற் றெனமயிலை யே. (19)

நாக மகிமையினுல் நற்கூழைச சொற்பெறலால
ஏக வடிவிலரி யனபுறலாற்—பாகமெல்லாங்
கோமதி குலாவுதலாற் கோமாசீ ராசைநகர்
பூமயில்வாழ் தென்மயிலாப் பூர். (20)

பூமி வணங்குதன்மை பூணுதலால் மீறுகின்ற
நேமிசுழித் துள்வாங்கு நேர்மையினுல்—நாமின்
வழிபாடு செய்ததுணை மாலை புரிவரலாற்
சுழியல் மயிலையெனச் சொல். (21)

காளை வடிவார் களிப்புறலாற் சிங்கார
வேளை வணங்கியருள் வேண்டுதலால்—நீளுலகின்
மானதியாங் கஙகை வாய்ததவாகொண் டாடுதலாற்
கானப்பே ரேமயிலை காண். (22)

காணவரு மப்பனெதிர் காட்சி கொடுப்பதனுற்
பூணுவன்னி போலுமுருப் பூத்ததனுற—பேணுமிசைப்
பாவணந் தானுமவை (வேற) பாலினொரு பாலுறலாற்
பூவணமே தென்மயிலாப் பூர். (23)

கானப்பே ராறுசிவ கங்கைகுளங் காணுதலால்
ஈனத்தா ரும்பெருமை யெய்துதலாற்—கானல்புனை
நத்தார் வகைப்புனல்நீர் நாடிக்கோ தைக்கிசைவாற்
புத்தாரே யாமயிலாப் பூர். (24)

ஆப்புரையி ளுமை மைதலாற் பஞ்சவளங்
காப்புகளின் மேன்மைபெறுங் காட்சியினுல்—மீபபுவனங்
கூாபபார் வணங்குங் குணத்தினுற் றென்மயிலை
யாப்பனூ ரெனறே யறி. (25)

கடம்பவன்ன பெண்பெறலாற கற்பக விமான
மிடம்பழகுங் காட்சி யிசைவாற—றிடஙகொள
கபாலீச னென்றுங் களிவால் மயிலைக்
கபாலீச் சுர மதுரை காண். (26)

பரவர் குடியிருப்புப் பாலியெனற வாய்ப்பால்
அரசர் திறைகொள்ளுங் கவன்பாற்—கரிமுகனைக்
கோனாட்சி யாடற் குலவுசிதத்தி யாக்கினதால்
மீனாட்சி கற்பகமா மே. (27)

ஆடல் யானைக்கு மணிபூட்ட லாலிறைவன
கூடலுக்கு மென்முகவாய்க் கொண்டதனால்—நீடுசெவ்வே
ளொன்று முதற்றலமென் றுற்றதா லோங்குபரங்
குன்று மயிலையென்றே கூறு. (28)

நீர்க்கரையிற் சேரு நிலைமையாற் காளியர்கோன்
கூர்க்குலிச நிறுத்துங் கொள்கையால்—ஊர்க்குளுயர்
மாட மதுரை வனத்துக் கிசைந்ததனால்
ஏடகநே ராமயிலை யே. (29)

வைகைக்கும் பொன்னி வளநாட்டுக் குஞ்சிறந்த
மெய்வைத்த கீர்த்தி விளங்குதலாற்—கைவைத்த
வேலன் மருவும் விருப்பாற் பழமுதிர்
சோலை மயிலையெனச் சொல். (30)

நேரியரு மீனவரு நின்றுதினம் பொருதலாற்
சீரியரே காணுஞ் சிறப்பினால்—சார்தலினா
லன்றோர் தினங்காணி யண்ணல்புக ழார்ந்தகொடுங்
குன்றே மயிலையெனக் கூறு. (31)

கோங்குமணம் வீசுதலாற் கூர்பழனி வாயமதாற்
பங்கயனாற் றேவர் பரவுதலால்—மங்கைவள்ளி
மேவுங் குகனும் விரும்புதலாற் றென்மயிலை
யாவினன் குடிக்குநிக ராம். (32)

ஊரர்முனம் விண்ணுக முற்றிடலா லங்கிசைந்த
சேரலர்க்கும் பாய்மா சிந்திடலா—லோரிறைவன்
செஞ்சொற் கவிதைகொள்ளுஞ் சீராற் றிருமயிலை
யஞ்சக் களத்தைநிக ராம். (33)

வன்மீன் மதலை வழங்குதலால் வந்தவர்க்கு
நன்மா மணம்பொருந்த நல்குதலாற்—றென்னூர்
வேந்தர் மகிழ்ந்திடலான் மின்குடபாற் சேருதலால்
ஆய்ந்தவவி நாசிமயி லை. (34)

ஆனிலையிற் காட்சி யருளுதலாற் கைமழுவா
வீனமுற்றோ ருய்ய விரங்குதலாற்—றேனூர்
புனைவளவ னூரின் புகழ்பெறலா னெஞ்சே
நினைமயிலை யூர்கருவூர் நேர். (35)

பேதைப் பிணியகற்றும் பெற்றியினு லெப்பொழுது
மோதக் கடல்முரச மொத்துளதால்—நீதகிள்ளைப்
பேச்சினுல் வேதப் பிறப்பாற் றிருப்பாச்சி
லாச்சிராம மயிலை யாம். (36)

கஞ்சநங் கைமேவுங் கனதனத்தார் வாழ்க்கையினுல்
வஞ்சியுரை மேல்கீழ் வாய்த்தலால்—மிஞ்சு
குடம்பாய்ந்த காவேரி கூடும் வியப்பாற்
கடம்பூர் மயிலைநகர் காண. (37)

ஆராரொன் றுவர்செவ் வந்தி விருப்புறலாற்
பேராவான கற்பகத்தாய்ப பெண்ணிசைவாற்—கூருங்
குயில்வார் குழலைக் கூடு நயத்தால்
மயிலைசிராப் பள்ளி மலை. (38)

காவேரி சூழரங்கங் கைநாக நாடுதலால்
பாவேர் சிலம்பி பணிவதனுற்—பூவேயும்
செங்கணனும் போற்றுஞ் சிறப்புள்தாற் றென்மயிலை
யங்கணன்வா ழானைக்கா வாம். (39)

மாலயனண் ணுப்பதிகம் வாய்த்ததாற் சிந்தனையில்
நாலையுங்கண் டோர்க்குதவி நண்ணுதலாற்—கோலமுறும்
உண்ணு முலையா ளுவந்தான் புகழ்மிகலால்
அண்ணு மலைமயிலை யாம். (40)

தூய மலைக்குமுன்பு தோன்றுதலாற் கற்பகமுஞ்
சேயவன் னிதம்படிவனு சேருதலாற்—றுய்பெரிய
நாயகியு முத்த நதியுமேற் கொள்வதனுல்
ஆயவிர்த்த வெற்புமயி லை. (41)

பல்லக்கு முத்தருட சம்பந்தர்க் களித்ததனுற்
வல்லகொடை யுங்கொடுக்கு மாண்பதனுல்—மல்கும்
வரத்துறைநெல் வாயிலார் வண்மை பெறலால்
அரத்துறையுந் தென்மயிலை யாம். (42)

வன்றொண்டர் பாட வரும்பெண மணம்விலக்கி
யன்றுண்டான நல்கு மருமையால்—ஒன்றினைமெய்
கண்டவர்க்குங் காட்டுங் கருணையினுல் வெண்ணைநகர்
அண்டர்புகழ் தென்மயிலை யாம். (43)

நாவின்மன் னவர்க்கருளை நல்குதலா லாரூரர்
சேவடிகாடணப்பதிவு சேர்ப்பதனுற்—பாவின்
திருக்கெடில வாழ்வுபுனை சீரா லதிகை
யிருக்குமறை சூழ்மயிலை யே. (44)

நாலுமறை பொருளு நன்மயிலே நல்குதலாற்
தாலமதிற் பெண்கொடுக்குந் தன்மையினுற்—பாலனென்றுஞ்
சம்பந்தன் மேன்மை தழைத்திடலாற் றென்மயிலை
நம்பர்திரு வோத்தூராய் நாடு. (45)

தோகை வணங்குதலாற் றெண்டைமான் கண்டதனுற்
வாகைவெள்சிங் காரமா யிருப்பதால்—நாகம்
வளர்மாத மாலிசைந்த வண்மையாற் காஞ்சி
இளர்மயிலை யென்றே இளத்து. (46)

கம்பைத் திருநகரிற் காணுலாற் கைவளையும்
விம்பத் தணைக்கும் வியப்பினுல்—நம்பன்வல
மாமாட்சி சேர்ந்து வரிசைக் கொலுப்பெறலாற
காமாட்சி கற்பகத்தாய் காண். (47)

பாவலவர் தாமிசையப் பாக முவந்தனுற்
பூவுலகிற் கற்பகத்தின பொற்புளதாற்—பூவுலகு
மெச்சியபூம் பாவை விளங்கியதாற் றென்மயிலை
கச்சூ ரெனவுங் கருது. (48)

மெய்ப்பொருள்வே டன்கருத்து மேற்கொளலா லவைபின்பாற்
கைப்பொருள்கள் நம்பினர்க்குக் காணுதலால்—எய்ப்புறவே
யந்தகனைத் தாக்கு மயிலான் மயிலைநகர்
கந்தமலி கோவலூர் காண். (49)

தொண்டைநாட் டார்காணுஞ் சூழ்ச்சியினுற் கைவேழம்
விண்டு நடித்தமுத்த மேன்மையாற்—றண்டலைகள்
பாயுங் குயில்கள் பயிலுவதாற் றென்முல்லை
வாயில் மயிலையெனறே வாழ்த்து. (50)

முடங்கல் வளரு முதுமையினுற் காணு
மிடங்கொண டிறைவ னிருப்பதால்—அடர்ந்தவயி
னேசா கரத்தார் நிறைதலினுற் றென்மயிலை
பாசூ ரெனவே பணி. (51)

வேளாள வண்மை விளங்குதலால் ரத்னசபை
சூளாத ரவினற்பாற் றேனறுதலால்—நீள்தடத்தின்
வண்டார் குழற்பெண் மருவுதலா லங்கா
டண்டனுறை தென்மயிலை யாம். (52)

கல்லினிசை கோயிற் காணுதலாற் கற்பகப்பூ
வல்லியுங் காவி மருவுதலால்—வல்லிபுணர்
வேடன் கதிர்வேல் விளங்குதலாற் றென்மயிலை
யாடற் றிருத்தணிகை யாம். (53)

சங்காழி மான்மருவுந் தன்மையா யென்னுளு
மங்காத நாக வடிவிசைவாற்—கொங்காரும்
பூங்கடம்பன கோயிலென்றும் போற்றுவதாற் றென்மயிலை
வேங்கடமு மாம்புவியின் மேல். (54)

வேடன பரிவுறலால் வேழமுங்கொண் டாடுதலால்
ஆடக நீர்நாக மணுத்தலா—னீடுகற்பக
ஞானப்பூங் கோதை நலந்தரலாற் றென்மயிலை
யானைக்கா ளத்தியிறை யாம். (55)

நந்திவரைச் சார்பா னதிதக் கணமுளதால
உந்துமனந் திகிரி யொற்றுமையால்—விந்தை
யயிலெடுத்தான் சிங்கார ளுகவரு பண்பாலக்
கயிலை மயிலைநகர் காண். (56)

கற்பகத்தே ளுரிமையக் கண்ணுறலாற் காசியினு
முற்பனமாங் காட்சி யுதவுதலாற்—றற்பரஞ்சு ார்
பிருங்கிருடி யானவரைப் பேணுதலாற் கேதாரம்
பொங்கு மயிலையென்றே போற்று. (57)

ஈனப் புலைச்சிக்கு மின்புதவ லாலிலங்கை
மானத் திசையாத வினபுதலாற்—றுனநிறை
கன்னன் விளையாடடுக காட்டுதலா லீண்டொருகோ
கன்ன மயிலையெனறே காண். (58)

என்புங் கதிபெறலா லேழுலமே யப்பதனுல்
தென்பனுவல் வேள்கதையைச் செப்புதலா—லன்பின்பிணி
கன்னிகைபுன் ளுகமுயர் கங்கையுற லாற்காசி
மன்னு மயிலையென்றே வாழ்த்து. (59)

கமலை யிருபபிடமுங் காட்டுவிக்கும் பண்பால்
அமலை வடிவா மதனு—லிமையோர்
வலமாய் வணங்கும் வளைத்தாள் மயிலை
தலமாந் திருப்பருப் பதம். (60)

இலஞ்சி வியப்பா லெழின்மறையோன சொற்குப்
பலன்புதிய பெண்கொடுக்கும் பண்பால்—தலஞ்சிறந்த
தென்றுபட்ட ணத்தா ரிசைவால் வடிவுறலா
லொன்றுமொற்றி யூர்மயிலை யூர். (61)

முற்றில் வனங்குசனே மூவராப் பதாலொருசார்
புற்றுமுனி யன்பரெனறும் போற்றுவதாற்—கற்பகஞ்சேர்
கேசகரியும் பாக மிசைவதாற் றென்மயிலை
யாசிலதிரு வான்மியூ ராம். (62)

செட்டிமக ளென்பாற் றிரிபுண் டரர்பணியாற்
கட்டழகி பெண்ணினல்லாள் கற்பகத்தாற்—இட்டு
முழுக்குனறு வேத முறைமையா லெங்கோமாண்
கழுக்குன்று தென்மயிலை காண். (63)

பெண்ணை வளர்பபதனாற் பேராறு தோன்றுதலாற்
கண்ணுதலார் நாளுங் களிப்புறலால்—நண்ணினர்க்குப்
பாத்தூர்செம் பொன்னுதவு பண்பால் மயிலையு
மாமாத்தூ ரெனவே மதி. (64)

பதிசோறுங் கேதகையிற் பூப்பதாற் பந்த
ரதின்மாடங் காட்டு மறைவாற்—பதிகா
வருகால் வழித்துணையின் வாய்ப்பான் மயிலைக்
குருகாவூ ரென்றுதினங் கூறு. (65)

பெண்ணைமுத்தங் கூடும் பெருமையினு லாரூரர்
நண்ணியதி செயத்தை நாடுதலா—லெண்ணுமன்பி
....
.... (66)

சொல்லரசர் கற்படு தோன்றுதலாற் பாடலத்தின்
வல்ல பெயரு மருவுதலா—னல்லிசையின்
றென்னை வளத்தாற் றிருப்பா திரிப்புலியூர்
புன்னை வளர்மயிலாப் பூர். (67)

சிவகாமி யார்வாழுஞ் சீரின் சிறப்பாற்
பலகாம மாற்றும் பரிவால்—உவரிமிகு
மெல்லலையினை நாகவன மென்பதாற் றென்மயிலை
தில்லைவன மென்றுதினஞ் சேர். (68)

நாகம் புலிபயினு நல்வேலை கொள்வதனாற்
பாக மொருகற் பகமுளதா—லேகனுயர்
கபால நாடகம்பெண் காணுதலாற் றென்புலியூர்
கபாலன் வாழ்மயிலை காண். (69)

பஞ்சாக் கரமதனாற் பாதை பகுப்பதனால்
மஞ்சார் சதத்தீர்க்கால் மண்டபத்தாற்—றுஞ்சில்பே
ரம்பலமுங் காணு மணியா லரன்றிருச்சிற்
றம்பலமுந் தென்மயிலை யாம். (70)

கங்கரையால் மேல்முகத்திற் காதல் விருப்புதலாற்
றங்குபர மானந்த சார்பதனு—லேங்கானுங
கற்பகமென் றுடல் கணித்திடலாற கற்பகத்தாய்
நற்சிவகா மிப்பெணென்றே நாடு. (71)

தோணி யென்றுங் கண்டதனுற் றுங்கவேள் தோன்றுதலாற்
பூணுநிலை யழகு பூத்ததாற்—சேணவினைதீர்
காரி மகிழ்ந்து கலிதீர்ப்ப தாறகாழி
யூரே மயிலையென்னு மூர். (72)

புள்ளிமயில் விளங்கும் பொற்பினுல் பூங்கதிர்வேல்
வள்ளலதி காரம் வாய்ப்பதனுற்—கள்ளவினை
தீர்த்தொருபா லத்தையல் மகிழ்சேவை மேற்காய்த்தலா
லார்த்தனவே ருர்மயிலை யாம். (73)

வாட்கப் பெண்ணென்றும் வரந்தரலால் முத்தயரு
நாகடுத்த பேரொளிசூர் நல்லிடத்தால்—யோகமிகுஞ்
செயவாரங் கொள்ளுஞ் சிறப்பால்வே ளூர்தையல்
நாயகியே கற்பகமா னுள். (74)

கேகயம் பூசித்துக் கிருபைபெற லாலிறைவன
பாகமதி லஞ்சல் பழகுதலால்—நாகதரு
நீடுகா வேரி நிதிதரலா லிங்குமயி
லாடுதுறை தென்மயிலை யாம். (75)

செங்கோ லிறைவர் தினமும் பரவுதலாற்
பொங்கோதை நாளும் பொலிவதனுற்—றங்கு
மருமைப் பதிகவிசை யாழொலிக்கும் பண்பாற்
றருமபுர மயிலைநகர் தான். (76)

பொன்னினீர்ச் சங்கம் பொருந்திச் சுவேதவன்
மின்னு மகிமை யிசைவதால்—முன்னைமக
ளுடவே முக்குளமு நலகுவதால் நன்றறிவன
காடன்மயி லேசனென்று காண். (77)

அந்தகமா மால்வினைதீர்த் தைங்கரத்தோ னுடுதலாற்
சிந்துரநே ராலச் சிறப்புளதால்—மந்திரத்தின்
சாலை விளங்குந் தகுதியினுற் றென்மயிலை
யாலவன மென்றே யறி. (78)

சமயநிலை நிறுத்துந் தற்பரனுர் வாய்ப்பா
லமைவுறு மேற்கொளி ணணியா—லுமையவள்பாற்
போகமார்த் தோங்குமுலை பூம்பாவை யுள்ளதலால்
நாகமயி லைநள்ளா று. (79)

சொற்புலவ ருட்புகலாற் சூழ்ந்துகருந் தார்க்குழலி
கற்பகப் பொன்னூர்க் கருளுவதா—லற்பால
முருகனுர் செய்தொழிலின் மோக முறலாற்
றருமயிலை தென்புகலூர் தான். (80)

இலையந்த ஊகணப தீச்சுரமென் றூர்பாலத்
தலைவர்கபா லீசரென்றுஞ் சாரபாற்—கொலையில்
மடிமதலைக் காட்டும் வரத்தால் செங்காட்டங்
குடிமயிலை யென்றுதினங் கூறு. (81)

மன்னுரை நல்க வணிகன்மகள் கைதொழலால்
துன்னும் வன்னி வானுதற்குத் தோன்றுதலால்—மின்னுவண்டு
வார்குழற் பெண்பாக மருவுதலால் தென்மருத
லூர்நிக ராமயிலாப் பூர். (82)

சுருதி வழிபடலாற் சொல்லினுல் வாரி
விரியக்கோள் செய்விப்பப் பாலக்—கரவிலபுக
ழாகுயரச் செய்தாட லரணேவிருப் பால்மயிலை
பாகமறைக் காட்டுப் பதி. (83)

ஓடமிகு வள்ளமதி லோட்டுவிக்கு மெய்ப்பதனுல்
நீடுபுத்தர் கீழாக நின்றிடலால்—நாடிவரு
பிள்ளையைக் காண்பார்க்கு பெருமையினுற் றென்மயிலை
கொள்ளம்பூ தூரெனவுங் கூறு. (84)

பரவையிடந் தூதிசைந்த பாங்கருறு பண்பால்
அரவிந்தப பூம்பாவை யன்பால்—வரிசையுடன்
கற்பகத்தாய் விடங்கண் கண்ணுதலாற் றென்மயிலை
யுற்பனஞ்சே ருந்திருவா ரூர். (85)

கலையருக்குஞ் செல்வம் கலந்தளிக்கும் பண்பால்
கொலைமறலைப் போக்குங் குணத்தால்—அலையிற்
குடவலை கோகாரி கூடுதலா னுளுங்
கடவூர் மயிலையென்றே காண். (86)

பூசுரர்க்கா யான்மாவைப் பூசித் துதவுதலால்
மாசிலா தோங்கு மணிநிறைவாற்—பேசிலொப்பி
லாமுலையு மர்ச்சனைசெய் தன்பா தனையுயர்பாற்
காமயிலை தென்றுறைசை காண். (87)

மந்திரஞ்சொல் வாலரசன் வணங்குமிடத் தால்வருஞ்சம்
பந்தர்க்கும் பொனகொடுக்கும் பான்மையா—லைந்தருவு
மாமணியுஞ் சேர்துறைசை மன்னியோன் யாள்மாசி
லாமணிக பாலீச ரும். (88)

பூசத்தா னங்களபம் பூத்தபொனணி வாய்த்ததனுல்
நேசத்தார் வாய்மை நிகழுவதால்—மாசில்
வரகுணரைக் காக்கும் வளத்தால் மயிலை
யரனு ரிடைமருதூ ராம். (89)

நாவலர்க்குக் காசுபடி நல்குதலாற் றேணிவள
மேவியருள் ஞானக்கண்டு வேண்டுதலால்—மாவலவர்
போற்று மயிலை புனைதலாற் றெனமயிலை
யாற்றலுறு வீழிமிழ லை. (90)

மாகநீர் வாரி வழங்குதலாற் கைக்கொண்ட
மோகவிசு வேசரனு முற்றிடலால்—மேகமொப்பா
யாரா வமுதநிறை நாதற்கு முதவுதலாற்
கூறு மயிலைகும்ப கோணம். (91)

தேவிசெய்யும் பூசை சிறபபாகக் கொள்ளுதலால்
ஆவி யில்லார்க் காவி யளிப்பதால்—மேவரிய
பத்திமுற்று நேசர் பணியார் பொருள்பெறலாற்
சத்திமுற்றந் தென்மயிலை தான். (92)

அமர்நீதி நேசர்பணி யன்றளக்குஞ் சீராற்
றமைநெருங் கோவணமுஞ் சார்பாற்—சுமைதலையா
யெல்லாரும போற்ற விடநாக மேற்கொளலால்
நல்லூர் மயிலை நகர். (93)

வேணு புரத்தவர்க்கு வேணி லகற்றுவதாற்
றுணுபசும் பூசைகொளுந் தன்மையால்—பேணுகின்ற
பன்மயிலைக் காவிரியும் பைம்புனலுங் காணுதலாற்
றெனமயிலைப் பட்டீச் சுரம். (94)

பொன்னியங்கள் மேவுதலாற் புன்னைவளம் பாடுதலாற்
சென்னியுங்கைக் கொண்டீசன் சேருதலால்—வன்னம்
பயிலுமலைச் சாமியொரு பாலனென்னும வாய்ப்பான்
மயிலை வலஞ்சுழியு மாம். (95)

காவிரிக்கும வியபராற் கந்தசா மிகிசைவாற்
பூவிரிக்கு நாகம் பொருந்துதலால்—மேவுமறை
...வருந்தன் மாசகல நண்ணுதலாற் றென்மயிலை
...றவ னேகரமா மே. (96)

...ல் மாண்டவரை யன்றழைக்குங் கீர்த்தியினாற்
...ர் திங்களூர் சார்தலினு—லேலக்..
...வழிபடுவோர்க் குள்ளிருக்கும் வேளூர்
...யிலைப் பதி. (97)

...ருத்திக் கின்றுகந தான்வலைவால் நேரயர்ந்து
...லியத் தாருமகிழ் கூர்தலினு—லங்குந்
...னந்தாள் வணங்கினர்க்குச் சீர்மை தரலாற்
...னந்தாள் மயிலைப பதி. (98)

வேலவரென் னுளும் விரும்பும் பதியதனாற்
பாலளித்து பாலனைக்காப் பாற்றுதலாற்—கோலமிகு
சென்னைநக ருக்கடுத்த தென்பால் வளருதலா
லுள்ளுமயி லூர்சேய் ஞலூர். (99)

அப்பனுக்கு வங்கமலை யார்காட்சி காட்டுதலால்
விப்பிரன் சொற்கேட்கும் வியப்பினால்—மெய்ப்பா
மறையோது மாமுனிவர் வாழுந் திருமறைக்காட்
டிறைவன் மயிலையா னே. (100)

வாகீசர் நற்பணிகொள் வாய்ப்பதனாற் பூவைகிளை
பாகீசை வாகமங்கள் பாடுதலா—லாகூரன்
கூர்ந்தவடி விசைந்து கொண்டால் மயிலை
பூந்துருத்தி யென்றே புகல். (101)

குந்தமலி யாசானக் கும்பிட் டிறைஞ்சுதலாற்
சந்தமா ணிக்கந் தழைப்பதனா—லைந்தடக்கும்
வாயிலார்க் கின்பம் வழங்குதலா லாவுடையார்
கோயில் மயிலையென்றே கூறு. (102)

நல்லபூம் பாவைதொழும் நற்பெரிய நாயகியாம்
வல்லியரு ளெவர்க்கும் வாய்ப்பதனாற்—றொல்லை
மனவாக்குக் கெட்டான் மருவுகடற் சார்பாற்
புனவாயிற் றென்மயிலாப் பூர். (103)

அன்பா யிலேச வளவும் பிரியாத
தன்பாத சேவை தருதலால்—இன்பாக
நேடானைக் கொண்டாடி நேசித்து நிற்பதனால்
ஆடானை யான்மயிலை யான். (104)

பரிதிகுல ராமன் பணிந்துசெலும் பண்பா
லொருசிவ னுகங்கொ ளூர்த்தா—லிருவினையுந்
தீர்த்துமட வார்பவமுந் தீர்ப்பதாற் சேதுநகர்
கூர்த்தமயி லாபுரிக்கொப் பாம்.

மானிலத்து முந்து மகிமைப் பதியெனலாற்
றுனடங் கற்றேருஞ் சார்வதனாற்—பான்மைமிகு
மங்கலநீர் வாய்ப்பால் வளருத் தரகோச
மங்கைமயி லாபுரிநேர் வாம். (106)

சிந்து மதிலுஞ் செறிய நடந்ததனால்
விந்தையா னந்தவல்லி மேவினதால்—எந்தையிடங்
கங்கைசித் திரமாகக் கலந்ததனாற் றென்மயிலை
கங்கைகொண் டானென்றே கருது. (107)

சிந்து கரையிற் செறிதலாற் சிற்பரமா
மந்தரங்க ளூடு மறையினால்—விந்தை
பயில்வாகுந் தன்பொருத்தம் பாலுற் றிசைவால்
மயிலைநகர் **செப்பறையு** மாம். (108)

தெக்கணத்திற் காசி செயல்நடத்து மென்பதனாற்
பக்கணமே யெங்கும் பகுத்திடலா—லக்கணியும்
வேந்தர் கயிலாயர் மேவுதலா லெங்கள்சிந்து
பூந்துறையாந் தென்மயிலாப் பூர். (109)

சந்தி விநாயகனுந் தானூடுந் தன்மையினாற்
புந்தி யிசைந்து பூந்துறையா—லெந்தையுரு
முல்லையன கண்காணு முறைமையாற றென்மயிலை
நெல்லைநக ரெனறே நினை. (110)

வேண்ட வளர்ந்ததனால் மேலும்வன்னி பூண்பதனாற்
காண்டகுமோர் பெண்வடிவு காணுதலால—நீண்டுயர்ந்த
வேனில் விருப்பான் வியப்பான் மயிலீசர்
சாலிவா டீசரென்று சாறறு. (111)

அத்தியினிற் பூவை யழைத்திடலா லவ்வேழம்
பத்தாவி னூடப் பரிவுறலான்—முத்திதரு
கம்பைநதிக் கீழ்பாற் காணுதலால் கற்பகத்தா
யம்பிகையே **காந்திமதி** யாம். (112)

செந்தமிழி னெல்லை சிறப்பதனாற் றிண்டிரைகள்
சந்ததமு மோசை தழைத்திடலால்—விந்தைபெறு
கன்னியம் பூம்பாவை கதிதரலாற் **றென்குமரி**
பன்னுமயி லாபுரிக்கொப் பாம். (113)

மூவர் தமிழ்கொளலால் முன்னூற்று மன்பதைப்பூம்
பாவை யியற்றும் பணியினாற்—காவலவர்
போற்றி யரசுரிமை பூண்பதா **லென்சிந்தை**
யாற்ற மயிலைநக ராம். (114)

தேசிகமாப் பிள்ளை சிறந்தருளி னூடுதலால்
ஈசர்நா கலையஞ்சேர்ந் தின்புறலாற்—பேசுமிசைச்
சொல்லி னழகுஞ் சுகந்தரலாற் றென்மயிலை
வல்லவடி வீசுர மாம். (115)

வள்ளி மணமலையும் வாய்ப்பாற் றிருமலையி
னுள்ளுங் கதிர்காம முற்றிடலால்—வள்ளலுயர்
மனறுசுப் பிரமணிய மருவலாற் றென்மயிலை
குன்றுதோ றாடலென்றே கூறு. (116)

வாரணமுங் கான மடமயிலுஞ் சேர்வதனுற்
காரணவேள் சிங்காரங் காட்டுதலாற்—சூர்மயிலைக்
கற்பக விருப்பினுற் காந்தனருள் மீறுதலா
லுற்பனஞ்சேர் வள்ளிமயி லூர். (117)

சூட்டுமலைச் சார்பாய்த் துலங்குதலாற் றேகைவழி
பாட்டி னுயரும் பசியினு—லீட்டும்
புயலசூழ் தளவாய் புத்திரன் சிறப்பால்
மயிலைமா யூரமென்று மாம். (118)

சிந்து வாயக்கும் சிறப்பாற் சிவகாம
சுந்தரியாங் கற்பகமுந் தோன்றுதலால்—வந்தித்
தணிவிசையு மேய்ப்பா லருட்பலவா லெந்தை
யணிவீச்சு ரமும்மயிலை யாம். (119)

சொன்னு கமம்விளங்குந் தோற்றத்தால் மாயவனு(ர்)
நி(ரி)ன்னு கமங்கொண்டிறை சூடுதலால்—மன்னும்
வயிரவ கபாலரென்றும் வாழ்த்து மியல்பால்
மயிலைம யேந்திர மலை. (120)

சன்னதி யாஞ்சிந்து தழைத்திடலாற் புன்னுகந்
துன்னு மதிற்குமேற் றேன்றுதலா—லென்னிறைவன்
பக்கமதில் நம்பி பரிவுறலாற் றென்மயிலை
மிக்ககுருங் காபுரியா மே. (121)

பெண்ணுகஞ் சேர்ந்ததனுற் புடபாற் கடலிசைவா
லென்னுளுங் கற்பகஞ் சேர்ந்தின்—மின்னுகம்
நீண்டாங் குறுங்குடியால் நித்தமயி லேசரென்னை
யாண்டா தரிக்குநம்பியு மாம். (122)

நாலுதிசை முகமு நண்ணுதலாற் பாரதியுங்
கோலமுறு பங்கங் குலவுதலால்—ஆலுமறை
யன்னங் கமல மடவாவி சூழுதலால்
மன்னுமயி லூர்பிரமா வாம். (123)

நாகமணி யென்றுலகோர் நாடவெயில் நல்குதலா
லேகனுக்குக் கண்ணெனன் றியம்புதலாற்—பாகமதிற்
பன்னிரண்டு செங்கரத்துப பண்ணவனுங் காதலினு
லுன்னிரவி காண்மயிலாப் பூர். (124)

எட்டெட்டு வானகலையா லிந்திரைக்கு மெய்த்துணையால்
வட்டநில வாகு மகிமையினு—லிட்டமுடன்
கற்பகஞ்சேர் நாகதலங் கண்ணுறலாற் இந்திரனும்
பொற்புமிகு தென்மயிலாப பூர். (125)

மருத நிலத்தா மருவுசுக வாய்ப்பாற்
றருவினுயர் கறபகமுஞ சார்பால்—லொருவெண்ணுல்
தேவர் கபாலரென்றுஞ சேர்தலினுல் விண்ணுலகம்
பூவுலகின மேல்மயிலாப் பூர். (126)

எட்டுநா கஞ்சூழ்ந் திடுதலாற் கறபகமுங
கிட்டலிலலா வெங்கோனகைக் கேயிசைவால—வட்டப்
புவனங்க ளுககுயர்ந்த பொறபால மாமேரு
நவமயிலை யெனறுதின நாடு. (127)

சலக்கடலும் பாலிற் றழுவுதலால நாகத்
திலக்குமிக்கு நாத னிசைவாற்—பலததாற
றன்மயிலார் பாலில சிறநதவெணமை சேர்பாற
கனமயிலை யேபாற் கடல். (128)

ஆவி னிறைவா லயனும் விரும்புதலால
மாவின முகநாடி மருவுதலாற்—காவி
பயில்விழிப் பூம்பாவை பறிவுறலா லென்று
மயிலையிரு தாமரைப்பூ வாம். (129)

பயன்.

மயிலையுவ மைவெண்பா வாசிப்போர் கேட்போர்
பயிலுமிகச் சிந்தை பதிப்போர்—கயிலைமுத
லெல்லாத தலமு மிறைஞசுதவப் பேறெய்தும்
வல்லார் சுகம்பெறு வார். (130)

திருமயிலை உவமை வெண்பா முற்றும்.

திருமயிலை வெண்பா

திருமயிலே வெண்பா.

காப்பு.

சீர்மல்கு பூம்பாவைச் செல்வன் றிருமயிலை
யூர்வெண்பா மாலைசொல வுன்னுவா—மோர்மலிபொற்
கார்முகத் தானைக் கனிக்குவலஞ் செய்நடனக்
கார்முகத் தானை கழல். (1)

நால்வர் துதி.

சொல்லரசர் சம்பந்தர் சுந்தரனார் வாசகத்தின்
றெல்லரசர் தாண்முடியிற் சூடுவேன்—கல்லனித்த
தேனமொழியாள் கேள்வன் றிருமயிலை வெண்பாவை
நானமொழியா நிற்க நயந்து. (2)

நூல்.

கங்கை முடியோன் கயிலாய வெற்பினைக
மங்கைக் கியம்பு மயிலையே—துங்க
வொளியா ரரியார்க் கொளிப்பா ரடியார்க்
கொளியா ரரியா ருழை. (1)

கள்ளமிலா வுள்ளத்துக் கறபுருவாம் வாசுகியார்
வள்ளுவரோ டும்வாழ் மயிலையே—புள்ளியுடைப்
புன்னாக மேயார் புயப்பரமர் பூமணக்கும்
புன்னாக மேயார் புரி. (2)

காக்கிற் சினங்காக்கக் காவாக்காற் கொல்லுமெனும்
வாக்கினமிக் கோர்வாழ் மயிலையே—ஆக்குமயக்
கங்கரதத ரத்தர் கணிச்சியார் கள்ளவினைக்
கங்கரத்த ரத்த ரகம். (3)

தோடுசெறி குழையார் சொன்றியளித் தாதுலர்க்கு
வாடுபசு தீர்க்கு மயிலையே—நீடுபுகழ்ச்
சங்கத் தவர்புலவோர் சாற்றரியார் மாமதுரைச்
சங்கத் தவர்புலவோர் சாரபு. (4)

சாற்று முருங்கைத் தருக்காய்கள் செங்கரும்பை
மாற்று சுவைகூர் மயிலையே—போற்றுகின்ற
வேதமொழி வாக்கினர் மெய்த்தொண்டர் தாமும்
வேதமொழி வாக்கின ரில். (5)

இல்முன்றில் தோறு மிலக்கமிலாப் பூஞ்செடிகள்
மல்குசுக மிக்க மயிலையே—புல்குமலைக்
காரிகையா ரேற்றார் கடல்கடைந்த தேவருமெக்
காரிகையா ரேற்றார் கடை. (6)

ஆர்க்குங் கடலுப்புக் காய்ச்சியாக நெய்தயிர்பால்
வார்க்கும் வளஞ்சேர் மயிலையே—மார்க்கசகா
யப்பெருமான் பாணியர வஞ்சடைமேற் சூடுபெம்மான்
அப்பெருமான் பாணியர ணூர்வு. (7)

மான்விழியார் செந்துகிர்நேர் மட்கலம்பொன் மாரிபெறு
வான்வழிந்து செலனு மயிலையே—மீன்விழியோர்
பாதத திருத்திணா பாவியேன் தப்பிதமன்
பாதத திருத்திணு ரார்வு. (8)

கோயிலாத் தன்னெஞ்சங் கொண்டு சிவனிருக்க
வாயிலார் வாழு மயிலையே—தூய
சிலைமாதங் கத்தா திருமாலங் கத்தா
சிலைமாதங் கத்தர் செறிவு. (9)

காசிதிருக் காளத்தி காஞ்சிதிருத் தில்லையினும்
மாசிலிசை யாரு மயிலையே—ஆசில்
சடையனூர் மெய்ப்பொருளார தாம்போற்றுந் திங்கட்
சடையனூா மெய்ப்பொருளார் சார்பு. (10)

சங்கரபு ராணத்தைச் சார்ந்த வுருததிரத்து
மங்கலமா யோது மயிலையே—தங்கும்
பரசினூர் வஞ்சியார் பண்பாளர் நாளும்
பரசினூர் வஞ்சியார் பற்று. (11)

மன்னுயிருஞ் சங்கரனு மானப் பலதலனும்
மன்னவை மேலா மயிலையே—பின்னியொளி
மாசடையார் கோபாலர் மன்புடையா ரின்புடையார்
மாசடையார் கோபாலர் வாழ்வு. (12)

போக முடன்மோக்கம் போகியுல கோர்பெறுவான்
மாக மிழியு மயிலையே—யோகர்
மிழலையர் மூர்த்தியார் மெய்யன்பிற் போற்று
மிழலையார் மூர்த்தியார் வீடு. (13)

ஆரா மருந்துண்ட அண்டர் பவமருந்தாய்
வாராச் சுகங்கூர் மயிலையே—யோரார்பொன்
அம்பரத்தார் தாமரையார்க் கண்ணுத்தா ராடகச்சிற்
றம்பரத்தார் தாமரையா ரார்வு. (14)

ஊழி யடைந்தெல்லாம் ஒன்றும் மடிந்தாலும்
வாழி யழியா மயிலையே—காழியார்
காரியார் ஆரூரர் கஞ்சாறர் வாழ்த்துகண்டக்
காரியார் ஆரூரர் காப்பு. (15)

கூவிளந்தே மாப்புளிமாக் கொன்றையொளிர் சோலைகரு
மாவிளங்க வோங்கு மயிலையே—மாவினடிக்
கண்டங் கருமையார் கம்பர் கடல்விடஞ்சேர்
கண்டங் கருமையார் காப்பு. (16)

முப்பழத்தே ளொருசார் மொய்யெழிலி நீரொருசார்
மைப்பரவை சேரு மயிலையே—யொப்பிலாச்
செவ்விதழிக் கண்ணியார் தேவிகயற் கண்ணியாஞ்
செவ்விதழிக் கண்ணியார் சேர்வு. (17)

போற்றுகின்ற சத்திகங்கைப் புண்ணியநீ ரெப்பவமு
மாற்றுகின்ற சீர்சால் மயிலையே—சாற்றுமப்
பூதியார் வெண்காடர் போற்றும் பரமவி
பூதியார் வெண்காடர் பூ. (18)

நாதமற நற்போத நண்ணித்தற் போதம்போய்
வாதமறுத் தோர்வாழ் மயிலையே—சீதமதிக்
கங்கைத் தலையர் கமல மலர்பிரமன்
கங்கைத் தலையர் களிப்பு. (19)

தண்டாப் பவவெயிற்குத் தண்ணிழலைத் தந்துபுன்னை
வண்டால நிற்கு மயிலையே—பண்டேனும்
வெண்ணத்தன் போதன் விலங்குபட்சி யாய்த்தேட
வெண்ணத்தன் போதன் இடம். (20)

கைந்நின்ற சூலக்கங் காளி வடாதுதிசை
மன்னி யளிக்கு மயிலையே—துன்னிப்
பரஞ்சோதி யார்மூலர் பத்தியுடன் வாழ்த்தும்
பரஞ்சோதி யாமூலர் பற்று. (21)

வேளாளர் மாமறைதேர் வேதியர்க டாடாளர்
வாளாளர் வாழு மயிலையே—யாளாக
வைகைக்கு வந்தார் மணந்தடுத்து வன்றொண்டர்
வைகைக்கு வந்தார் மனை. (22)

ஆதவரோர் கோடி யடர்ந்தொன்றுய்க் காலொளிபோல்
மாதவர்வாழ் சீர்சால் மயிலையே—பூதரமார்
மாதிடத்த ராரார் மதிலழித்தார் பொற்சிலைசேர்
மாதிடத்த ராரார் மனை. (23)

சத்துருவைக் கொள்வில் தகைசேர் வயிரவர்கை
வைத்துத் தரம்வாழ் மயிலையே—பத்தியுடன்
மாறன் செருத்துணையார் வாழ்த்துவார் மாமதுரை
மாறன் செருத்துணையார் வாழ்வு. (24)

காதங் கமழ்சோலைக் காழிக்கோ வெள்ளெலும்பை
மாதங்க மாக்கு மயிலையே—ஆதியுரு
வான்றன் பலவான் உமாபதியான் மால்பிரம
ரான்றன் பலவான் உறை. (25)

அந்தணர்க்குக் கோதானம் ஆற்றுவார் முத்தியெனும்
மந்தணத்தை மேவு மயிலையே—நிந்தையற்ற
சத்தி யிடங்கழியார் தாம்வணங்குந் தன்மையினர்
சத்தி யிடங்கழியார் சார்பு. (26)

வேலியா மெய்யன்பு மேவச் சிவபைங்கூழ்
வாலி விளைத்த மயிலையே—மூலசரக்
கொன்றையளித் தார்சூடுங் கோமானே யென்பார்க்குக்
கொன்றை யளித்தா ருறை. (27)

தண்பாற் கடலுறங்குஞ் சக்கரன்போல வெண்மறையில்
வண்டார் தடஞ்சூழ் மயிலையே—அண்டிக்
கணநாத னீலகண்டன் கண்டுதொழும் பூத
கணநாத னீலகண்டன் காப்பு. (28)

காம வலைப்பட்ட கலிங்கமன்னன் வெம்பவமா
மாமலையைக் கெல்லு மயிலையே—தீமழுவார்
கைம்மா னுடுக்கையார் கண்ணுதலார வெண்ணீற்றர்
கைம்மா னுடுக்கையார் காப்பு. (29)

ஆய்ந்தமனு வின்மதத்தி லைந்தெழுத்துஞ் சைவமும்பேர்
வாய்ந்ததலத் தோங்கு மயிலையே—யேய்ந்த
புகழ்த்துணையார் சீராளர் போற்றுவார் நாயகப்
புகழ்த்துணையார் சீராளர் பூ. (30)

புண்ணியர்கள் வாழிடமாய்ப் பூமா திருப்பிடமாய்
மண்ணிற் சிவஞ்சார் மயிலையே—நண்ணியையம
ஏற்றூர் மதியார் மதிலழித்தார் ஏறியவெள்
ஏற்றூர் மதியார் இடம். (31)

எண்ணின் முனிகணங்கள் இன்படையக் கும்பமுனி
மண்ணில் வழுத்து மயிலையே—நண்ணுமன்பிற்
பூசலார் நேசனூர் போற்றுவார் பார்த்தனுடன்
பூசலார் நேசனூர் பூ. (32)

தூய மதியணிந்தார் சோதிமய மாயிருந்து
வைய மளிக்கு மயிலையே—செய்யபதந்
தாமோ தரனூர் தமக்கருள்வார் வேணிவழிந்
தாமோ தரனூர் அகம். (33)

தீயூரங் கண்ணுன செலுப்த்த வுமையவளோர்
மாயூர மாய்ச்சேர் மயிலையே—நேயூர்
பசுபதியார் பேயார் பரிந்திறைஞ்சு முக்கட்
பசுபதியார் பேயார் பதி. (34)

அங்க வணிக னலைமுழுகி மாமகத்தில்
மங்குங்கண மாற்று மயிலையே—பொங்குவிடப்
பாப்பணிவார் கோவா மணியனையார் பத்தர்களன்
பாப்பணிவார் கோவார் அகம். (35)

மைப்படியுங் கண்ணுள் மயிலாய்ப் பரவவருள்
மைப்படிகண் டன்வாழ் மயிலையே—யிப்படியிற்
றண்டியார் தாயனார் தம்பாலன் பாரணையுந்
தண்டியார் தாயனார் சார்பு. (36)

பாலிதீர்த் தங்கங்கை பாலிக்குஞ் சீர்சான்ற
வாலிதீர்த் தஞ்சேர் மயிலையே—காலுமொளி
அஞ்சக் கரத்தா னனவரத மும்பரவும்
அஞ்சக் கரததா னகம். (37)

சோமுகனூர் கையிற் றொடக்குண்ட துக்கமற
மாமறைகள் போற்று மயிலையே—ஆமழநாட்
டானுய னூர்சூதர்க் கன்றருள்வா ரென்பாலன்
பானுய னூர்சூதர் ஆர்வு. (38)

வேததீர்த் தஞ்சிறந்த வெள்ளிதீர்த் தம்பிறவி
வாதைதீர்த் தோங்கு மயிலையே—கோதில்
மலைவில்லார் தீயார் மனத்திரார் நெஞ்ச
மலைவில்லார் தீயார அகம். (39)

சூர்முடிப்பான் செவ்வேட்டுச் சுந்தரவே லன்புடனே
வார்சடையார் தந்த மயிலையே—சீர்சால்
மறைஞான சம்பந்தர் வாழ்த்துவார் நான்கு
மறைஞான சம்பந்தர் வாழ்வு. (40)

சண்முகனூர் தீர்த்தஞ் சகலகலை ஞான
வண்மை யளிக்கு மயிலையே—உண்மை
அடியா ருழையாா அருந்தவர்க்காக் கல்லால்
அடியா ருழையார் அகம். (41)

சிங்கார வேலரெனு நாமஞ் சிவகுமரர்
மங்காது பெற்ற மயிலையே—யெங்கோ
அருணந்தி யார்வா னடைந்துய்வா னந்நாள்
அருணந்தி யார்வா னகம். (42)

வாலிதக் கன்சங்கன் வசிட்டனால் வேதங்கள்
மானுமால் போக்கு மயிலையே—சூலப்
படையான் வலியான் பயங்கெடுத்தான் பூதப்
படையான் வலியான் பதி. (43)

பூங்கமலத் தண்ணல் புராந்தகன்பாற் பல்வரங்கள்
வாங்கவழி பட்ட மயிலையே—ஓங்கும்
உமாபதியார் மெய்கண்டார் உன்னுங் கயற்கண்
உமாபதியார் மெய்கண்டார் ஊர். (44)

அத்திரிமார்க் கண்டனள னைவரலே மாதிலிங்கம்
வைத்து வணங்கு மயிலையே—வித்தந்
தரும துரையாள் தடாதகையை வேட்ட
தரும துரையார் தலம். (45)

கண்ணிழந்த வெள்ளி கதியடைவான் முக்கணனை
வண்ணமுறப் போற்று மயிலையே—நண்ணியுயர்
சேரமான் கோட்புலியார் தேர்ந்துதொழு வார்தரத்திற்
சேரமான் கோட்புலியார் சேர்வு. (46)

சாற்று மிராமதீர்த் தம்பிறவி நோய்தன்னை
மாற்றும் வளஞ்சால் மயிலையே—எற்றுக்
கொடியார் மருவாருங் கொன்றையார் என்றுங்
கொடியார் மருவார் குடி. (47)

சங்கரனூர்க் கந்நாட் டசரதன்சே யுற்சவங்கள்
மங்கலமாய்ச் செய்த மயிலையே—பொங்குமலர்க்
கண்ணப்ப ரப்பர் கருதுங் கழலர்முக்
கண்ணபப ரபபர் களிப்பு. (48)

சொன்மலிசீ ராமன்சா முண்டிதுர்க்கை சுக்ரீவன்
மன்மதனும் போற்று மயிலையே—பொன்னிரத
வாதியா னூரானூர் மாதுலராய் ஞாதிகள்முன்
வாதியா னூரானூர் வாழ்வு. (49)

பாண்டவர்கள் வேங்கைமுனி பௌமன்சு மாலியமன்
மாண்டபதம் பெற்ற மயிலையே—ஆண்டவனூர்
ஆவா கனத்தர் அனைத்துலகுந் தம்வயமே
ஆவா கனத்தர் அகம். (50)

சிலேடைகள்.

ஊதும்பொற் கொல்லருட னேங்குமன்னர் வீதிகளும்
மாதங்க மேவு மயிலையே—நீதர்
வள்மதலை மெய்யர் வனத்திருடி மாதர்
உள்மதலை மெய்யர் உறைவு. (51)

பொங்குங் கடலிடத்தும் பொய்யாத வாதிகட்கும்
வங்கம் பொன்மேவு மயிலையே—அங்க
மருத்தெரிய லார்வான் மலைத்தெரிவை யார்போல்
உருத்தெரிய லார்வான் உறைவு. (52)

காரார் புரிசையுங் காரிகையார் மார்பகமும்
வாராருஞ் சீர்சால் மயிலையே—ஏராருங்
கற்பகத்தை யற்பதியா காளத்தி யார்கயிலை
வெற்பகத் தையர் விருப்பு. (53)

வீடுதொறு மாடங்கள் வீதியினுங் காட்டிட்டுத்து
மாடு செறியு மயிலையே—நீடுபுகழ்
வேலவனை தந்தா வளமுகனை விண்டுமறை
நாலவனைத் தந்தாா நகர். (54)

ஓதும்பூங் காவனமு முள்ளமறப் பெற்றோரும்
வாதஞ் செறியு மயிலையே—சீதமதிக்
கீற்றினர் மாதரையார் கீர்த்தியினர் மெய்யன்பர்
போற்றினர் மாதரையாா பூ. (55)

போதஞ்சே ரத்தியுடன பூவாத வத்திகளு
மாதங்காய் மன்னு மயிலையே—யோதியன்பர்
கூப்பிட்டார் வன்னியார் கூடலிலே வந்தியிட்ட
மாப்பிட்டார் வன்னியார் வாழ்வு. (56)

அம்புசெறி கண்ணா ரங்குயமுஞ் சோலைகளும்
வம்பு செறியு மயிலையே—கொம்புழுது
காப்பிட்ட கோலத்தார் கண்டறியார் கோதையைமுன்
காப்பிட்ட கோலத்தார் சார்பு. (57)

மால்மகனைச் செழுங்கரும்பை மாதவரை மாமலரை
மாலை மணக்கும் மயிலையே—ஆலங்
குடியார் பணியார் புரம்பொடித்தார் கோலத்
துடியார் பணியார் தொடர்பு. (58)

மெச்சும்பொன் வாணிபரு மெல்லியர்கண ணுந்தடமு
மச்சங் கலக்கு மயிலையே—யெச்சன்
தலையரிந்தா ரம்புலியார் மெய்யரிந்தார் தாவுங்
கலையரிந்தா ரம்புலியார் காப்பு. (59)

சுந்தரஞ்சேர் வீதியினுஞ் சொன்மறையோர் நாவினிலு
மந்தரங்கள் மன்னு மயிலையே—அந்தரஞ்சேர்
பொன்னம் பலவன் புலவர்க்கு மெட்டாத
வன்னம் பலவன் மகிழ்வு. (60)

காவலர்கள் கூவுங் கருங்குயில்கள் பூவையர்கள்
மாவிளங்குஞ் சீரார் மயிலையே—தாவின்மெய்
ஞானஞ் சுவைத்தார்க்கு நற்றந்தை கண்டத்
தானஞ் சுவைத்தார் செறிவு. (61)

கோதில் கொடைப்புகழுங் கோவேந்தர் சேனைகளும்
மாதிரங்கள் மன்னு மயிலையே—பாதிமதி
நக்கரவப் பணியார் நாடாச் சிவபெருமான்
நக்கரவப் பணியா ரார்வு. (62)

வஞ்சப் பகைமுடிப்போர் வாலிபர்கள் பாவாணர்
வஞ்சி மணக்கு மயிலையே—பிஞ்சுமதி
வேணியினார் ஆற்றார் விறலழித்தார் வாசுகியாம்
நாணியினார் ஆற்றார் நகர். (63)

பட்டமன்னர் கையினிலும் பண்டியிலுங் கேணியிலும்
வட்டந் திகழு மயிலையே—முட்டில்
திரியம் பகனார் சிவனார் பரனார்
அரியம் பகனார் அகம். (64)

மண்டும் விரகமினார் மாதவர்பூ வைங்கணைவேள்
வண்டு நெகிழ்க்கு மயிலையே—தொண்டர்க்
கெளியா ரளியா ரிதழியார் தில்லை
வெளியா ரளியார் விருப்பு. (65)

மாகஞ் செறிசோலை மன்னவர்கள் மாதவர்கள்
வாகை தழைக்கு மயிலையே—ஆகத்துப்
பேதையான் வாரணத்தா னாரணத்தான் பேசரிய
மேதையான் வாரணத்தான் வீடு. (66)

ஆசில் கலிமாவு மாவணமுங் காவலரும்
வாசஞ் சிறக்கும் மயிலையே—தாசனுக்கா
வீசு பதத்தான் மனைவீத்தார் நரர்க்கருளும்
பாசு பதத்தார் பதி. (67)

ஓடை மலரிடத்து முத்தியா னத்தெங்கும்
வாடை மலியு மயிலையே—தோடுசெறி
கஞ்சா சனத்தார் கருதரியார் கருத்தெழுந்த
நஞ்சா சனத்தார் நகர். (68)

காலூருஞ் சோலைகளுங் கம்பமத யானைகளும்
மாலூர மன்னு மயிலையே—மேலூரும்
பாகீ ரதிப்பிரியார் பண்டுவைத வன்றொண்டர்
மாகீ ரதிப்பிரியார் வாழ்வு. (69)

ஆசில் புகழ்வேந்த ராவத்துஞ் சேனையினும்
வாசி மருவு மயிலையே—பேசுசைவ
வேதா கமவித்தாா மீனவன்போர் வீராக்கு
மாதா கமவித்தார் வாழ்வு. (70)

எருழவர் வாரிதிநீர் இல்வாழ்வார் சீரார
வாரஞ் செலுத்து மயிலையே—கூரியவேற்
காமாட்சி யைமணந்தார் காஞ்சியிலே மாவடியிற்
ருமாட்சி யைமணந்தார் சார்பு. (71)

ஆர மணிவளத்தை யங்கங்குந் தானியத்தை
வாரி வழங்கு மயிலையே—ஓரிப்
பரிசெய்தார் மாண்டா ரெலும்பைப் பரித்துங்
கரிசெய்தார் மாண்டாா களிப்பு. (72)

ஆண்டாண்டெண் ணீரரசர் மார்பகமன ளம்பசிக்கு
மாண்டார்பெற் றேங்கு மயிலையே—சேண்டாவும்
வெற்புத் தனுவினர் விண்ணெடண்ட மெல்லாந்தம்
பொற்புத் தனுவினாபூ. (73)

பேழை யிலந்தோறும் பெண்டுகளுய் யானனங்கள்
மாழை மலியு மயிலையே—ஊழைமார்க்
கண்டனுக்குப் பக்கத் தரங்கண்டார் கண்பறித்த
தொண்டனுக்குப் பக்கத்தர் தோய்வு. (74)

சுந்தரங்கூ ராய்ச்சியர்க்குச் சோலைத் துருமம்
மந்தரஞ் சேரு மயிலையே—இந்தாரம்
பூண்டா ரிருந்தா ரிதழியார் பொற்கூடல்
ஆண்டா ரிருந்தா ரகம். (75)

வேறு.

நாகமுற்று நற்குகனை நண்ணிச் சேர்த்தருளி
வாகையிரா மன்மான் மயிலையே—ஆகத்
துருக்குற்ற மணவனு ருள்ளத்த ரங்கித்
திருக்குற்ற மணவனுர் சேர்வு. (76)

வெண்புரியுந் தண்புனலு மேவிக் கதிர்மணியும்
வண்ணிறச்செய் மானேர் மயிலையே—எண்ணி
முருக்கோட்ட மேயார் முத்துமைசேர் தெய்வ
திருக்கோட்ட மேயார் செறிவு. (7

தாமரையுந் தண்ணீருஞ சார்ந்தநந் பொய்கையும்
மாமதிய நேரா மயிலையே—காமதுரைச்
சித்தர் களங்கறுப்பார் செஞ்சடையார் முத்தி
வித்தர் களங்கறுப்பார் வீடு. (7

தண்டந் தனைக்கொண்டு சக்காப்பே ருற்றரியை
மண்டலிகர் மானு மயிலையே—இணடைமலா
சூடினூர் பாடினூர் சொனமறைக ளம்பலத்தில்
ஆடினா பாடினூர் ஆர்வு. (79)

பாண்டரங்கன் றன்கணணுய்ப் பார்மீ திரவொழித்து
மாண்டிரவி நேரா மயிலையே—பாணடவர்கள்
பூசித்துப் போற்றினா போனகமெய்த் தொண்டர்க்கா
யாசிததுப் போற்றிஞ ரார்வு. (80)

சங்காழி மேவிச் சதுமுகனை த தானளித்து
மங்காத் திருமால் மயிலையே—கங்காளா
விண்டங் கரியார்நால வேத ரறிவறியார்
கண்டங் கரியார் களிப்பு. (81)

வேதமளித தஞ்சக் கரம்விளஙகி வேதாவாய்
மாதரையிற் சீர்சால மயிலையே—சீதவொளிச்
சோமன் றனைமுடித்தார் சோதிக்கண் ணுலந்நாள்
காமன் றனைமுடித்தார் காப்பு. (82)

தண்மதியம் பூண்டுசரக கொன்றைமலர் சாநதவன
வணணப்பூங் காநோ மயிலையே—கண்ணுதலான
சீலம் பெரியானுன மாமதிவெய் யோன்சேண்மண்
காலம் பெரியானுன் காப்பு. (83)

அஞ்சுகைபூண் டாடுகையா லங்கனையார் மூத்தசிவ
மஞ்சனையே மானு மயிலையே—பிஞசுமதிக்
கங்கா தரனூர் கடையே னிடையென்று
மிங்கா தரனு ரிடம். (84)

வேலையடுத் தாறுதலை மேவிக் கடப்பமலர்
மாலைவே ளொக்கு மயிலையே—ஆலமுண்ட
அஞ்சுகந்தங கொன்று ரகத்தன்றி மூவருக்கு
நெஞ்சுகந்தங் கொன்றூர் நிலம். (85)

பூமேற் பொலிந்திருந்து பொனவண்ணப் பேர்மேல்
மாமானுஞ் சீர்சால் மயிலையே—காமாரி
கூரம்பெய் தானன்று கூடலின்மா றண்படைக்கு
நாரம்பெய் தானன் னகா. (86)

பன்னும் பொதியிருந்து பைந்தமிழ்மா தைபபயந்து
மன்னுகும்ப னேரா மயிலையே—முன்மலர்க்கை
மாதாவைத் தார மருவினன் புன்றலையின்
மீதாவைத் தாரமரும் வீடு. (87)

பொன்னனையா ளுய்ந்திடலாற் பொறகஞ்சச் சங்கத்தான்
மன்னு மதுரை மயிலையே—பன்னும்
மறைவனத்தான் பாலா வடுதுறையான் மன்னு
மிறைவனத்தான் பாலா னிடம். (88)

பொன்னு லயமாய்ப புகழ்ப்பரவை யாரிடமாய்
மன்னுரூர் மானு மயிலையே—முன்னுளோர்
நாகமெய் தார்கூடார் ஞாயிலெய் தார்தீயார்
ஆகமெய் தார்கூடார் ஆர்வு. (89)

வானவிடை யோங்குதலால வணபன்முத் தாறகமுக
மானனையா ரொக்கு மயிலையே—தேனனையார்
வேயனையார் குனரு முலையுமையை வோட்டாரெந்
தாயனையார் குன்றும் தலம். (90)

போதகத்தாற் சாதகத்தாற் பொயயாநீ ராறபொய்கை
மாதவரை மானு மயிலையே—மாதுமையைப்
பாலரிற வாரிதழிப் பாகீ ரதியைமுடி
மேல ரிறவா விருபபு. (91)

பன்னுமா சாரமுடன் செய்யுட் பயில்புலவோர்
மன்னுகழை நேரா மயிலையே—முன்னமொரு
தாயுமா னூர்வீடா தாணுவா னூர்மாலாம்
பாயுமா னூர்வீடார் பற்று. (92)

வெண்முத்தாற் பாகதனுல் வேழப்பே ராறகழைகள்
வண்மத்த மாவா மயிலையே—திண்மைசெறி
வேய்முத்தர் கண்டா மொழியுமையார் மெய்யா
ஆய்முத்தர் கண்டார் அகம். (93)

வெண்மைசெம்மைப் பல்லிதழ்கண மேவுதலாற் கஞ்சமின்னார்
வண்ணமுக நேரா மயிலையே—ஒண்கரகக்
கையா னனத்தான் கழுகுபன்றி யாய்த்தேடு
மையா னனத்தான் அகம். (94)

ஈசற்குக் கண்மலரை யீந்துவளை கொண்மால்
வாசக்கர மானு மயிலையே—நேசற்குத்
தூதமைந்தார் தோலா நடனரங்கித் தோயமண்விண்
வோதமைந்தார் தோலார் மனை. (95)

கைவளையார் சக்கரத்தாற் காலாழி யான்மாயன்
மைவிழியார் நேரா மயிலையே—கைவிரவும்
போதகத்தார் போதகத்தான் காணுதார் புன்னைநிழற்
சாதகத்தார் போதகத்தார் சார்பு (96)

பண்ணுமதி மாவரசாற் பாயுமம்பு வேலாற்கா
மன்னுபடை நேரார் மயிலையே—துன்னிநின்பாற்
சம்பந்த மாற்றினன் தாடொழுதோ மென்பார்தம்
வெம்பந்த மாற்றினன் வீடு. (97)

மைப்படிந்த கண்ட மதியணிந்தார் நோமுந்நீர்
வைப்பிருந்த சீர்சால் மயிலையே—துப்பிருந்த
செஞ்சடையா ரையர் சிவவெனனூர் கல்லுறழு
நெஞ்சடையா ரையர் நிலம். (98)

வானிலவங் கற்பகத்தாற் றேனுவான் மாணிலத்தில்
வானுலக மானு மயிலையே—கூனிலவுந்
தேய்ஞ்ச மதியார் திருநீ றிடார்க்கருளத்
தாஞ்ச மதியார் தலம். (99)

பொய்யா மொழியார் புகழாற் புராரியருள
வையா புரிவேள் மயிலையே—நையாக
கயிலை யிடத்தான் கடியவிழ்பூங் கோதை
மயிலை யிடத்தான் மனை. (100)

திருமயிலை வெண்பா முற்றும்.

திருமயிலைக் கோவை.

பிற்சேர்க்கை 1.

பாங்கிக்கு யான் வரைந்தமை நுமர்க்கியம்பு சென்று என்றல்.

வலிபகை வென்றருள் சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பில்
பலியன லூட்டி மறையவர் மேதையர் பாங்குரைபப
மலிமல ரோதியை யானெம தூரின் மணந்ததனைச்
சொலிமகிழ் கூர்தரச் செய்வாய் நுமர்க்குச் சுடர்த்தொடியே. (373)

தானது முன்னே சாற்றினே னென்றல்.

வம்மி னெனவருள் சிங்கார வேலர் மணிமயிலை
இம்மின் மலரடி மன்னவ நின்கை யிணைபிடிக்க
அமமி மிதித்தங் கருந்ததி பார்த்துநெய் யாகுதிவேட்
டும்மின் மணநததை யனைக்கு நான்முன் னுரைததனனே.
(374)

தன்மனை வரைதல் முற்றும்.

உடன்போக்கிடையீடு நீங்குங் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன்செல வுணர்த்தல்.

திலகந் திகழ்நுதற் சிங்கார வேலர் திருமயிலை
உலகம் புகச்செலு முத்தம ரேயென் னுயிர்க்குயிரே
மலகம் பயில்விழி யாருக் குரைப்பிரிந தண்ணல்பின்னே
கலகம் பயில்சுரம் யான்செல்லு மாறு கருத்துறவே. (375)

தலைவி, தன்செல வீன்றாட் குணர்த்தி விடுத்தல்.

வளமை மயிலைப் பரன்பூசை செய்து மணிநெடுவேல்
இளமையின வாங்கிய சிங்கார வேல னெழில்வரைக்கோ
வளமை விழியன்னை பாலோர்தும் பாலை வழிச்செலவைக
களமைக் கமைந்த சிவனுக மங்கவர் கண்டவரே. (376)

ஈன்றாட் கந்தணர் மொழிதல்.

பொற்பூண் புயத்தினன் சிங்கார வேலன புகழ்மயிலை
விற்பூ னுதலியின் மெலெலியல் விலலியல் வேந்தனொடு
நற்பூ வெனச்சுரனு சென்று ளிரங்கி நலிவதென்னே
கற்போ கணவன் தருங்கனி வோசென்ற காரணமே. (377)

தமர்பின் சென்று (வலத்) தலைவிகண் டுரைத்தது.

கலைமர் மறைய ரிச்சித்த மயிலையன் கார்த்திகைப்பால்
முலைமாரி யுண்டருள் சிங்கார வேலவர் மொய்வரைமேல்
தலைமா மதத்தந்தி யைத்துடர் வாரிற் றலைவனைநீள்
சிலைமாரி வீசித் தொடர்ந்தா ரெமரமர் செய்வதற்கே. (378)

தலைவன் தலைவியை விடுத்தல்.

தடாத்தமர் சூரோடு நாளாறு தாக்கிவிண் சாரமரர்
கெடாதினிக் காண்டருள் சிங்கார வேலர் இளர்மயிலை
விடாதுனை மங்கையெ திர்ந்துசங் கிராமம் விளைந்தனனோர்
கொடார்புறம் விவர்நும ரஞ்சி னேன்செலக் கோநகர்க்கே. (379)

தமருடன் செல்பவள் அவன்புறம் நோக்கிக் கவன்றுற்றல்.

மறுவோ தரிய முழுமதி யானனன் மாமயிலை
பெறுவோர் தமக்கருள் சிங்கார வேலர் பிறங்கலின்வாழ்
கறுவோதை வெஞ்சொ லெமர்நோவு மென்னைக் காத்திகலா
துறுவோர் மனத்தினுஞ் செல்கவன் கால்வைய மும்விரைந்தே.
(380)

உடன்போக்கிடையீடு முற்றும்.

களவியல் முற்றும்.

கற்பியல்.

இல்வாழ்க்கை.

தலைவன் அந்தணர் சான்றோர் முன்னிட் டருங்கலந் தந்து மணம் பேசல்.

பொன்னணி மாமணிப் பூண்கள்முத் தாரம் புலன்கலைக
ணின்னன வந்தணர் சான்றோரை முனனிட் டினிதுதந்து
மன்னவர் போற்றிய சிங்கார வேலர் மயிலைநண்பன்
மின்னனை யாடமர் பான்மணம் பேச விடுத்தனனே. (381)

தலைவன் வரைதல்.

மல்லிகை மாலையன் சிங்கார வேலன் மயிலையெங்கும்
நல்லிய மார்ப்ப மனைதொறு மங்கல நண்ணவண்ணச்
சொல்லிய லந்தணர் வாழ்த்தமெய்த் தானத் துறைமலிய
வல்லியை மங்கல நாண்டேடி வேட்டனர் மன்னவரே. (382)

தலைவன் வரைந்துழிக் கண்டோர் மகிழ்ச்சி.

வாணிய யனமகிழ் சிங்கார வேலா மயிலைவெற்பில்
ஆணி லழகனைப பெண்ணி லழகியை யாய்நதெழுதிக்
காணி லெவரு மிவரே மணமுமக் காட்சியதே
பேணி யுரைத்திடு நாமேகண காட்சியைப் பெற்றவரே. (383)

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்தல்.

தனக்கிணை தானுற்ற சிங்கார வேலா தடமயிலை
மனத்துணை யாகி மறைபிறா காணு வகைசெயலாற
கனககருங கூநதலை யான்மணஞ் செய்திந்தக் காசினிமேல்
எனக்கிணை யாரென றிருநதேனில வாழக்கையி னேந்திழையே.
(384)

பிற்சேர்க்கை 2.

ிருந்தொடு வந்துழிப் பொறுத்தல் கண்டு தலைமகன் மகிழ்தல்.

கதிரா லருளிய சிங்கார வேலா கவினமயிலை
மதிமா னிவள்வெகு ளாமையும் போற்று மனைவளர்சந்
ததிபா லுணவரு நேயமும் பாடிய தாலுமென
தெதிர்காண வகைவிருந் தாகிவந் தெய்திய தெனறெய்வமே.
(417)

தலைவன் புதல்வனைக் காண்டல்.

நலம்பகர் தேசிகன் சிங்கார வேல னயமயிலை
நிலம்பல தானப பொருளா நிறையவு நீர்மறையோர்
குலமபயில் கைமல ரேறவுட வனனிக் கொழுஞ்சுடர்நெய்ப்
பலம்பலி யுண்ணவும் வநதெடுத தானண்ணல் பாலனையே. (418)

பாங்கி தலைவி மகப்பொறை கூர்ந்தவண்ண முரைத்தல்.

மறுததவா சோதிமெய்ச சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பா
கறுத்ததோ ரங்கம் பெருத்தது மைந்தன றிருவயிற்றில
....
உறத்தக வநதவ னதென்றுமுன் னுசை யொருதன்மையே. (419)

பள்ளியினழுங்கல்.

சேலனை தண்பணை சூழ்மயி லாபுரித் தேவைமயில்
மேலனை வீரனைச சிங்கார வேலனை வேண்டிலர்போல
மாலனை யீந்த மலரணை சேர மலரணையின
பாலணை மெய்யயர் மாலா னவனபெறல் பாங்கல்லவே. (420)

சீறேலென்றவள் சீறடி தொழுதல்.

பாடி மயிலையிற் சிங்கார வேலர்ப் பணிகிலர்போல்
நாடிமெய்ப் போர்த்த கலைநீக்கி நோக்கி நகைத்தணைத்தும்
ஊடி யகல வடிமுடி யூடுவைத் தூரன்மனம்
வாடி வணங்க நெடிதுயிர்த் தாள்விழி மாரிபெய்தே. (421)

இஃது எங்கையர் காணின் நன்றன்றென்றல்.

தோடக மாலையன் சிங்கார வேலன் துதிமயிலை
நாடக வாழ்க்கையி லெங்கேனுந் தம்மனை நாயகிதன்
பாடக மெல்லடி யாடவர் போற்றிப் பணிவதுண்டோ
சூடக வங்கைய ரெங்கையர் காணிற் றுரிசுடைத்தே. (422)

நின்னல தங்கவர் யாரையு மறியே னென்றல்.

தேமல நீயதி லூறிய தேனுகர் தேனளியே
நாமிது வன்றி யிலையிலை தும்பி யருந்திடுமோ
யேமுறு நானடி தாழ்ந்து மிரங்கில யீதழகோ
மாமல ராள்புகழ் சிங்கார வேலர் மயிலைமின்னே. (423)

காமக் கிழத்தியைக் கண்டமை பகர்தல்.

காணிக்கை யிட்டு மகுடா திபர்பணி கம்பமதில்
மாணிக்க வாலயன் சிங்கார வேலன் மயிலைநண்பா
நாணிக் கவிழ்ந்து நிலங்கிளை யாவொரு நங்கைமகற்
பேணிக் கடைத்தலை நின்ரு ளுரிமைகள் பேசினனே. (424)

தலைவியைப் பாங்கி பு(த)லவி தணித்தல்.

மள்ளர்க் கடல்புரி சிங்கார வேலர் மயிலையொப்பாய்
உள்ளத் தறிவு புலன்வழி யோடிப்பி னுள்ளமுற்றுல்
தள்ளக் கருதுவ துண்டோ வுளமந்தத் தன்மையைப்போற
கொள்ளக் கடவது கற்பாற் கணவர் குறைபொறுத்தே. (425)

தணியாளாகத் தலைமக னூடல்.

தாழ்ந்தா லிரவி புவிநீளு நீழற் றலையில் வந்தால்
வாழ்ந்தே யடியு ளடங்குமந் நீழலொப் பாகுமன்பா
சூழ்ந்தேசெய் செய்கையு மானுர் வெகுளியுஞ் சொல்லிலென்னுள்
வாழ்ந்தான் மயிலையிற் சிங்கார வேலர் வரையிடத்தே. (426)

அன்பிலை கொடியையென் றிணர்த்தார் மார்பனை இகழ்தல்.

வாடலின் றுமலர் சிங்கார வேலர் மயிலைநண்பா
ஆடலும் பாடலுஞ் செய்வார் வெகுளி னவரடியை
சூடலுங் கூடுந் துதித்தலுங் கூடுந் துணையுயிராந்
தேடருந் தேன்மொழி பால்வெகுண் டேடல் சிறப்புனக்கே. (427)

காமக்கிழத்தி வாயில் வேண்டல்.

மாமற்கு வாழ்வருள் சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பிற்
காமக் கமைந்தவென் போல்வார்க் கிதுதகுங் கற்பமைந்த
வாமக் குலக்கொடி காயகனி யானுசொலும் வாறதென்னே
தாமப் புயத்தனபா செய்யா தனவில்லை தாழ்ந்துநின்றே. (428)

பாங்கி வாயினேர்வித்தல்.

நீரோட நோக்க நிறம்பசப் பூர நிமிர்ந்தகொங்கை
பீரோட வீன்ற புதல்வனும் வாடப் பெரும்புலவி
வேரோட வூடல் முறையோ விரங்குக வெஞ்சமனுசெய்
வாரோட வெனறவன சிங்கார வேலன் மயிலைமின்னே. (429)

ஆயிழை மைந்தனு மாற்ருமையும் வாயிலாக வரவெதிர் கொள்ளல்.

சூளைப் பிரிக்கக் கரும்பாறை விட்டுறத் தோன்றல்வல்லே
காளை வரச்செய் தனனிளைப் பாரக் கருதிவேளூர்
நாளை யடுப்பைப பிரியாம லாக்கினை நலலென்னமே
வேளை மயிலையிற் சிஙகார வேலனை வேண்டிநின்றே. (430)

தலைவி புதல்வனைப் புகழ்தல்.

பெருமைக் குருபுத திரனிரு ராமாமுன் பெறறவருக்
கொருமைப புதலவர்க ளாகியுந் துனப முதவினரால
அருமைப் புதலவ னிவனெமக கெனறுமின பாதலசெய்தான்
வருமைப் புறத்திவா சிஙகார வேலர் மயிலையுள்ளே. (431)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.

கூறுங கொடுமை பலவும் பொறுத்துக் குணமெனககு
தேறும் படியெநத நாளும் புரிந்து சிறபபருளி
ஊறுங் கனிவருள சிஙகார வேல ருவாமயிலைப்
பேறுங கொடுததனர் நஙகா தலரனபு பேசரிதே. (432)

பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

களவிற குறியிடை யீடும் பிரிவொடு கௌவையும்போ
மளவிற பெருகிய வாட்டமுங் கறபி யையலொழுக்கும்
வளவிற் கரத்தினன சிங்கார வேலன மயிலைவெற்பில
உளவிற் பனமின பொறுத்தன பாஙகி லுயாந்தனனே. (433)

கல்விப் பிரிவு.

தலைவன் பாங்கிக் கறிவுறுத்தல்.

காரா மணியுந் துவரையுங் கொளளுங் கடலையடுத்
தேரரா மயிலையிற் சிங்கார வேல னியம்புமெய் நூற்
சீரார் பயோததிப் பான்மதி மந்தரஞ் சேர்த்துமதித்
தாரா வமுதுகா ணுண்டார்கண் டாரின்ப மாரணங்கே. (434)

தலைவனைப் பாங்கி விலக்கல்.

தேருங் கலைசென்று தேர்வே னெனுஞ்சொல் செவியுறுமுன்
நாருஞ் சொல்வல்ல வேதங் கரைகண் டனனிலியேன்
சேருங் கருணையன் சிங்கார வேலன் றிருமயிலை
யூரும் புரவறி வாகாசென் றெங்ங னேதுவதே. (435)

தலைவன் பாங்கியை உடன்படுத்தல்.

இற்கா தலியிற் சொற்கா தலியென் றிருவர்மின்னு
நற்கா தலர்களர் செந்தேன் மனைவியை நம்புமுன்னுல்
அற்காத கல்வியின் னுள்சேர் வுஞ்செய் யணிமயிலைப்
பொற்காண் மலர்த்துணைச் சிங்கார வேலர் பொருப்பணங்கே. (436)

பாங்கியுடன்படுதல்.

ஒருபிறப் போதிய கல்வி யெழுமையு முற்றுதவுந்
தருபிறப் பூதிய மென்றுலென் செய்வது தக்கமறை
இருபிறப் பாளர் பயில்பெரு வேள்வி யியன்மயிலை
வருபிறப் பார்க்கருள் சிங்கார வேலர் வரையண்ணலே. (437)

பாங்கி தலைவிக் கறிவுறுத்தல்.

மல்லற் சரவணச் சிங்கார வேலர் மயிலையன்பன
சொல்லச் சிறந்தமெய்ப் பூம்பாவை வேலப்பன் சொற்புதல்வன்
செல்வக் குமர குருநாத பூபதி தேர்வதுபோல்
கல்விப பொருள்முறறுந் தேர்ந்துசெல் வார்நண்பர் காதலியே.
(438)

கார்ப் பருவங் கண்டு தலைவி மருங்கல்.

அம்புஞ் சிலையும பிடித்துமின வாளவிதிர்த் தார்த்துமுகில்
பம்பும் பொழுதிது காயம் படாதளிப் பாரெவர்காண்
நம்புங் கருணையர் சிங்கார வேலர்புன் னுகமலர்க்
கொம்புந் தரளந் தருமயி லாபுரிக் கோகிலமே. (439)

பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

செய்யாடன் மால்பணி சிங்கார வேலர் திருமயிலைப்
பையாடு நாகம் பிடித்தாட மஞ்ஞை படர்விசும்பின்
மையாடன் நோக்கி வருவார் மையாடின மகிழந்துசென்றுர்
பொய்யா டலர்முகின் மின்னுக்குத் தீங்கு புரிவதின்றே. (440)

காவற் பிரிவு.

தலைவன் பாங்கிக் கறிவுறுத்தல்.

பூவலை யத்துப் புறப்பகை யுட்பகை போக்கியருட்
காவலைச் செய்வதற் கேகுவன் வென்றிசெய் காற்படையாம்
சேவலைக் கொண்டவன் சிங்கார வேலன் திருமயிலைக்
கூவலைக் கொண்ட குயில்போலுந் தேமொழிக் கோமளமே. (441)

பாங்கி தலைவிக் கறிவுறுத்தல்.

முறைவேண்டி னூருங் குறைவேண்டி னூரு முகம்பெறமெய்த்
துறைவேண்டு நல்லற மோங்கிட வாருயிர் துன்பகல
நிறைவேண்டு நாடு புரப்பான்சென் றூரன்பர் நீண்மயிலைப்
பொறைவேண்டு சிந்தையன் சிங்கார வேலன் பொருப்பணங்கே. (442)

தலைவி கூதிர்ப் பருவங் கண்டு மயங்கல்.

வாடை துருத்தி யுடலுலை காமம் வளருமனல்
மாடை யுயிரென நின்றே யுருகி மயங்குகின்ற
சோடை யறிந்திலர் பேடையுஞ் சேவலுந் தோய்வதுநீர்
ஓடை மயிலையிற் சிங்கார வேலவ னூரன்பரே. (443)

பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

நாடெங்கும் வாழ விடரெட்டு நீக்கி நலனளித்துத்
தோடொன்று மாலை மலிமார்பர் வந்தனர் சூழ்வரைமேல்
ஏடென்றும் வாழ்த்தும் மயிலா புரிவள்ளல் வேள்விவந்த
வாடென்று மேறிய சிங்கார வேலர்வெற் பாரணங்கே. (444)

தூதிற் பிரிவு.

தலைவன் பாங்கிக் கறிவுறுத்தல்.

கையானை மாவினம் பண்விடத் தோனிலை காணவைவேல்
நொய்யார வாய்தற் கதவந் திறந்திட நேருமன்னர்
மொய்யார யான்செல்வன் சிங்கார வேலர் மொழிமயிலை
மையாடு கண்ணியை யாற்றுதி தேற்றுதி மாணிழையே. (445)

பாங்கி தலைவிக் கறிவுறுத்தல்.

முருந்தமர் மூர லணங்கே யிருமன்னர் முண்டுபன்னூள்
வருந்தமர் தீர்த்து வரவேகி னூரன்பர் வாடினையேல்
திருந்தம ரேசுரன் சிங்கார வேலவன் சீரடியார்க்
கருந்தமர் தாய்தந்தை யானேன் மயிலை யணிவரைக்கே. (446)

முன்பனிப் பருவங்கண்டு தலைவி மயங்கல்.

தனித்தவம் பூண்ட முனிவோருந் தம்முழந் தாளணைத்துக்
குனித்துடல் வாடிக் கிடக்கும் பனியினிற் கூடலின்றி
இனித்தினம் போக்குவ தெவ்வாறு காவல ரெய்திலரால்
மணித்தரன் பாற்பணி சிங்கார வேலர் மயிலைமின்னே. (447)

பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

அந்தணா ரானின மூத்தோர் மடந்தையர்க் கச்சமின்றி
வந்தனர் தங்கள் பதிதோறு மாதலின் மாமயிலைக்
கந்தனைச் சேந்தனைச் சிங்கார வேலனைக் கார்த்திகையார்
மைந்தனைப் போற்றன்ப ரெய்தினர் தூது வகுத்துரைத்தே. (448)

துணைவயிற் பிரிவு.

துணைவயிற் பிரிவு தலைவன் பாங்கிக் கறிவுறுத்தல்.

சிலைவஞ்ச நெஞ்ச வசுரேசர் யாருஞ் சிதையவென்றோன்
மலைவஞ்சி கொஞ்சிய சிங்கார வேலன் மயிலைநங்காய்
தொலைவஞ்சி நொச்சி மதிண்மன்னர் சூடத் துணைவருக்காய்த்
தலைவஞ்சி சூடின னீயிடை வஞ்சிக்குச் சாற்றுகவே (449)

பாங்கி தலைவிக் கறிவுறுத்தல்.

மருமலை யாண்மகன் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பிற்
பொருமலை யானனம் போலிடை வார்குழற் பூங்கொடியே
தருமலை யார்பட நான்குடன சூழத் தலைவர்சென்றார்
செருமலை யாநின்ற வேந்தர்தம் போர்ததுணை செப்புதற்கே.
(450)

பின்பனிப் பருவங்கண்டு தலைவி மயங்கல்,

முடுகிய மஞ்ஞையை யூர்ந்தரு ளாறு முகன்மயிலைத்
தொடுகுழை நீள்செவிச் சிங்கார வேலர்த் தொழாரெனவே
கடுகிய பின்பனிக் காலமெனன் ஞர்பனிக் காலமெனறல்
இடுகுறி யேனும் பிரிந்தாருக கின்ன லிடுகுறியே. (451)

பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

தளபங் கயந்திரு மாமனை யாகுந் தடமயிலை
யுளபன னிருபுயன் சிங்கார வேலவ னேங்கனமின்னே
களபம் புனைபுனை மெய்யணி மையணி கார்விழிக்கு
வளபன் மலைமன்னர் வந்தார் துணைமன்னர் வாழ்த்துடனே.
(452)

பொருள்வயிற் பிரிவு.

தலைவன் பாங்கிக் கறிவுறுத்தல்.

என்னத்த ஞனவன் சிங்கார வேல னெழின்மயிலை
வன்னத் தனத்துணை மார்புறச் சேர்ந்து மரலணைமேற்
சொன்னத்தை யானமற வேனெனப் பொன்னிறந் தோன்றி
[வெம்பும்
அன்னத்தை யாற்றுதி யானுரை கொண்டிங் கணைகுவனே. (453)

பொருள்வயிற் பிரிவு பாங்கி மறுத்தல்.

கட்டிட்ட செச்சையன் சிங்கார வேலன் கவின்மயிலைப்
பொட்டிட்ட வாணுத லாளைப் பிரிந்து போர்க்ககல்வாய்
முட்டிட்ட குண்டரை வென்றருள் சம்பந்த மூர்த்திசொன்ன
மட்டிட்ட புன்னைத் தமிழ்போற் றமிழ்சொல் வரம்பெற்றிலே.
(454)

பாங்கியைத் தலைவனுடன்படுத்தல்.

வில்லாந் தடம்புயன் சிங்கார வேலன் வியன்மயிலை
யெல்லாந் தரும்பொருள் மேன்மேனு மீட்ட லிறைவர்தொழில்
வல்லாந் துணைமுலை யாய்மேயப் பானு மயிலையுறச்
சொல்லாம் பெருநிதி கொண்டேயது வென்செரலச் சொல்லுகவே.
(455)

பாங்கி யுடன்படல்.

சிற்பர னவருள சிங்கார வேலன் திருமயிலைக்
கற்பியன மாதர் கணவர்சொற் காத்தல் கடனேனனி
சொற்பிரி வாய்கல்வி தூதொடு காவல் துணைபொருளால்
கற்பிரி வாயெண்ணில் யானேது சொல்வ திறையவனே. (456)

பொருள்வயிற் பிரிவு பாங்கி தலைவிக் குணர்த்தல்.

நிரைதொடி கேளம்மை பான்மடி மேவி நிமலரொடு
முரைப்பில.காதலன் சிங்கார வேலவ னுயர்மயிலைத்
திரை கடலோடியுந் தேடு திரவியஞ் செவ்விதென்ற
புரைதவி ரவ்வைசொல் லாய்ந்தேகி னூர்நம் புரவலரே. (457)

பொருள்வயிற் பிரிவுழித் தலைவனழுங்கல்.

வலந்தரும் வச்சிரன் சிங்கார வேலன் மயிலைவெற்பிற்
கலந்திரை யாரு மயிலென்று நான்சொலக் காற்கட்ன்மேற்
புலந்தரப் போதல்சொன் னூரென்று சோர்ந்தயர் பூவைமெய்யே
நலந்தரு மீழத்திற் சென்றிலெவ் வாறுய்யு நானிலத்தே.
(458)

இளவேனிற் பருவங்கண்டு தலைவி வருந்தல்.

செக்கர்ச் சிவந்தவன் சிங்கார வேலன் றிருமயிலை
இக்கிற் கனிந்த சொல்லா யிளவேனி லிசைதனுமே
கொக்குக் குயிற்குர னன்காடை சோரக் குருகுவிழ
மிக்குற்ற தெங்ங னகழ்மா மதிலன்னம் வேண்டுவதே. (459)

வருந்திய தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

ஆனிடந் தாவி யமர்ந்தருள் வானமக் னன்புவள்ளி
மானிடந் தான்மகிழ் சிங்கார வேலன் மயிலைமின்னே
தேனிடந் தாதலர் பூந்தளிர் தேம்பொழில் சேர்தரத்தேன்
கானடந் தீங்கு வரலால் வருவர்நங் காதலரே. (460)

தலைவன் வந்தமை பாங்கி தலைவிக் குணர்த்தல்.

வாரையம் பன்மணி சிங்கார வேலர் மயிலைவெற்பர்
ஆரையுந் தன்வச மாக்கு நிதிபல வாக்கிவந்தார்
தாரையுஞ் சங்குந் தருமோசை காதுளச் சார்ந்தனநின்
தாரையுஞ் சங்கு மினியோகை கூருந் தளிரியலே. (461)

தலைவன் வந்துழி மகிழ்ச்சி.

உள்ளங் குளிர்ப்ப நயனங் களிப்ப வுடலம்விம்ம
வள்ளம் பொருமுலை பூரிப்ப வின்ப மருவியதால்
தெள்ளும் பெரும்புகழ்ச் சிங்கார வேலர் திருமயிலை
வெள்ளந் தருநிதி வேண்மன்ன நீவர மெல்லியற்கே. (462)

இதுவுமது.

கோகன கந்தர மஞ்சன நித்திலக் கோவைகொள்ள
கோகன கம்பொரு மாமுலை யாளின்பங் கூர்ந்தனளால்
கோகன கம்புனை சிங்கார வேலர் குலமயிலைக்
கோகன கந்திகழ் வேலார் சயங்கொண்ட கொற்றவனே. (463)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலைக் கோவை முற்றும்.

விக்ருதி வருஷம் பங்குனி மாதம் 17உ சோமவார நாள் அத்த நட்சத்திரமும் பிரதமை, சுபயோகம், சுபகரணம் பெற்ற தினத்தில் குரு க்ஷேத்திர பூமியாகிய **தருமபுரத்திலிருக்குங்** குரு சுவாமி யருளில், சிவஞான தேசிகன் சந்நதி தானத்திலிருக்கும் **அம்பலவாண கவிராய சிகாமணியார்** பாடின **திருமயிலாப்பூர்க் கோவை** எழுதி நிறைவேறினது. கற்பகந்துணை. இந்த ஏடு நீடூழி வாழ்க. பூம்பாவை யீசுவரன் துணை. சிங்கார வேலர் துணை. வயித்தியநாத சுவாமி துணை. முத்துக்குமார வடிவேலன் துணை. குருபாதந் துணை.

திருமயிலைப் பிள்ளைத் தமிழ்.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

திருமயிலைக் கோவை.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

திருமயிலை உவமை வெண்பா.

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி